

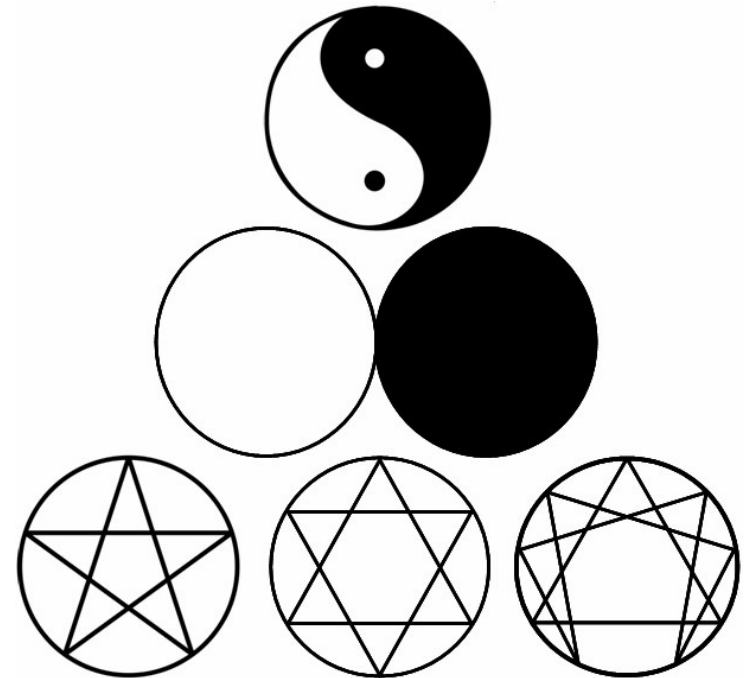
LIEFDE VOOR WIJSHEID

*Alles over essentiële
twee- en driedelingen*

Johan Oldenkamp

LIEFDE VOOR WIJSHEID

**Alles over essentiële twee-
en driedelingen**

Johan Oldenkamp

Liefde voor Wijsheid

Alles over essentiële twee- en driedelingen

Eerste druk, 21 april 2010
Tweede, herziene druk, 27 april 2010

Indien u wenst te reageren op dit boek, dan kunt u dat doen via:

johan@pateo.nl

www.pateo.nl

Uitgeverij: Pateo
Drukkerij: Van Liere Media
ISBN: 978-94-90765-02-6
NUR: 730

© 2010, Dr. Johan H. Oldenkamp

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopiëren, opnamen, of enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de auteur.

All rights reserved. No part of this publication may be reproduced, stored in a retrieval system, or transmitted, in any form or by any means, electronic, mechanical, photocopying, recording, or otherwise, without the prior written permission of the author.

INHOUDSOPGAVE

DEEL I. ONDER- EN BOVENBOUW	4
1. Fysisch en energetisch	6
2. Boven, onder en midden	14
DEEL II. WAARNEMEN, VOELEN EN DENKEN	22
3. Waarnemers, voelers en denkers	26
4. Denk-, waarneem- en voel-energieën	35
5. Boven-, tussen- en onderbewustzijn	38
DEEL III. LEVEN EN DOOD	57
6. Celkern, cytoplasma en celmembraan	69
7. Chakra's, klieren en hormonen	75
8. Overleven of groeien	83
DEEL IV. DAGEN EN NACHTEN	86
9. Roteren, rondgaan en passeren	94
10. Oorsprong en bestemming	97
DEEL V: GOD EN DE DUIVEL	129
Dankwoord	148

DEEL I. ONDER- EN BOVENBOUW

Het Griekse woord *Philos* betekent *liefde*. En de betekenis van het uit dezelfde taal afkomstige woord *Sofia* is *wijsheid*. De titel van dit boek is *Liefde voor Wijsheid*. En dat is dus de oorspronkelijke betekenis van ‘filosofie’. Om recht te doen aan deze herkomst wordt dit woord hier geschreven als *Philosophie*.

De echte betekenis van het eveneens uit het Grieks stammende ‘psychologie’ is *Wetenschap van de Ziel*, zoals in het gelijknamige boek, eveneens uitgegeven door Pateo, uitvoerig is uitgewerkt. *Psyche* betekent ziel (en nadrukkelijk niet Geest). En *Logos* staat letterlijk voor het woord. Vrij vertaald wordt hier het denken, het verstand of het weten mee bedoeld. Om recht te doen aan deze oorspronkelijke betekenis wordt dit woord hier geschreven als *Psychelogie*.

Psychelogie en Filosofie verhouden zich tot elkaar als de onder- en bovenbouw van bijvoorbeeld een middelbare school. Aangezien de lesstof voor de onderbouw al in boekvorm is uitgewerkt, zoals reeds is aangehaald, richt dit boek zich geheel en alleen op de lesstof voor de bovenbouw. Vanwege de begrijpelijkheid wordt de essentie van de onderbouwlesstof daar waar nodig kort herhaald en waar zinvol nader toegelicht vanuit het perspectief van de bovenbouw.

Eén van de allergrootste misvattingen is dat alle mensen als vanzelf in de bovenbouw terecht zouden komen. Dit is pertinent onjuist. Dit boek verklaart waarom slechts een piepklein gedeelte van de mensheid in staat is om de lessen van de bovenbouw te leren.

Het moge duidelijk zijn dat dit boek is geschreven voor bovenbouwers. De kans dat onderbouwers dit boek onder ogen krijgen is al minimaal. En de kans dat ze het ook van begin tot eind zullen lezen is feitelijk nihil.

Het onderscheid tussen Psychelogie en Filosofie is de eerste tweedeling die in dit boek naar voren wordt gebracht. Naast andere vele tweedelingen komen er ook diverse driedelingen voor. Een driedeling ontstaat wanneer ook de middenvorm halverwege een tweedeling zichtbaar wordt gemaakt. In het kort komt de lesstof voor de

bovenbouw neer op het doorgronden van alle essentiële twee- en driedelingen.

Dit boek bestaat uit meerdere delen. Dit eerste deel vormt feitelijk een samenvatting van het gehele boek. Alle kernbegrippen worden in dit eerste deel in onderlinge samenhang naar voren gebracht. Elk van deze onderwerpen wordt vervolgens diepgaand uitgewerkt in de hierna volgende delen.

Alle voorgaande boeken uitgegeven door Pateo zijn geschreven voor zowel onderbouwers als bovenbouwers. Dit boek is daarentegen alleen geschreven voor bovenbouwers. Daartoe zijn alle essentiële inzichten verwoord in de voorgaande uitgaven van Pateo zo beknopt als mogelijk overgenomen in dit integrale bovenbouwboek. Ook de essentiële inzichten die niet eerder in boekvorm zijn verschenen, en alleen als artikelen via (onder andere) Pateo.nl zijn gepubliceerd, die zijn eveneens toegevoegd aan dit boek.

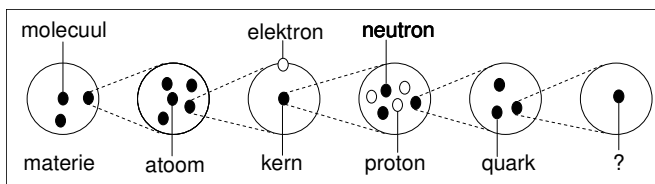
Net als alle voorgaande publicaties van Pateo wordt ook dit boek gelijktijdig als gratis digitaal boek beschikbaar gesteld via de website van Pateo. Daarmee kan dit boek van het beeldscherm worden gelezen of worden uitgeprint. Zelf uitprinten gaat gepaard met verbruikskosten en papierverbruik. Bij de productie van ieder gedrukt boek uitgegeven door Pateo wordt uitsluitend gebruik gemaakt van papier dat het keurmerk FSC (*Forest Stewardship Council*) mag dragen. Bij dit papier is het zeker dat de productie niet tot bosvernietiging heeft geleid.

1. Fysisch en energetisch

Het beperkte begrijpen kent alleen de fysieke kenmerken van de werkelijkheid. Het ruimere begrijpen blijft niet aan de buitenkant steken, en kan doordringen in de energetische essentie van deze werkelijkheid.

De fysieke werkelijkheid is opgebouwd uit wat materie of stof wordt genoemd. De kleinste onderdelen van een stof met nog alle eigenschappen van het geheel in zich worden *moleculen* genoemd. Ieder molecuul bestaat weer uit kleinere delen, die *atomen* worden genoemd. Zo bestaat bijvoorbeeld een water-molecuul uit twee waterstof-atomen en één zuurstof-atoom.

Het woord atoom betekent ondeelbaar. Maar dat is niet waar. Want een atoom kunnen we ook weer onderverdelen. We krijgen dan een atoomkern van *protonen* en *neutronen* met daar omheen een schil van *elektronen*. En ook deze drie verschillende atoomdeeltjes kunnen we gewoon weer onderverdelen in wat *quarks* worden genoemd. Daarvan zijn er zes soorten bekend, die bovendien ook allemaal een negatieve tegenhanger hebben, waaraan de naam *anti-materie* is gegeven. Sommigen denken dat ook deze quarks op hun beurt weer verder gedeeld zouden moeten kunnen worden in nog kleinere deeltjes.

Dit alles roept een beeld op van piepkleine kogeltjes waarbinnen nog kleinere kogeltjes kunnen worden gevonden. Maar dit beeld is onjuist. Protonen, neutronen en elektronen zijn theoretische concepten. Ze zijn dynamische, energetische ladingen die niet een vaste, ruimtelijke positie innemen. Wanneer we in staat zouden zijn om bijvoorbeeld een rondvliegende elektron tot stilstand te brengen, dan zouden

we zien dat er helemaal niets is. De zogenaamde massa van deze subatomaire deeltjes is een gevolg van de verplaatsingssnelheid van de energetische lading.

Alles is dus energie. Energie betekent trilling. Dit betekent dus dat alles trilt en in beweging is. Alles beweegt, oftewel *Panta Rei* in het Grieks. Want wat wij materie noemen, dat is gewoon (razendsnel) dansende energie. Doordat de energieën zo vliegensvlug en harmonieus samen dansen, lijkt het alsof er vaste deeltjes zijn. Maar dat is dus schijn. Het is een illusie, of *maya*, zoals in India wordt gezegd.

De energieën doen zich voor in verschillende hoedanigheden, die hier *vormen* worden genoemd. Deze vormen zijn bekend onder zowel moderne- als onder klassieke aanduidingen. Iedere energievorm vervult een andere functie en heeft andere cruciale kenmerken. In onderstaande tabel staan de energievormen van snel naar traag weer-geven (met betrekking tot de trillingsfrequenties per energievorm). In de daarop volgende bespreking wordt bij de traagste vorm begonnen.

modern	klassiek	functie	kenmerken
etherisch	Ether	verbinding	frequenties
elektrisch	Vuur	transformatie	spanning, stroom
magnetisch	Water	verandering	richting, lading
chemisch	Lucht	beweging	aantrekking, afstoting
fysisch	Aarde	stabiliteit	massa, vorm

Aarde staat voor *stabiliteit*. Na een poosje op of in het water, hebben we aan vaste wal weer stabiele grond onder onze voeten. De energievorm Aarde heeft *fysieke* eigenschappen, zoals volume en gewicht. Aarde-energie is zo traag dat wij denken dat het vaste materie is.

Lucht staat voor *beweging*. Denk maar aan wat een harde wind allemaal laat bewegen. De energievorm Lucht heeft *chemische* eigenschappen (die bepalen of twee stoffen in elkaar passen, wat gepaard gaat met aantrekking of afstoting).

Water staat voor *verandering*. Denk maar aan het oplossen of ontbinden in water. Wij gebruiken water om wat vies is weer schoon

te maken. We kunnen de schoonmaakfunctie van water versterken door magnetisme. Wie bijvoorbeeld twee magneten in de wastrommel doet, die kan kleding zonder waspoeder schoonmaken. De energievorm Water heeft *magnetische* eigenschappen, zoals richting en krachtgrootte (die anders kan zijn in ieder punt van het magnetische veld tussen de beide magneetpolen).

Vuur staat voor *transformatie*. Zonder vuur kunnen we geen brood maken. De energievorm Vuur heeft *elektrische* eigenschappen, zoals spanning (potentiaalverschil) en stroom (hoeveelheid verplaatste elektrische lading). En het apparaat dat de elektrische spanning kan aanpassen noemen we, heel toepasselijk, een transformator.

Ether staat voor *verbinding*. Wat de leegte of het vacuüm wordt genoemd, dat zit boordevol met Ether. De energievorm Ether is het medium waarin elektrische- en magnetische golven zich kunnen voortplanten. De Ether-energie is zo snel dat wij nog geen manier hebben gevonden de trillingsfrequenties van Ether te meten.

De eerste vier Energievormen komen ook precies overeen met de vier aggregatietoestanden van materie of stof. Aarde staat voor vaste stof. Vloeibare stof of vloeistof is (als) Water. Lucht is de gasvormige toestand van stof. En Vuur staat voor geïoniseerd gas, ook wel *plasma* genoemd.

Iedere energievorm is gekoppeld aan één van de zogeheten Platonsche lichamen, zoals de volgende tabel laat zien.

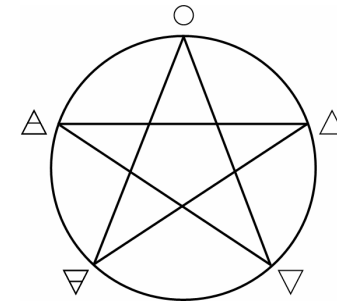
	Vuur	Aarde	Lucht	Ether	Water
					
vlakken:	4	6	8	12	20
zijden:	6	12	12	30	30
hoeken:	4	8	6	20	12
	tetraëder	kubus	octaëder	dodecaëder	icosaëder

Eén van de alleroudste symbolen, gevonden op onze moederplaneet, symboliseert de onderlinge relaties tussen deze vijf samenspelende energievormen. Dit symbool is het *pentagram* (want *penta* is Latijn voor vijf).

Om de volledige betekenis van het pentagram te begrijpen hebben we ook de omringende cirkel nodig. De vijf energievormen vinden we aan de punten van het pentagram, en worden doorgaans gesymboliseerd als in onderstaand figuur.

De snelste energievorm, dat wil zeggen de energievorm met de hoogste trillingsnelheden, die staat in onderstaande figuur bij de hoogste punt van het pentagram. Dat is Ether. Via de cirkellijn is Ether verbonden met Lucht (links) en Water (rechts), en via de pentagramlijnen met Aarde (links) en Vuur (rechts). En zo is iedere energievorm verbonden met iedere andere energievorm. Alles hangt met alles samen is één van de wijsheden gesymboliseerd in het omcirkelde pentagram.

Op het traagste trillingsniveau van het energievormenspectrum vinden we Aarde, oftewel de fysieke energievormen. Op het snelste trillingsniveau van het energievormenspectrum vinden we de etherische energievormen. Hier noemen we dit hoogste niveau de *Hemel*.

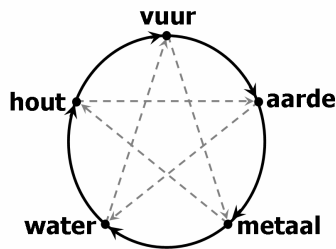
De vijf energetische vormen kunnen we zowel op een aardse manier, als op een Hemelse manier beschouwen. Wanneer we deze energievormen op een aardse manier beschouwen, dus op het fysieke vlak, dan spreken we over de vijf (aardse) *elementen*. Beschouwd vanuit de etherische Hemel benoemen we deze energievormen als (Hemelse) energieën. Om het onderscheid te accentueren worden

hier de Hemelse energieën consequent met een hoofdletter geschreven, en de aardse elementen met een kleine beginletter.

Het pentagram (met de omringende cirkel) laat prachtig zien hoe de vijf aardse elementen onophoudelijk met elkaar spelen. Deze vijf elementen zijn dus de fysieke, aardse vormen van de vijf Hemelse energieën. Voor Aarde, Water en Vuur zijn de aanduidingen gelijk, want deze zijn alledrie ook als zodanig herkenbaar in de fysieke energievormen. Voor Ether en Lucht zijn er aardse elementen gevonden die een vergelijkbare functie hebben.

Metaal heeft net als Ether de functie van verbinden. Zo hebben wij ons aanvankelijk via metalen draadjes met elkaar verbonden. Denk maar aan de telegraaflijnen, gevolgd door de telefoonlijnen (en ook de spoorlijnen). Nu vinden we het heel gewoon dat we zowel met draad (via metaal) als draadloos (via de Ether) kunnen communiceren.

Hout heeft net als Lucht de functie van beweging. Wanneer we in het voorjaar naar de natuur kijken, dan zien we alles razendsnel uitbreiden en vertakken. Deze groeibeweging wordt aangeduid als hout-energie. Deze energie wil naar 'buiten'. En zo zien we bij een gaatje in onze fietsband dat de Lucht er ook uit wil, en zich wil uitbreiden.

Via de vijf elementen zien we heel mooi hoe natuurlijke kringlopen oneindig zijn. Vuur levert as, wat wordt opgenomen door de aarde. In de aarde ontstaan metalen. Metaal onttrekt water aan de vochtige lucht (zo blijven metalen voorwerpen ook het langste nat in de vaatwasser – en zien we bij warm weer als eerste waterdruppeltjes op

metaal). Water laat bomen (lees: hout) groeien. En brandend hout levert (de brandstof voor) vuur.

Deze kringloop van vuur, aarde, metaal, water en hout noemen we *voedend*. Ieder element is hierin voedsel voor het volgende element. Deze voedende kringloop wordt hierboven weergegeven door de zwarte pijlen die samen de rechtsomdraaiende cirkel vormen om het pentagram. Ik noem dit de *vrouwelijke* kringloop.

Er is ook een *mannelijke* kringloop. Dit wordt ook wel de *beheersende* cyclus genoemd. Deze wordt weergegeven door de vijf gestreepte pijlen die samen het pentagram vormen. Vuur kan metaal laten smelten. Metaal kan hout splijten. Denk maar aan een bijl waarmee wij een boom omhakken. Hout kan aarde stutten. Zo moeten planken voorkomen dat de slootwal wegzakt. Aarde kan water tegenhouden, zoals we bij duinen en dijken zien. En water kan vuur blussen.

Er is een zeer oud gezegde dat gaat over dit symbool. Dit gezegde luidt als volgt: “Wie de elementen beheerst, die beheerst de wereld”. Wie de energetische betekenis van het pentagram begrijpt en dit weet toe te passen, die kan daarmee onbeperkt spelen met de energievormen.

De essentie van het pentagram vinden we in het verschil tussen de vrouwelijke- en de mannelijke kringloop. In de ongerepte natuur zijn beide kringlopen onderling volledig in balans. Maar wij hebben tot nu toe eigenlijk alleen maar oog gehad voor de mannelijke kringloop. In onze technologie maken we daarom alleen maar gebruik van deze beheersende cyclus. Dit zorgt ervoor dat de voedende, vrouwelijke kringloop steeds sterker wordt ontregeld. En dat is dan ook precies de verklaring voor steeds erger wordende schade die wij toebrengen aan onze planeet en alles wat in, op of om onze moederplaneet genaamd *Terra* leeft. Ik gebruik voor onze moederplaneet dit Latijnse woord voor Aarde om eventuele verwarring met de gelijknamige Hemelse energie te voorkomen.

De gebruikelijke, beperkte denktrant in alles in onze huidige samenleving (inclusief wetenschap en technologie) is vrijwel uitsluitend mannelijk. Deze denktrant is gericht op beheersen, opdringen

(of binnendringen) en nemen. De veel ruimere vrouwelijke denkrant, gericht op beheren, verzorgen en geven, wordt daardoor al millennia lang onderdrukt.

Laten we eens twee voorbeelden bekijken. Hoe wekken wij onze elektriciteit op? Denk maar even aan de benodigde stroom voor ons fietslampje. Hoe wordt in de dynamo precies elektriciteit opgewekt? Dat gebeurt doordat magneetjes in deze dynamo worden bewogen via de ronddraaiende beweging van het fietswiel. Onze manier van opwekken van elektriciteit (lees: vuur, in het pentagram) gaat via het laten bewegen van magnetische velden (lees: water) door het wiel (lees: aarde). In het bovenstaande plaatje met het pentagram zien we dat de pijlen van aarde naar water naar vuur deel uit maken van de beheersende, mannelijke kringloop! Onze elektriciteit wordt dus opgewekt via eenzijdige, 'nemende' technologie. Dit verstoort de natuurlijke balans: via het verbruiken van grondstoffen, het creëren van onnatuurlijke dynamiek en via het neveneffect van de opwekking negatieve elektromagnetische straling.

Het tweede voorbeeld gaat over onze ziektezorg. Deze zorg is alleen maar bezig met het onderdrukken van ziektesymptomen (van het fysieke lichaam) via chemische pillen, poeders, drankjes en spuitjes. We hebben het hier dus over de beïnvloeding door het chemische (lees: Lucht oftewel hout) van het fysieke (lees: aarde). En wat zien we hiervoor in het plaatje met het pentagram. Inderdaad, de pijl van hout naar aarde maakt ook deel uit van de mannelijke kringloop! En dit is ook precies dezelfde pijl wanneer de werking van onze verbrandingsmotoren onderzoeken. We creëren chemische explosies waarmee we op-en-neer gaande (fysieke) bewegingen veroorzaken, die we weer omzetten in ronddraaiende bewegingen. Explosie betekent splitsing in delen die een lagere trillingsfrequentie hebben dan het oorspronkelijke geheel. Het omgekeerde gebeurt bij een implosie, waarbij het geheel een hogere trillingsfrequentie heeft dan het oorspronkelijke delen.

In het spel dat de natuur met zichzelf speelt, streeft ze steeds naar balans. Door machinaal alleen maar de mannelijke kringlopen te ge-

bruiken (lees: misbruiken), brengen we alles steeds verder in onbalans. Het is nu meer dan de hoogste tijd dat we ons gaan richten op de voedende, vrouwelijke kringloop van het energiespel.

Het is daarbij heel erg belangrijk dat we de gehele kringloop betrekken in de ontwikkeling van onze nieuwe, vrouwelijke technologie. Sommigen denken nu misschien dat een windmolen een voorbeeld is van een voedende manier van elektriciteit opwekken. Maar dit is helemaal geen rechtstreekse, voedende relatie tussen Lucht (of hout) en vuur. Het gaat hier namelijk uitsluitend om negatieve beïnvloedingsrelaties. De wind (Lucht) brengt de wieken (aarde) in beweging, wat beweging geeft in de magnetische velden (water) waardoor elektriciteit ontstaat (vuur). Die zijn drie successievelijke pijlen van de mannelijke kringloop. Ook die onnatuurlijke windmolens verstoren daarom de natuurlijke balans, iets wat iedereen met gevoel natuurlijk allang aanvoelde.

In onze nieuwe, vrouwelijke technologie speelt Ether (of metaal) een sleutelrol. Deze energie voedt dan de magnetische energie (water), waarmee chemische energie (hout) wordt gevoed en uiteindelijk via een voedende manier elektriciteit wordt opgewekt. Dit is dan ook precies de manier waarop de zogenaamde *Joecell* werkt. Deze uitvinding is gedaan door een Australiër die zichzelf Joe noemt. De Joecell is gebaseerd op enkele in elkaar passende roestvrijstalen cilinders gevuld met water waarin een magnetisch veld wordt opgewekt. Vervolgens ontstaan er chemische reacties in het water waardoor er elektriciteit gaat stromen. Dit zijn dus precies de positieve, voedende beïnvloedingsrelaties van metaal (Ether) naar water naar hout (Lucht) en tenslotte naar vuur!

2. Boven, onder en midden

In het vorige hoofdstuk hebben we kennis gemaakt met hoog en laag. We zagen dat in Ether de hoogste trillingsfrequenties mogelijk zijn, en in Aarde de laagste.

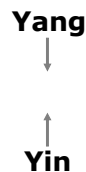
In dit hoofdstuk gaat het over *boven* en *onder*, en dat is niet gelijk aan hoog en laag. Boven en onder zijn twee tegenpolen. De ene pool noemen we *Yang* en de andere *Yin*.

Yin en Yang vullen elkaar aan. Ze maken samen op een dynamische wijze één geheel. Dit zien we heel mooi terug in het symbool voor Yin en Yang, waarbij het 'zaad' van Yin zich bevindt in het hart van Yang, en omgekeerd:

Alles in de natuur heeft een Yin- en een Yang-kant. En ieder Yin- of Yang-aspect kan weer worden verdeeld in opnieuw Yin en Yang. Yin en Yang scheppen elkaar, ze controleren elkaar en gaan in elkaar over.

De oorspronkelijke betekenis van Yang en Yin verwijst naar de zon- en schaduwzijde van een berg. De berg beweegt (vrijwel) niet ten opzichte van de gehele planeet Terra, maar door de permanente draaiing van Terra om haar eigen as verandert voortdurend de beschijning van de berg door de zon Helios.

De Yang-energie is boven ons en heeft een opgaande bewegingsrichting, alsof het terug wil naar waar het vandaan is gekomen (naar de Yang-bron). De Yin-energie is hiervan precies het omgekeerde. De Yin-energie is onder ons en heeft een neergaande bewegingsrichting.

De energie die op het aardse niveau boven ons is en ook omhoog wil is *vuur*. Zonder de vuur-energie van onze vuur-bron Helios zou er geen leven mogelijk zijn op onze planeet. En wanneer we zelf vuur maken, dan stijgt deze energie opwaarts (bij ons vandaan). Vuur is dus Yang en daarmee positief.

Het omgekeerde van vuur is water. Het (meeste) water vinden we inderdaad onder ons, en als het regent dan daalt het water neer (op ons). Water is dus Yin en daarmee negatief.

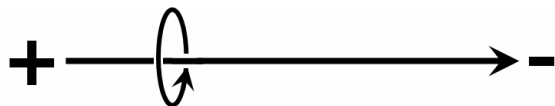
Yang	boven	vuur	positief	elektrisch
Yin	onder	water	negatief	magnetisch

De vuur-energie van Helios zorgt dat de ionosfeer – dit is de buitenste schil van de atmosfeer om Terra – een positieve lading krijgt. De water-energie zorgt voor een negatieve lading. Tijdens een bliksem-inslag springt een deel van de vuur-energie over van de ionosfeer naar het water. Globaal (rondom geheel Terra) gebeurt dit gemiddeld ongeveer honderd maal per seconde.

Water staat voor magnetisme. Terra wordt omgeven door een aardmagnetisch veld. De aardmagnetische lijnen – veelal aardstralen genoemd – lopen op het aardoppervlak in verschillende richtingen: verticaal (van Noord naar Zuid), horizontaal (van West naar Oost) en diagonaal (zowel van Zuidwest naar Noordoost als van Zuidoost naar Noordwest). Dit (pulserend) magnetisme ontstaat door de beweging van water (onder ons).

Vuur staat voor elektriciteit. Net als de water-lijnen (de aardlijnen) lopen er ook vuur-lijnen om Terra. Deze worden ook wel de drakenlijnen genoemd, aangezien draken de levende vuur-energie voorstellen. Ook worden deze vuur-lijnen benoemd als de leylijnen. Wanneer zowel een dodecaëder als een icosaeëder ten grootte van onze moederplaneet over elkaar leggen, dan zijn alle zijden precies de leylijnen op het buitenoppervlak van Terra. De elektriciteit van de deze vuur-lijnen ontstaat door de beweging van vuur (boven ons). De ionosfeer ontvangt deze vuur-energie van de zon Helios, die het op zijn beurt weer ontvangt van de centrale zon in het midden van ons

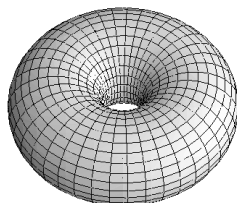
sterrenstelsel, die het weer ontvangt van de centrale zon in het midden van ons universum, die het weer ontvangt van ...

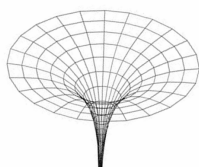
Om een elektrische stroom ontstaat een magnetisch veld dat loodrecht staat op de stroomrichting. Wanneer de stroomrichting van positief naar negatief van ons af is gericht, dan zien we de magnetische lijnen rechtsom draaien.

Indien de elektrische stroom in een cirkelbaan rondloopt, dan ontstaat er een magnetische ronding dwars op deze cirkel. Dit torusveld noemen we hier een *piar*.

Het omgekeerde van een *piar* is een *vortex*. En net als bij Yin en Yang zijn ook de *vortex* en de *piar* complementair aan elkaar.

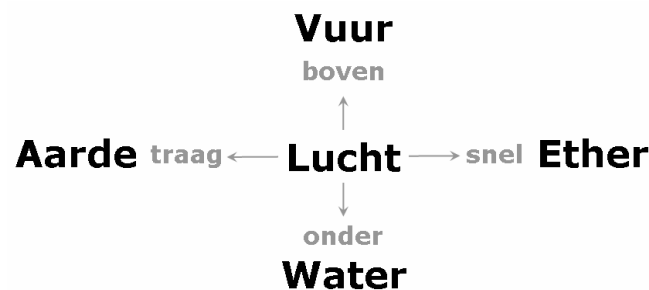

Liefde voor Wijsheid

Een *piar* kunnen we beschouwen als een draaiend energiewiel, oftewel een *chakra* in het Sanskriet. Iedere draaiende *chakra* wordt energetisch gevoed door een ingaande vortex die het wiel aan de voorkant indraait. Als gevolg hiervan ontstaat er een uitgaande vortex die er aan de achterkant weer uitgaat.

Onze onderste *chakra* is neerwaarts gericht en verbindt ons met onder (Water). De kleur van deze stuitchakra genaamd de *Muladhara* is rood. De energievortex die hierin stroomt is afkomstig van onze Moeder die *onder* ons is, dat wil zeggen onze Moederplaneet Terra, die voor het grootste gedeelte uit *water* bestaat (net als wijzelf). De energetische 'kleur' van Terra is infrarood, direct onder de rode kleur (van onze stuitchakra) en tevens de onderste kleur van het door ons waarneembare lichtspectrum.

Onze bovenste *chakra* is opwaarts gericht en verbindt ons met boven (Vuur). De kleur van deze kruinchakra genaamd de *Sahasrara* is violet. De energievortex die hierin stroomt is afkomstig van onze Vader die boven ons is, dat wil zeggen onze Vaderzon Helios, die voor het grootste gedeelte uit *vuur* bestaat. De energetische 'kleur' van Helios is ultraviolet, direct boven de violette kleur (van onze kruinchakra) en tevens de bovenste kleur van het door ons waarneembare lichtspectrum.

Onze bovenste *chakra* verbindt ons met boven (Vuur) en onze onderste *chakra* met onder (Water). Samen met alle tussenliggende *chakra*'s (die horizontale in- en uitgaande vortices hebben) vormen onze *chakra*'s een energetische regenboogbrug tussen Hemel (Ether) en Aarde. Vaak worden beiden dimensies door elkaar gehusseld, en

Liefde voor Wijsheid

wordt boven (Vader) gelijk gesteld met snelle trillingsfrequenties (Hemel). Onderstaande tabel geeft de verschillen aan, en toont tevens het belangrijkste atoom voor iedere energievorm (behalve voor water, want daarbij gaat het om een samenspel van twee verschillende atomen).

<i>energieën</i>	Ether	Vuur	Lucht	Water	Aarde
<i>positie</i>	hoog	boven	midden	onder	laag
<i>metafoor</i>	Hemel	Vader	Kind	Moeder	Aarde
<i>atomen</i>	N	H	O	H ₂ O	C
<i>elementen</i>	metaal	vuur	hout	water	aarde

De volgende tabel toont de (regenboog-) kleuren van de zeven chakra's, waarbij tevens de naam in het Sanskriet wordt genoemd, evenals de betekenis van deze naam.

chakra	kleur	Sanskriet	betekenis
kruinchakra	violet	<i>Sahasrara</i>	duizendvoud
oogchakra	indigo	<i>Ajna</i>	waarnemen, sturen
halschakra	blauw	<i>Vishuddi</i>	zuiver
borstchakra	groen	<i>Anahata</i>	onaantastbaar
vlechtchakra	geel	<i>Manipura</i>	fonkelend fluweel
buikchakra	oranje	<i>Svadhishthana</i>	eigen woonplaats
stuitchakra	rood	<i>Muladhara</i>	wortelondersteuning

De chakra's vormen dus zowel verbindende schakels tussen het elektrische van Vuur en het magnetische van Water als het etherische van de Hemel en het fysieke van de Aarde. Deze verbindingen via de chakra's vinden we in de chemische werking (Lucht) van *hormonen*.

Het woord hormoon komt van het Griekse *hormao* dat 'in beweging zetten' betekent. Via de werking van hormonen zetten de etherische energieën afkomstig uit de Hemel de fysieke energieën van onze aardse lichamen in beweging. En gelijktijdig vindt er via de werking van hormonen communicatie plaats tussen de elektrische energieën van onze gedachten en de magnetische energieën van onze gevoelens, zoals we in het volgende hoofdstuk zullen zien. Deze

hormonen worden daartoe op maat geproduceerd door zeven endocriene klieren, zoals onderstaande tabel laat zien. In het derde deel van dit boek worden deze chakra's, klieren en hormonen nader toegelicht.

chakra	ingang	klier	hormoon
kruin	schedeldak	<i>hypofyse</i>	endorfine
oog	'derde' oog	<i>epifyse</i>	melatonine
hals	keelgebied	<i>thyroid</i>	calcitonine
borst	hartgebied	<i>thymus</i>	thymosine
vlecht	zonnevlecht	<i>pancreas</i>	insuline
buik	onderbuik	<i>gonaden</i>	testosteron
stuit	staartbeen	<i>adren</i>	adrenaline

De onderste drie chakra's vormen tezamen *onder*. Dit zijn de lagere chakra's. De bovenste drie chakra's vormen tezamen *boven*. Dit zijn de hogere chakra's. Boven en onder ontmoeten elkaar in het midden. Het midden is tevens ons *bewustzijn*, waarbij 'onder' ons onderbewustzijn is en 'boven' ons bovenbewustzijn.

In ons onderbewustzijn vinden we onze ziel, onze psyche. En via het woord zieledruppel zien we heel mooi dat de ziel is gemaakt van Water-energie. Onze gezamenlijke zielen vormen een oceaan, waarin alle zieledruppels onderling zijn verbonden en gezamenlijk een Eénheid vormen. In ons onderbewustzijn huist ons *lagere zelf*.

Het bovenbewustzijn is het domein van de Geest, de spirit. Hierin zien we heel duidelijk de Vuur-energie. Iemand met veel geestdrift is erg vurig. En spiritus is een uiterst brandbare vloeistof. Het bijvoeglijk naamwoord voor het bovenbewustzijn is spiritueel. Spiritualiteit gaat dus over het contact maken met het bovenbewustzijn, ons *Hogere Zelf*. Iedere Geest staat via 'boven' in verbinding met alle andere Geesten.

In de onderbouw zijn we bezig met het leren van de lessen die overeenkomen met de onderste drie chakra's. We kunnen dit beschouwen als drie opeenvolgende niveaus van een spel, namelijk het spel van ons leven.

Op het onderste niveau wordt het *overleefspel* gespeeld. We kunnen dit ook het Aardspel noemen. Overleefspelers richten zich volledig op aardse energievormen. Alleen het fysieke – het materiële – heeft waarde voor overleefspelers. Overleefspelers denken dat het doel van dit spelniveau is om in ieder geval zelf te overleven, en dat dit overleefdoel alle middelen heiligt. Het echte doel van het overleefspel is echter om onszelf te bevrijden uit de materiële wurggreep.

Op het tweede niveau wordt het *kuddespel* gespeeld. We kunnen dit ook het Waterspel noemen, waarin alle waterdruppeltjes identiek zijn. Kuddespelers denken dat het doel van dit spelniveau is om te doen wat de kudde doet. Om het eventueel uit de pas lopen te voorkomen, schakelen kuddespelers vrijwillig hun eigen waarnemingen, gevoelens en gedachten uit, indien dit niet strookt met de richting die de kudde op gaat. Het echte doel van kuddespel is daarentegen om te leren onszelf niet langer te verloochen.

Op het derde niveau wordt het *machtspel* gespeeld. We kunnen dit ook het Vuurspel noemen, want wie met macht speelt, die speelt met vuur (-energie). Machtspelers denken dat het doel van dit spelniveau is om de baas te spelen. Machtspelers willen controle over alles en iedereen. Ze willen alle touwtjes in handen hebben, en willen het liefste iedereen naar hun eigen hand zetten. Het echte doel van het machtspel is daarentegen om bewust, uit eigen initiatief af te zien van iedere vorm van machtsuitoefening. Daarmee komt dan eveneens een einde aan iedere vorm van strijd, zowel innerlijk als uiterlijk.

Vrijwel alle mensen om ons heen gaan volledig op in één van deze drie onderbouwspelen. Op het vierde spelniveau wordt het *harmoniespel* gespeeld, maar onderbouwspelers zijn hierin totaal niet geïnteresseerd. Hoe is dit te begrijpen?

Alle mensen beschikken over een lager zelf in het onderbewustzijn, dat energetisch wordt gevoed door de onderste drie chakra's. En met ons lagere zelf kunnen we meespelen op één van de onderste drie spelniveaus. Slechts een zeer klein gedeelte van de mensheid is spiritueel voldoende ontwikkeld om contact te maken met het bovenbewustzijn, met daarin onze Geest – ons Hogere Zelf.

Mensen die vanuit hun lagere zelf wel in staat zijn contact te maken met hun ons Hogere Zelf, die noem ik de *volle* mensen. Vroeg of laat ontstijgen volle mensen het materiële, de kudde en de strijd. Volle mensen doen dit omdat ze zichzelf (via hun Hogere Zelf) bewust worden van een hogere werkelijkheid, waarnaar ze vervolgens intuïtief op zoek gaan. Vanaf dat moment spelen ze mee in het harmoniespel.

Het overgrote gedeelte van de mensheid bestaat uit *holle* mensen. Holle mensen kennen alleen hun lagere zelf en hebben niet het flauwste benul dat er misschien ook nog een Hoger Zelf is. Holle mensen negeren al geruime tijd alle tekenen die wijzen op de fundamentele veranderingen die reeds in gang zijn gezet. Holle mensen blijven tot het bittere eind hun eigen spel op hun eigen niveau spelen. Ze kunnen namelijk niet anders, want ze kennen alleen het lagere zelf. Ze kunnen nog geen contact maken met een hogere werkelijkheid omdat ze dat niet kunnen toelaten in hun bewustzijn.

Volle mensen voelen zich totaal niet thuis tussen de holle mensen. Ze voelen dat ze anders zijn. De meeste volle mensen zouden het liefste hun biezen pakken en ver bij de holle mensen uit de buurt willen blijven. Een groot aantal volle mensen heeft hun leven zo weten in te richten dat ze inderdaad zo weinig mogelijk energetisch schade oplopen door de laagbewuste onderbouwers. Dat is inderdaad een manier waarop volle spelers het harmoniespel kunnen spelen. Er zijn ook volle spelers die hun harmoniespel juist bewust te midden van de holle spelers willen spelen.

Het doel van het harmoniespel is *niet* om in harmonie te leven, zoals harmoniespelers denken. Het echte doel van het harmoniespel is namelijk om los te komen uit de wurggreep van het lagere zelf en ons voortaan alleen nog maar te laten leiden door het Hogere Zelf. Temidden van onderbouwers wordt voortdurend een beroep gedaan op ons lagere zelf, waardoor we aan de lopende band lesstof aange-reikt krijgen over het verschil tussen ons lagere- en ons Hogere Zelf. Pas wanneer we hier volledig bewust van zijn, en hier in liefde mee om kunnen gaan, dan zijn we aanbeland op het vijfde spelniveau waar we vrij kunnen spelen.

DEEL II. WAARNEMEN, VOELEN EN DENKEN

Ons bewustzijn is een samenspel van onze waarnemingen, onze gedachten en onze gevoelens. In dit tweede deel gaan we dieper in op elk van deze drie basisfuncties van ons bewustzijn. Daarna zullen we zien dat deze fundamentele driedeling op tal van manieren een rol speelt in ons bestaan.

waarnemen	<i>perceptie</i>	fysiek	Aarde
voelen	<i>emotie</i>	magnetisch	Water
denken	<i>cognitie</i>	elektrisch	Vuur

Wij interacteren met de fysieke omgeving met behulp van ons *waarnemen*. Wij nemen waar via onze vijf zintuigen. We zien via onze ogen. We horen via onze oren. We ruiken via onze neus. We proeven via onze mond. En we worden gewaar via ons fysieke lichaam.

Onze zintuigen ontvangen voortdurend ontelbaar veel (fysieke) signalen. Van slechts een piepklein gedeelte hiervan zijn wij ons bewust. Onze zintuigen filteren uit wat niet van belang is (in het licht van ons doel, bewust of onbewust). Wij kunnen dit perceptuele selectieproces beïnvloeden via onze aandacht.

Onze interactie met de fysieke omgeving kent (uiteraard) twee richtingen. In de ingaande richting ontvangen we signalen via de zintuigen (als een *sensor*). En in de uitgaande richting produceren we signalen via spierbewegingen (als een *motor*).

Het proces van waarnemen maakt gebruik van een stelsel van zenuwvezels, of kortweg *zenuwen*. Een zenuw bestaat uit gebundelde uitlopers van de *neuronen* (of zenuwcellen) in onze hersenen (waarmee we denken). Zenuwen geven elektrische signalen door. Bestaat een zenuw uitsluitend uit vezels die spieren prikkelen tot samentrekken (als een motor), dan gaat het om een *motorische* zenuw. In alle andere gevallen spreken we van een *sensorische* zenuw.

Het proces van waarnemen voltrekt zich van binnenuit. Wij registreren onze werkelijkheid niet, maar we scheppen deze via onze waarnemingen, gevoelens en gedachten. Wij nemen de omgeving dus niet

waar zoals ze is, maar zoals wij denken of voelen dat deze is. Objectiviteit is daarom een illusie. Kinderen weten dit natuurlijk allang, want ‘wat je zegt, dat ben je zelf’.

Onze *zin-tuigen* zijn onze (werk-) *tuigen* waarmee we *zin* – dat wil zeggen betekenis – geven. Hierin zien we het samenspel met het denken. We kunnen het begrip ‘zin’ ook vanuit het gevoel bekijken. Denk maar aan: ‘Waar heb je zin in?’.

Via ons *waar-nemen* selecteren (lees: *nemen*) we dat wat voor ons *waar* is. Ook hier zien we weer de wisselwerking met het denken, want waarheid is een idee. En wanneer we ‘waar’ bekijken vanuit de invalshoek van waardevol, dan zien we ook hier een samenspel met het gevoel. Wat wel of niet van waarde is voor ons, dat is immers een kwestie van gevoel.

In beide woorden (*zin-tuigen* en *waar-nemen*) vinden we de wisselwerking tussen perceptie, emotie en cognitie. We zien hierin dus heel mooi dat de drie basisfuncties van ons bewustzijn voortdurend samenspelen.

Wij interacteren met de magnetische omgeving via ons *voelen*. Zo voelen wij onmiddellijk de sfeer wanneer wij ons erop afstemmen. In een voor ons prettige sfeer kunnen we onze talenten ten volle benutten. In een voor ons onprettige sfeer voelen we onszelf geblokkeerd.

Van oudsher associëren we ons voelen met ons hart. De belangrijkste functie van ons hart is niet het rondpompen van het bloed. Door het samenknijpen en loslaten creëert ons hart een pulserend magnetisch veld. Dankzij ons hart kunnen we meespelen met de (magnetische) Water-energievormen.

Wat wij voelen zijn onze gevoelens, emoties of stemmingen. Het *gevoel* is hoe we iets innerlijk beleven, en de *emotie* is de manier waarop we hier uiting aan geven. De *stemming* of gemoedstoestand is als de achtergrondkleur die onze gevoelens en emoties kan versterken of juist afzwakken. Ons gevoelsleven is de opeenvolging van onze gevoelens, emoties en stemmingen. Naarmate we hier meer contact mee weten te maken, is ons gevoelsleven rijker.

Ons gevoel zet ons in beweging. Ons gevoel is als het paard dat de koets (lees: het fysieke lichaam) in beweging brengt. We kunnen

ons gevoel beschouwen als een innerlijke magnetische verandering, veelal als een reactie op een externe magnetische verandering. Vervolgens brengen hormonen ons fysieke lichaam in beweging overeenkomstig de innerlijke, magnetische verandering.

Wanneer we onze gevoelens onderling afstemmen merken we een enorme versterking in het effect ervan. Iedereen die wel eens een groepsmeditatie heeft gedaan, die zal dit herkennen. Deze versterking ontstaat namelijk doordat de gebundelde individuele magnetische velden gezamenlijk een veel groter (en sterker) magnetisch veld creëren, wat de verklaring is voor de verveelvoudiging van het groepseffect.

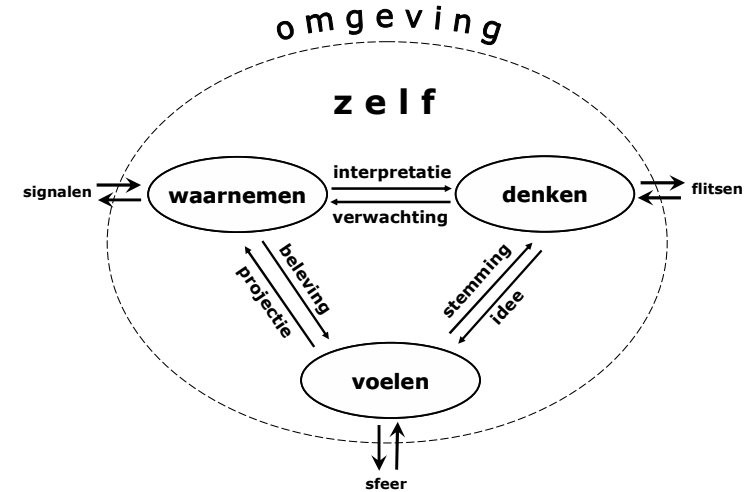
Wij interacteren met de elektrische omgeving via ons *denken*. Door te denken produceren we onze gedachten in de vorm van bijvoorbeeld ideeën, overtuigingen, meningen, oordelen, principes, uitgangspunten, regels of plannen. Deze *mentale* functie wordt ook wel ons verstand of *intellect* genoemd. Ons denken maakt gebruik van logica (oftewel redeneerregels – spelregels voor het redeneren).

Onze hersenen vormen een netwerk van *neuronen* die berichten uitwisselen via *dendrieten* en *axonen*. Axonen zijn verbindingslijnen tussen dendrieten (die soms wel een meter lang zijn). Axonen geleiden de elektrische impulsen van de neuron af, dendrieten er naartoe. Dendrieten zijn de uitlopers van een neuron. Ze selecteren welke elektrische impulsen ze doorgeven aan de neuron. Via *synapsen* zijn dendrieten verbonden met andere neuronen. In de synapsen vindt het doorgeven van informatie plaats, zowel op een chemische- als op een elektrische manier.

De verbinding tussen twee neuronen wordt versterkt naarmate er meer berichten worden uitgewisseld, en dit verzwakt wanneer deze uitwisseling afneemt. Een verbinding kan zo uiteindelijk afsterven. En het omgekeerde kan natuurlijk ook: tussen twee neuronen kan een nieuwe verbinding worden geboren.

De werking van onze hersenen is gebaseerd op elektriciteit, zoals zojuist uitgelegd. Om deze reden reageert ons denken op de elektrische omgeving, waarmee via (gedachte-) flitsen contact wordt gemaakt. Elektriciteit is Vuur-energie. In ruimtes met stimulerende

Vuur-energieën kunnen merken we dat we beter kunnen nadenken. Daarom werkt het verstandelijk gezien zo stimulerend wanneer we in contact staan met iemand die diepgaande, positieve gedachten heeft. En ook daarom zijn vele oude bouwwerken bij voorkeur gebouwd op (knooppunten van) leylijnen – de lijnen over het aardoppervlak die vol Vuur-energie zitten. En omgekeerd merken we dat een televisie-apparaat juist een negatief, blokkerend effect heeft op ons denkvermogen.

Onze gedachten, gevoelens en waarnemingen staan nadrukkelijk niet los van elkaar. Ze beïnvloeden elkaar voortdurend. Zo verandert een (gedachte) verwachting onze waarneming, evenals een geprojecteerd gevoel dat doet. Ook kleurt onze stemming onze gedachten. Omgekeerd kan een specifiek idee een bepaald gevoel teweeg brengen. En verder leidt een waarneming veelal tot een interpretatie door ons denken of een beleving door ons gevoel. Dit samenspel van waarnemen, denken en voelen resulteert in wat wij bewustzijn noemen.

3. Waarnemers, voelers en denkers

Wij creëren onze werkelijkheid zelf via de drie basisfuncties van ons bewustzijn, zoals in het voorgaande is uitgelegd. Wij kunnen onszelf daarom beschouwen als tricerbrale wezens, dat wil zeggen een levensvorm dat beschikt over drie aparte breinen (bovenop de cellulaire intelligentie, waarover later meer).

Via ons *perceptiebrein* nemen we met de fysieke werkelijkheid waar. Via ons *emotiebrein* voelen we de magnetische werkelijkheid. En via ons *cognitiebrein* denken we de elektrische werkelijkheid. Deze drie breinen staan ter beschikking van zowel ons lagere-, als ons Hogere Zelf. Het Hogere Zelf komt verderop aan bod. Hier beperken we ons tot het lagere zelf.

Ons lagere zelf is onze *persoonlijkheid*, een samentrekking van persoonlijke identiteit. Het woord ‘persoon’ komt van ‘persona’, wat Latijn is voor masker. Achter dit masker van ons lagere zelf vinden we ons Hogere Zelf.

Op basis van de drie basisfuncties van ons bewustzijn kunnen we onze persoonlijkheden verdelen in drie primaire groepen. De eerste groep neemt in eerste instantie de fysieke werkelijkheid waar. De tweede groep voelt in eerste instantie vooral de magnetische werkelijkheid. En de derde groep denkt in eerste instantie vanuit de elektrische werkelijkheid. Deze driedeling kunnen we typeren met waarnemers, voelers en denkers, ieder met een eigen Latijnse spreuk als verwoording van het bewijs van het eigen bestaan.

- Ik neem waar, dus ik besta (*percipio ergo sum*).
- Ik voel, dus ik besta (*sentio ergo sum*).
- Ik denk, dus ik besta (*cogito ergo sum*).

De waarnemers, de voelers en de denkers reageren bijvoorbeeld zeer verschillend bij hun entree op een feestje. De waarnemers nemen dan onmiddellijk de fysieke omgeving waar. “Wat is hier allemaal te doen?” De voelers zijn vooral gericht op de (magnetische) sfeer. “Hoe voelt het om hier te zijn?” En de denkers zijn als eerste bezig

met de (elektrische) betekenis van het feestje. “Wat is hier eigenlijk de bedoeling of wat is precies de aanleiding voor dit feestje?”

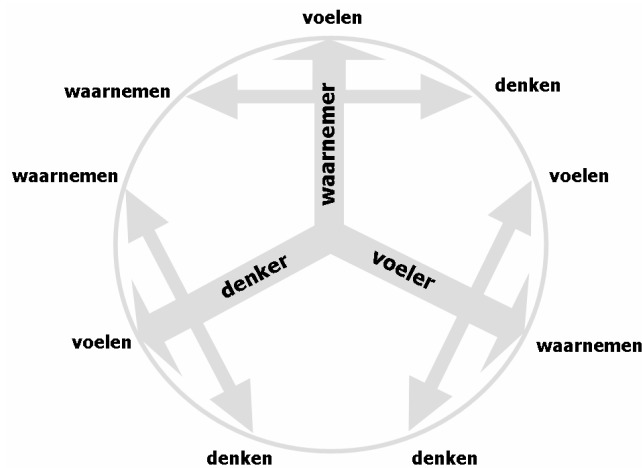
De *waarnemers* zijn via hun dominante waarnemingen als eerste vooral gericht op het fysieke niveau van hun werkelijkheid. Dit is de materiële werkelijkheid van de stoffelijke lichamen of voorwerpen. De waarnemers zijn geneigd invloed te willen uitoefenen op deze fysieke wereld. Hierin ligt ook de verklaring voor de aanduiding van doener die soms ook wel gehanteerd wordt voor de waarnemers. Vanwege hun dominante perceptiebrein worden de waarnemers gedreven om uit te voeren. Ze willen daarbij uitvoeren in hun eigen tempo en op hun eigen manier. Waarnemers waarderen daden boven woorden. Ze zoeken terugkoppeling op fysiek niveau.

De *voelers* zijn via hun dominante gevoelens in eerste instantie vooral gericht op het magnetische niveau van hun werkelijkheid. De voelers zijn geneigd om met de hen omringende levensvormen contact te willen maken op gevoelsniveau. Het gaat hier dus niet alleen om mensen, maar nadrukkelijk ook over dieren, planten en eigenlijk alles wat leeft. Vanwege hun dominante emotiebrein worden de voelers gedreven om te zijn. Ze zoeken daarbij terugkoppeling op gevoelsniveau.

De denkers zijn via hun dominante gedachten in eerste instantie vooral gericht op de rationele aspecten van hun werkelijkheid. De denkers zijn geneigd om met de hen omringende levensvormen contact te willen maken via gedachten in de vorm van ideeën, principes, uitgangspunten of redeneringen. Vanwege hun dominante cognitiebrein worden de denkers gedreven om te weten. Ze zoeken terugkoppeling op denkniveau.

Er vinden voortdurend interacties plaats tussen onze percepties, emoties en cognities. De primaire reactie van de waarnemers, voelers of denkers wordt dan ook onmiddellijk gevolgd door een secundaire reactie. Deze secundaire reactie kan plaatsvinden in een andere basisfunctie van ons bewustzijn, maar kan zich ook in dezelfde basisfunctie afspelen.

De driesprong in het midden van onderstaand figuur geeft de drie primaire persoonlijkheidsgroepen weer, dat wil zeggen de waarnemers, de voelers en de denkers. Vervolgens zien we binnen elk van deze drie primaire groepen een secundaire driesprong, wederom gebaseerd op de driedeling tussen waarnemen, voelen en denken.

De combinaties van drie primaire- en drie secundaire reacties resulteren in negen verschillende groepen van gelijksoortige reactiepatronen. Elk van deze negen groepen van reactiepatronen vormt de basis voor één van de negen verschillende persoonlijkheidstypen. In onderstaande tabel zijn deze negen persoonlijkheidstypen genummerd van 1 tot en met 9. Deze indeling is gebaseerd op het *enneagram*. *Ennea* is Grieks voor negen, en *gram* komt overeen met model.

reactiepatronen		secundaire reactie		
		waarnemen	voelen	denken
primaire reactie	waarnemer	8	9	1
	voeler	3	2	4
	denker	7	6	5

Het enneagram is een uiterst doeltreffend hulpmiddel om onze eigen persoonlijkheid (ons lagere zelf) beter te leren kennen. Het model is nadrukkelijk niet bedoeld om anderen via een cijfer in een hokje te kunnen stoppen.

Waarnemende waarnemers: de bepalers (type 8)

Wanneer de primaire- en secundaire reactie beiden plaatsvinden in het perceptiebrein, dan wordt de neiging om te willen uitvoeren (in de fysieke werkelijkheid) versterkt. Dit uit zich met name in het zelf willen *bepalen* van de te uitvoeren actie. Dit vormt de basis voor de persoonlijkheid van type 8: de bepalers.

Voelende waarnemers: de bemiddelaars (type 9)

Mensen die primair waarnemen en secundair voelen hebben doorgaans een sterke neiging om te willen *bemiddelen* of de vrede te bewaren. Dit vormt de basis voor de persoonlijkheid van type 9: de bemiddelaars.

Denkende waarnemers: de verbeteraars (type 1)

Mensen die primair waarnemen en secundair denken hebben doorgaans een sterke neiging tot het willen *verbeteren* van hun werkelijkheid. Dit vormt de basis voor de persoonlijkheid van type 1: de verbeteraars.

Voelende voelers: de helpers (type 2)

Wanneer de primaire- en secundaire reactie beiden plaatsvinden in het emotiebrein, dan wordt de neiging om te reageren vanuit het gevoel versterkt. Voelende voelers willen vaak anderen *helpen* in de vervulling van hun behoeften (die ze heel goed kunnen aanvoelen), om zo zelf het gevoel van waardevol zijn te verkrijgen. Dit vormt de basis voor de persoonlijkheid van type 2: de helpers.

Waarnemende voelers: de presteerders (type 3)

Mensen die primair voelen en secundair waarnemen hebben doorgaans een sterke neiging om te willen *presteren* naar maatstaven van anderen, om zo het gevoel te verkrijgen van zelf succesvol zijn.

Waarnemende voelers hebben een sterk ontwikkeld gevoel voor succes. Dit vormt de basis voor de persoonlijkheid van type 3: de pres-teerders.

Denkende voelers: de verdiepers (type 4)

Mensen die primair voelen en secundair denken hebben doorgaans een sterke neiging tot het willen overdenken van het eigen innerlijk gevoelsleven. Denkende voelers zoeken als het ware in alles de *verdieping*, de essentiële kern. Door gevoel en verstand te combineren zijn ze zeer bedreven in het maken van onderscheid, bijvoorbeeld tussen wat echt is en wat niet. Hiermee beogen ze het gevoel van zelf echt zijn te verkrijgen. Dit vormt de basis voor de persoonlijkheid van type 4: de verdiepers.

Denkende denkers: de ontleders (type 5)

Wanneer de primaire- en secundaire reactie beiden plaatsvinden in het cognitiebrein, dan wordt de neiging om te reageren vanuit het verstand versterkt. Denkende denkers proberen alles te *ontleden*. Hierdoor wordt het afstandelijk benaderen van de eigen werkelijkheid gestimuleerd. Dit vormt de basis voor de persoonlijkheid van type 5: de ontleders.

Voelende denkers: de beveiligers (type 6)

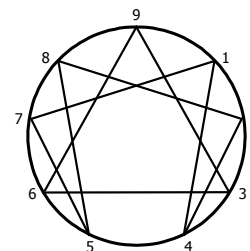
Mensen die primair denken en secundair voelen hebben doorgaans een sterke neiging tot het *veilig* willen maken van de directe omgeving. De aandacht gaat dan veelvuldig uit naar gevaren, bedreigingen en risico's. Voelende denkers hebben een sterk ontwikkeld gevoel voor onveiligheid. Dit vormt de basis voor de persoonlijkheid van type 6: de beveiligers.

Waarnemende denkers: de vernieuwers (type 7)

Mensen die primair denken en secundair waarnemen hebben doorgaans een sterke neiging tot het voortdurend zien van kansen en het onophoudelijk blijven maken van nieuwe plannen. Waarnemende denkers willen eigenlijk telkens vanuit hun verstand hun eigen leef-

wereld blijven *vernieuwen*. Dit vormt de basis voor de persoonlijkheid van type 7: de vernieuwers.

Het enneagram kunnen we ook vertalen met 'negenzegel', waarmee wordt benadrukt dat dit model een schat aan kennis (over de werking van ons lagere zelf) herbergt. De lijnen binnen de cirkel van het enneagram geven de onderlinge relaties weer tussen de negen cijfers. We zien daarin een driehoek tussen de cijfers 3, 6 en 9. En de overige lijnen maken een symmetrisch figuur met zes hoeken.

Ieder type persoonlijkheid kunnen we kort typeren aan de hand van een kernmerkende levensspreuk die geldt voor iedereen met het overeenkomstige persoonlijkheidstype. Onderstaande tabel geeft deze kenmerkende levensspreuken weer.

primair	secundair	uiting	type
waarnemer	waarnemen	ik neem <i>macht</i> waar	8
waarnemer	voelen	ik neem <i>verstoringen</i> waar	9
waarnemer	denken	ik neem <i>fouten</i> waar	1
voeler	voelen	ik voel <i>hulpbehoeften</i> aan	2
voeler	waarnemen	ik voel <i>succes</i> aan	3
voeler	denken	ik voel <i>onderscheid</i> aan	4
denker	denken	ik bedenk <i>verklaringen</i>	5
denker	voelen	ik bedenk <i>gevaren</i>	6
denker	waarnemen	ik bedenk <i>kansen</i>	7

We hebben allemaal een persoonlijkheid. Dit lagere zelf is onze persoonlijke manier waarop de drie basisfuncties van ons bewustzijn samen spelen. Deze spelpatronen vinden hun oorsprong in ons onderbewustzijn, wat onze ziel is. In het boek ‘*Wetenschap van de ziel*’ (eveneens uitgegeven door Pateo) wordt uitgebreid ingegaan op alle kennis over onze persoonlijkheidstypen die we aan het enneagram kunnen ontleen.

Volle mensen *hebben* een lagere zelf en *zijn* hun Hogere Zelf. Ze beschikken over een koets (fysiek lichaam) met daarvoor een paard (emoties) geleid door de koetsier (verstand). In de koets vinden we het Hogere Zelf, die aangeeft waar de reis naar toe gaat. In de koets-metafoor is dit de Meester. Wanneer het lagere zelf voor Meester speelt, dan ontstaat daardoor het zogenaamde *ego*.

Het ego is dus een opgeblazen persoonlijkheid. Het ego probeert de innerlijke leegte (door het verloren contact met het Hogere Zelf) te maskeren (door ontkenning of verdraaiing). Het ego is eenvoudig te herkennen aan de behoeftes die het ego nodig heeft om opgeblazen te blijven en de innerlijke leegte te camoufleren (via afleiding, verdoving (vorm van ontkenning) of opvulling (vorm van verdraaiing)).

ego-behoefte	allergische ego-reactie bij onvoldoende vervulling hiervan	maatregelen die het ego daartoe treft
zekerheid <i>afleiding</i>	angst of afkeuring (onzekerheid vermijden)	controle nastreven en (ver-) oordelen
onschuld <i>verdoving</i>	verdriet of pijn (schuldgevoel voorkomen)	eigen straatje schoon houden
erkenning <i>opvulling</i>	woede of verveling (genegeerd voelen)	aandacht vragen en sti- mulering zoeken

Ego-behoefte 1: Zekerheid als remedie tegen angst of afkeuring

Het ego is absoluut niet gediend van onzekerheid. Het ego wil controle over alles, en dus ook over het verleden, heden en toekomst. Deze controle dient ervoor te zorgen dat de onderliggende angst-emotie bedekt kan blijven. Het ego wil zekerheid om zich hiermee te wapenen tegen de angst voor het onbekende. Het ego is eigenlijk een enorme angsthaas. Via deze angst probeert het ego ons gevangen te

houden binnen een klein kringetje van het bekende. Het ego is ook als de dood voor de dood. En dat is ook te begrijpen, want wanneer ons fysieke lichaam sterft, dan betekent dat ook automatisch het einde voor onze persoonlijkheid en de opgeblazen versie daarvan in de vorm van het ego. Maar het Hogere Zelf is onsterfelijk, dus is de fysieke dood niets anders dan een overgangsfase. De ego-behoefte aan controle zien we ook heel duidelijk terug in alles wat het ego afkeurt. Het ego heeft onmiddellijk een negatief oordeel klaar, vooral over anderen. Dit komt omdat het ego zelf doodsbang is voor afkeuring. Het ego wil zekerheid, en we herkennen het ego aan angst of afkeuring bij mogelijke onzekerheid.

Ego-behoefte 2: Onschuld als remedie tegen verdriet of luiheid

Het is heel eenvoudig om het ego een schuldgevoel aan te praten. Het ego is doorgaans bereid om ver te gaan om zo de status van onschuld te behouden of terug te krijgen. Het eigen straatje schoonvegen en houden, daarvoor wil het ego wel even aan de slag, want eerlijk gezegd is het ego aartslui. Wanneer dit straatje namelijk schoon is, dan kan het onderliggende verdriet niet aan de oppervlakte komen. Om de pijn maar niet te voelen, benadrukt het ego maar al te graag de eigen onschuld. Het ego is dan dus tevens schijnheilig. Het ego wil ook niet onnodig het risico lopen om een fout te maken. Want een fout maken, of hierop gewezen worden, dat doet het ego pijn. Het ego wil absoluut geen pijn voelen. Hierdoor kan het ego terecht komen in een neerwaartse spiraal, met een steeds sterker wordende zwaarmoedigheid, lusteloosheid of depressie als gevolg. Eigenlijk zijn dit allemaal symptomen van een volkomen uit de hand gelopen schuldgevoel. Het ego streeft daarom naar onschuld, en we herkennen het ego aan verdriet of luiheid bij mogelijke pijn.

Ego-behoefte 3: Erkenning als remedie tegen woede of verveling

Een derde wortel waar we het ego erg blij mee kunnen maken is erkenning, bijvoorbeeld in de vorm van status, invloed of geld. Wanneer we hier dieper naar kijken, dan wil het ego eigenlijk alleen maar gehoord worden. Wanneer dit niet gebeurt, dan wordt het ego uiteindelijk een woedende driftkikker. Deze woede bouwt zich dan lang-

zaam op, om daarna in volle hevigheid uit te barsten. De onderliggende woede staat dan vaak in geen verhouding tot die ene laatste druppel die de emmer van onvoldoende gehoord worden deed overlopen. Het niet gehoord worden is feitelijk onvoldoende aandacht van anderen krijgen. Het ego heeft een enorme aandachtshonger, die bovendien steeds groter wordt naarmate het ego meer aandacht krijgt. Het eerste symptoom dat zich voordoet bij te weinig aandacht is verveling. Het ego wil voortdurend gestimuleerd worden. Echter, hoe meer ontvangen stimulering, des sneller raakt het ego verveeld. En uiteindelijk zal verveling, wanneer deze te groot is geworden, omslaan in woede. Het ego wil erkenning (variërend van aandacht tot kroning als winnaar of belangrijkste), en we herkennen het ego aan woede of verveling bij het mogelijk uitblijven hiervan. Ook zien we haarfijn dit nare ego-effect optreden als irritatie (of afgunst) wanneer deze gewilde erkenning juist een ander te beurt valt.

Het ego zit dus eigenlijk zeer eenvoudig in elkaar. En als het ego niet krijgt wat het wil, dan wordt het ego *bang*, *bedroefd* of *boos*. Aan deze drie basale negatieve emoties herkennen we onmiddellijk dat we met het ego te maken hebben. Sterker nog, alle negatieve emoties komen voort uit het ego, want ze zijn allemaal terug te voeren tot één van deze primaire negatieve emoties of een mengvorm ervan. Bedilzucht, sarcasme, cynisme en wrevel, ze zijn allemaal afkomstig van het ego.

Alleen door bewustwording kunnen we onszelf losrukken uit de dwangneuroses van het ego. We kunnen ons dan bewust worden dat de persoonlijkheid slechts een jasje is dat ten behoeve van dit leven is aangetrokken. Daarmee vloeit de valse lucht weg uit de opgeblazen persoonlijkheid. En daarmee komt er gelijktijdig ruimte om contact te maken met ons Hogere Zelf – de Meester in ons die geduldig wacht tot we er klaar voor zijn. In het proces van de-identificatie met onze persoonlijkheid kunnen we houvast ontlede aan deze drie woorden: *positiviteit*, *dankbaarheid* en *liefdevolheid*. Wie alles (innerlijk en uiterlijk) positief, dankbaar en liefdevol tegemoet treedt, die loopt niet langer aan de leiband van het ego.

4. Denk-, waarneem- en voel-energieën

In het vorige hoofdstuk zagen we dat onze persoonlijkheidstypen gebaseerd zijn op een driedeling. Water en Vuur zijn daarin de uitersten. Dit komt daarin overeen met het tegenovergestelde tussen voelen en denken. Zo vinden we de belevingswereld van een type 2 (dubbel voelen) en die van een type 5 (dubbel denken) aan beide uiterste van het belevingsspectrum. Denken wordt veelal bestempeld als mannelijk, en voelen als vrouwelijk. Bestempelen we hier het mannelijke denken als positief en het vrouwelijke voelen als negatief, dan vinden we halverwege het neutrale van het waarnemen. Deze neutraliserende Aarde-energie brengt het denken en het voelen samen in de fysieke werkelijkheid (van het waarnemen).

In dit hoofdstuk komen we op een andere manier tot een driedeling. Zoals gezegd zijn wij tricerebrale wezens. Elk van onze drie breinen werkt op een eigen mengsel van de vijf Hemelse energieën. Afhankelijk van ons persoonlijkheidstype is één van deze drie breinen primair. Dit betekent dat overeenkomstig het betreffende energiemengsel dominant aanwezig is in de constitutie van ons fysieke lichaam. Deze drie energiemengsels worden doorgaans aangeduid met de Indiase woorden *vata*, *pitta* en *kapha*. Gezamenlijk staan ze bekend als *tridosha*. *Tri* betekent (uiteraard) drie en de letterlijke betekenis van *dosha* is ‘dat wat verandert’.

vata	pitta	kapha
beweging	transformatie	cohesie
verbinding	verwisseling	stabiliteit

De tridosha zijn drie verschillende manieren waarop de voortdurende veranderingen zich in onze fysieke lichamen voltrekken. Vata zorgt voor beweging, en daarmee voor telkens nieuwe verbindingen. Pitta is de kracht die leidt tot transformatie, wat resulteert in voortdurende verwisselingen, zoals bijvoorbeeld in onze stofwisseling. En kapha is de verbindende kracht die zorgt voor de innerlijke cohesie, waardoor stabiliteit ontstaat.

In iedere veranderingsmanier of dosha vinden we de (samen-) werking van telkens twee Hemelse energieën terug. Onderstaande tabel toont de relatie tussen de drie dosha's en de vijf Hemels energieën. Bovendien zien we daarin dat er een één op één relatie is tussen de tridosha en de drie primaire persoonlijkheidsgroepen. Ook hierin vormen denkers en voelers beide uitersten van het spectrum (van Ether naar Aarde) met daar tussenin de waarnemers.

	vata	pitta	kapha
	denker	waarnemer	voeler
Ether	•		
Lucht	•		
Vuur		•	
Water		•	•
Aarde			•

In het woord vata vinden we de stam *va* terug, wat staat voor blazen of waaien in het Sanskriet. Dit zijn bewegingen veroorzaakt door Lucht. Vata staat voor beweging, en beweging heeft ruimte nodig, wat Lucht en Ether bieden. In pitta komen twee uitersten samen: Water en Vuur. En kapha, de mengeling van Aarde met Water, is het minst dynamische en het meest zwaar van de drie dosha.

De drie veranderingsmanieren bepalen de constitutie van ons fysieke lichaam. Het is daarom zeer belangrijk ons voedsel af te stemmen op onze persoonlijkheidsgroep (of constitutietype). Alles is immers energie. En vanwege ons dominante brein overheerst in ons fysieke lichaam het overeenkomstige energiemengsel (of is het juist precies andersom?). Via de juiste voeding brengen we de energieën in ons fysieke lichaam weer balans. Daar gaat het om. In het boek *'Oorsprong en bestemming van de mens'* wordt hier dieper op ingegaan.

Constitutietype vata (denker)

Vata komt overeen met de primaire reactie door het denken. Deze denkers zijn goed in het verbinden (Ether) van de denkbeelden en het trekken van messcherpe (metaal) scheidlijnen. Denkers weiden

graag uit (Lucht) via vele vertakkingen (hout). Vata-typen zijn meestal snelle denkers, maar hebben doorgaans een kort geheugen.

Wanneer een denker te veel vata heeft (bijvoorbeeld door onjuiste voeding), dan kan dit diverse gevolgen hebben, zoals weinig wilskracht en instabiliteit. Uit balans beschikt een vata-type vaak over weinig tolerantie, vertrouwen en moed. Ook is een vata-type dan vaak nerveus, angstig en onrustig. Een vata-type kan vaak snel geld verdienen, om dit daarna weer even snel uit te geven.

Constitutietype pitta (waarnemer)

Pitta komt overeen met de primaire reactie door het waarnemen. Pitta-typen nemen zeer scherp waar, met een heel nauwkeurig brandpunt (Vuur). Een pitta-type is gericht op verandering (Water). Een pitta-type doet dit vanuit passie, wat we zouden kunnen typeren als 'warm water'.

Een pitta-type is doorgaans snel van begrip, intelligent, scherp en een goede spreker. Uit balans neigt een pitta-type naar haat, boosheid en jaloezie. Pitta-typen zijn vaak ambitieus en willen leiders zijn. Deze typen waarderen materiële zaken en doen het financieel meestal goed. Een pitta-type is gesteld op fysieke overvloed, zoals weelde en luxe.

Constitutietype kapha (voeler)

Kapha komt overeen met de primaire reactie door het voelen. Ook deze voelers zijn gericht op verandering (Water), maar dan vanuit vaak zwaar aanvoelende emoties (Aarde). Vanwege het troebele water (water vermengd met aarde) zijn kapha-typen veelal moeilijk te doorgronden, zowel door anderen als door zichzelf.

Kapha-typen zijn doorgaans tolerant, rustig, vergevingsgezind en liefdevol. Uit balans vertonen kapha-typen wel trekjes van gulzigheid, hebberigheid, afgunst en bezitterigheid. Kapha-typen zijn niet heel snel van begrip, maar als ze eenmaal iets snappen, dan onthouden ze dat ook. Kapha-typen zijn in staat welvaart te realiseren, door wat ze verdienen ook goed vast te houden.

5. Boven-, tussen- en onderbewustzijn

Ons bewustzijn beweegt zich tussen boven en onder. Boven is daarbij het bovenbewustzijn, en onder het onderbewustzijn. Het gedeelte ertussen kunnen we het tussenbewustzijn noemen. Dit wordt ook wel het waakbewustzijn genoemd, in tegenstelling tot het slaapbewustzijn waarin we onze (meest tijdelijke) dromen creëren.

De werking van ons onderbewustzijn heeft alles te maken met ons geheugen. We kunnen ons geheugen goed vergelijken met een hiërarchie van afzonderlijke geheugenlagen. Ieder nieuw geheel aan indrukken vormt een nieuwe laag bovenop het geheel van reeds aanwezige geheugenlagen die ontstaan zijn door de opslag van voorgaande indrukken. Niet alleen waarnemingen resulteren in indrukken, ook gedachten en gevoelens vormen indrukken. Waarnemingen, gedachten of gevoelens die onderling verbonden zijn vormen een samengestelde indruk. Iedere indruk wordt apart opgeslagen, wat telkens een volgende geheugenlaag (-je) vormt. Via associaties kunnen we in ons geheugen van de ene herinnerde indruk naar een andere springen.

Hoe ouder we worden, des te meer lagen kent ons geheugen. De toegang naar de bovenste lagen vormt zelden een probleem. Des te verder we terug gaan in de tijd, hoe vager onze de herinneringen doorgaans worden. Vanaf een bepaalde laag zijn we via ons tussenbewustzijn niet langer in staat de onderliggende lagen te bereiken. Deze onderste lagen zijn dan (volledig) in ons onderbewustzijn terecht gekomen. Met een techniek als hypnose zijn we dan nog wel in staat dieper te 'graven' (waarover zodadelijk meer). En ook in onze dromen hebben we (vrijelijk) toegang tot de 'verborgen' geheugenlagen uit ons onderbewustzijn.

In ons onderbewustzijn vinden we ook waarnemingen, gedachten en gevoelens die plaatsvonden zonder dat we daar bewust mee bezig waren. Dit deden we dan onbewust, dus zonder onze bewuste aandacht. Zo zien we dat ook onbewuste waarnemingen, gedachten en gevoelens worden opgeslagen in ons geheugen. We kunnen ons dit niet herinneren, omdat we ons er ook de eerste keer niet bewust van

zijn geweest. Herinneren betekent letterlijk opnieuw (*her*) in ons innerlijk leven (*inneren*) of tot leven komen.

Het bovenste deel van onze geheugenlagen is nog toegankelijk via ons tussenbewustzijn, het onderste deel in ons onderbewustzijn niet meer. Daarnaast hebben we ook nog een temporeel werkgeheugen. Daarin kunnen we bijvoorbeeld tijdelijk iets onthouden. Maar zodra de schijnwerper van onze aandacht hierop niet langer gericht is, zijn we het meestal direct weer vergeten.

Wanneer wij een gecompliceerde handeling voor de allereerste keer uitvoeren, dan hebben wij daarvoor al onze aandacht nodig (en ons volledige werkgeheugen). Maar naarmate we hierin meer bedreven raken, neemt ook de vereiste hoeveelheid aandacht af. Op een gegeven moment kunnen we een dergelijke gecompliceerde handeling uitvoeren, terwijl onze aandacht elders is. Zo kunnen we aandachteloos onze veters strikken, terwijl we onze volle aandacht hiervoor nodig hadden toen we nog bezig waren dit te leren.

Deze afnemende noodzaak van aandacht zien we niet alleen terug bij onze fysieke gedragingen, maar ook bij onze gedachten en gevoelens. Aanvankelijk vragen nieuwe gedachten en gevoelens om de volle aandacht. Zodra echter de zogenaamde gewenning optreedt, dan volstaat een steeds kleinere hoeveelheid aandacht.

In de volksmond zijn we bij de volledige afwezigheid van aandacht onbewust. Hiermee wordt dan iets waarnemen, denken of voelen zonder enige aandacht bedoeld. Wanneer we onszelf als een buitenstaander zouden kunnen bestuderen, dan zouden we versteld staan over de hoeveelheid interne- en externe gedragingen die wij aandachteloos kunnen uitvoeren. Dit zijn allemaal automatische patronen die wij als vanzelf uitvoeren, zonder bewuste aandacht.

Onze ingesleten patronen betreffen de (automatische) wijze waarop wij waarnemen, denken en voelen. Zoals eerder uitgelegd zijn er drie interactieve functies van ons bewustzijn. Ze omvatten daardoor ook de wijze waarop wij uiting geven (aan onze waarnemingen, gedachten en gevoelens). Dit noemen we ook wel ons handelen, dat wil zeggen ons doen en laten. Sommigen trachten ongewenste ingeslepen patronen rechtstreeks te vervangen door gewenste alternatieve

alternatieve patronen. Dit is bijvoorbeeld het doel van het zogeheten neurolinguïstisch programmeren. De grote vraag is wat we hier als mens van leren. Leren heeft te maken met aandacht. Ongewenste patronen kunnen we ook onze volle aandacht geven. Dit is de weg die bijvoorbeeld de Zenmeesters bewandelen. Onze aandacht schijnt dan als een warme, liefdevolle zon op die aspecten van ons zijn waar zich mogelijk ongezonde patronen hebben vastgezet. De trillingswarmte maakt deze patronen weer los, zodat we hier voortaan andere, bewuste keuzes kunnen gaan maken. Zenmeesters tonen ons zo een duurzame weg naar een hoger bewustzijn.

In ons dagelijks bewustzijn beschikken we over talloze patronen die we aandachtloos kunnen uitvoeren. Het leeuwendeel van ons 'volprezen' intellect betreft het automatisch uitvoeren van gedachtepatronen waar we zelf part nog deel aan hebben. We zeggen vaak zo maar iets, terwijl we eerlijk gezegd geen idee hebben hoe we daartoe zijn gekomen. En over de ontstaansgeschiedenis van onze gevoelens hoeven we het al helemaal niet te hebben. We vinden iets of iemand gewoon (niet) leuk, maar waarom? Sommige mensen gaan dit dan snel achteraf rationaliseren. Ze bedenken dan vlug redenen die dit gevoel onderstrepen. Maar ons gevoel is veel te snel voor ons denken, dus liggen er nooit bewuste gedachten ten grondslag aan een emotie, maar hooguit vorgebakken gedachtepatronen. Gevoel wordt irrationeel genoemd omdat het haaks kan staan op onze ratio. Dit is ook te begrijpen, want ons denken is elektrisch (Vuur) en ons gevoel magnetisch (Water). We zagen eerder dat de magneetlijnen haaks staan op de elektrische stroom. Evenzo staan gevoelens (soms) haaks op gedachten.

Wij zitten dus feitelijk tjokvol met ingesleten patronen. Sommige van deze patronen zijn nog toegankelijk voor onze dagelijkse aandacht. Deze patronen bevinden zich nog in ons tussenbewustzijn. Maar verreweg de meeste patronen zijn al verder naar onderen gezakt. Via onze aandacht kunnen we daar niet meer bij komen. Wanneer iemand ons (indirect) vraagt dat toch te doen, dan leidt dit vrijwel zeker tot een geïrriteerde reactie. "Nee, ik weet niet waarom ik

dat zo denk (of zo voel of zo zie), maar zo denk (of voel of zie) ik het nu eenmaal!" Op een vergelijkbare vraag zou de (Engelstalige) computer antwoorden met "Access denied".

De ontoegankelijke patronen maken deel uit van ons onderbewustzijn. Op zich is dat heel natuurlijk en dus geen enkel probleem. Wij hoeven niet meer precies te weten welke spieren te gebruiken om de klank van iedere letter of lettercombinaties te produceren. Maar wanneer ongezonde patronen naar ons onderbewustzijn zijn gezakt, dan is dat wel een probleem. We brengen onszelf dan vrijwillig gezondheidsschade toe. Anderen kunnen ons daarop wijzen, en vaak weten we het zelf ook wel, maar we zijn niet in staat deze patronen te doorbreken. De voorbeelden hiervan zijn helaas legio. Dit zijn alle zogeheten verslavingen. Dit kan gaan over alle verdovende- of stimulerende middelen, zoals nicotine, cafeïne, alcohol, andere soft- of hard drugs, geraffineerde suiker, farmaceutisch gefabriceerde gifstoffen gelabeld als 'medicijnen' en chemisch gefabriceerde gifstoffen gelabeld als 'voedingssupplementen'.

Ook gedragingen kunnen verslavend werken omdat hiermee steeds meer behoefte kan groeien aan overeenkomstige prikkels. Bekende voorbeelden zijn overmatig televisie kijken, computeren, muziek luisteren en seksuele handelingen (laten) verrichten. Soms gaat het om een combinatie van verslavende stoffen en verslavend gedrag zoals bij roken en drinken en alle andere verslavende gedragingen onder invloed van verdovende- of stimulerende middelen.

Er is een categorie verslavingen die velen ten onrechte aanmerken als gezond. Het soepel maken en houden van ons fysieke lichaam is onmiskenbaar gezond. En wanneer we daartoe gebruik maken van ingesleten bewegingspatronen die we harmonieus en zonder overmatige spierspanning uitvoeren, dan is daar helemaal niets mis mee, integendeel zelfs. Echter, vrijwel alles wat wij verstaan onder sporten, zorgt voor een schadelijke overbelasting van onze spieren en organen (nog afgezien van de egobevordering). De talloze blessures zijn een onvermijdelijk gevolg van deze ongezonde sporten.

Het is bekend dat langdurig hardlopen verslavend werkt door de aanmaak van lichaamseigen stimulerende stoffen. Ook bij andere duursporten gebeurt dit. Dit is echter een natuurlijke reactie van ons

innerlijk balanswaarborgsysteem om ernstige beschadiging aan ons fysieke lichaam te voorkomen. Lieve duursporters, waarom straffen jullie het fysieke lichaam toch zo? Liefde is de weg. Liefde kent geen bestraffing. Beweeg met liefde en niet vanuit egobehoefte (zoals beter of slanker willen zijn, of de baas willen zijn over het fysieke lichaam door grenzen te willen blijven verleggen).

Liefde is het allerbelangrijkste woord. Het is uiteraard geen toeval dat dit tevens het eerste woord is van de titel van dit boek. Velen weten niet wat liefde is. Liefde wordt vaak verward met aandachtshonger, ruilhandel of met het willen opvullen van een innerlijke leegte. Liefde is per definitie onvoorwaardelijk en onbaatzuchtig, en het gaat altijd over geven. Liefde laat tegenstellingen versmelten. Liefde maakt een einde aan verdeeldheid (zoals veelheid en dualiteit). De werkelijke betekenis van Liefde is daarom *Eénheid*.

Liefde helpt ons om schadelijke patronen af te breken. Dit schoonmaakproces begint bij het geven van onvoorwaardelijke liefde aan onszelf. We houden ongelooflijk veel van onszelf zoals we nu zijn. Alles is goed zo. Wij zijn wie we zijn. Ons fysieke lichaam is helemaal goed zoals het is. Wij zijn tot op het bot, tot in het diepst van onze ziel en tot in de kern van onze Geest, buitengewoon dankbaar voor alles in ons leven. Wij zijn allemaal dochters of zonen van God, want wij zijn allemaal onderdeel van dezelfde Eénheid. En daarmee zijn wij zelf god, maar dan met een kleine beginletter. Onvoorwaardelijke Liefde voor onszelf brengt het goddelijke in ons tot leven. Pas wanneer deze Liefde in ons tot volle bloei is gekomen kunnen we het ook gaan uitdragen. Dan pas kunnen we onze naaste gelijk onszelf liefhebben. Maar slaan we onszelf over, dan vergeten we het allerbelangrijkste.

Vervolgens kunnen we deze liefde gebruiken als een goddelijke aandacht. Met deze liefde kunnen we alle ongewenste patronen liefdevol aanschouwen waardoor ze als sneeuw voor de zon zullen verdwijnen. Met deze liefdesenergie kunnen we ons onderbewustzijn verlichten en verwarmen. Alle negatieve gedachten, gevoelens of gewaarwordingen die we daar hebben opgeslagen worden dan ontkoppeld van dwangmatige reacties. Zo maken we onszelf waarlijk

vrij van al onze verslavingen en worden we weer almachtig. We zijn altijd al almachtig geweest, alleen waren we het even vergeten.

Liefde is ook de kracht achter iedere zogeheten *healing*. Het enige wat de zuivere *healer* doet is de Hemelse energieën vragen hun helende werk te doen. De healer handelt daarbij vanuit onvoorwaardelijke Liefde - en nooit vanuit het ego - en nodigt via de eigen energieën de energieën van de persoon die wordt geheeld uit om mee te bewegen. Dat is alles. Zo werkt bijvoorbeeld de chakra-healing. We kunnen deze healingen ook zelf uitvoeren. Vanuit onvoorwaardelijke Liefde beïnvloeden we dan onze eigen energieën via onze intentiekracht. Liefde en zuivere intenties vormen samen de sterkste genezingskracht in de Cosmos. Deze kracht dragen we allemaal in ons.

Collectief onderbewustzijn

Met de gegeven uitleg van de werking van het onderbewustzijn kunnen we ook gaan begrijpen wat Carl Gustav Jung (1875-1961) bedoelde met ons collectief onderbewustzijn. Ons onderbewustzijn herbergt onze ziel. En alle zielen zijn als waterdruppeltjes onderling verbonden met de gehele zielenocean. Net als waterdruppels hebben alle zielen eenzelfde structuur evenals dezelfde standardelementen. Jung noemde dat laatste archetypen of aangeboren begrippen, en gaf daarbij voorbeelden moeder, vader, water en vuur. Demagogen weten dit te misbruiken, om zo bijvoorbeeld massahysterie te creëren. We hebben dat gezien rond Adolf Elisabeth Hitler. Zien we het ook rond Barack Hoessein Obama?

In het verlengde hiervan is het goed om nog even stil te staan bij de werking van hypnose. Hypnose is een toestand waarin we met geconcentreerde aandacht naar binnen gaan. In deze toestand kunnen we via (auto-) suggestie een nieuw patroon rechtstreeks toevoegen aan ons onderbewustzijn. Dit nieuwe patroon kan ons helpen een volgende keer wel de gewenste reactie te vertonen.

Eigenlijk hypnotiseren wij onszelf voortdurend, zonder dat we dit misschien door hebben. Door even te dagdromen of te fantaseren creëren we nieuwe patronen. We zitten dan dus niet onze tijd te ver-

doen. Nee, we bezorgen onszelf innovatieve patronen die ons toekomstig gedrag harmonischer kunnen maken.

Om in een diepe, hypnotische toestand te geraken, kunnen we staren naar een bepaald punt, zoals bijvoorbeeld de vlam van een kaars. Ook rustgevende geluiden of muziek kunnen hierbij worden gebruikt. Het stemgeluid van een ander kan ons hypnotiseren, maar we kunnen dit ook zelf realiseren zonder hulp van een ander. Dit wordt veelal zelfhypnose genoemd. Feitelijk is alle hypnose echter zelfhypnose, aangezien wij zelf, en niet een kracht van buitenaf, verantwoordelijk zijn voor hoe diep de hypnose wordt ervaren en in welke mate de hypnotische suggesties worden opgenomen.

We kunnen de relatie tussen ons lagere- en ons hogere bewustzijn vergelijken met die van de koetsier en de passagier. Daarbij is het rijtuig ons fysieke lichaam inclusief de zintuigen. Het paard dat het rijtuig trekt staat voor onze gevoelens. En met de koetsier wordt bedoeld op ons verstand. De koetsier staat dus voor de drie basisfuncties van ons bewustzijn.

Wanneer we psychologisch gezien gezond zijn, dan staan de drie bewustzijnsfuncties (koetsier, paard en rijtuig) volledig ter beschikking van de passagier, dat wil zeggen ons bovenbewustzijn. Maar wanneer we eerlijk naar onszelf durven kijken, dan hebben we eigenlijk helemaal geen benul van een eventuele passagier.

De beschonken koetsier heeft nog nooit een teugel in handen gehad, want met de ene hand houdt hij zijn drankfles vast en zijn andere hand brengt hij voortdurend naar zijn mond om te fluiten naar mooie dames. Het paard doet precies waar het zin in heeft. En het rijtuig is zo slecht onderhouden dat het ieder moment uit elkaar kan vallen.

Zolang de koetsier in deze erbarmelijke toestand verkeert, zal de passagier lopend sneller de plaats van bestemming bereiken. Om de taxikoets in goede doen te krijgen en houden is juiste voeding en goed onderhoud essentieel.

In ons fysieke lichaam (bestaande uit 50 triljoen cellen) – het rijtuig – worden oude cellen voortdurend vervangen door nieuwe. Dit

onderhoudsproces vraagt om een aanhoudende instroom van fysieke grondstoffen, zoals bijvoorbeeld mineralen en vitamines. De allerbelangrijkste bouwstof echter, waarvan de instroom minimaal om de paar minuten dient te zijn, is zuurstof. Ook vraagt het permanente onderhoudsproces samen met alle andere processen om de aanvoer van brandstoffen als bron voor de benodigde energieën. De juiste, dagelijkse voeding zorgt voor de tijdige aanlevering van de essentiële grond- en brandstoffen, en is daarom essentieel voor het goed functioneren van ons fysieke lichaam. Tevens is het zeer belangrijk om de gewrichten soepel en de spieren sterk te houden. De juiste, dagelijkse lichaamsbeweging is daarom eveneens essentieel voor het goed functioneren van ons fysieke lichaam.

Het paard staat voor onze emotionele kant. Ons gevoel is onze innerlijke drijfveer, de kracht die ons in beweging brengt. Het paard heeft ook de juiste voeding nodig. Het paard in ons – ons gevoel – is ons magnetisme. Magnetische ontstaat door bewegend water. Hoe zuiverder en levendiger het water is dat we drinken, des te beter is dit voor onze emotionele gezondheid.

En ook ons gevoelspaard vraagt om onderhoud. Voor ons betekent dit dat we leren om negatieve emoties onpartijdig te onderzoeken. Uiting geven aan deze negatieve emoties is extreem schadelijk, voor onszelf en voor onze omgeving, zoals reeds benadrukt. Met dit inzicht op zak, zullen we ons minder snel laten meezuigen door deze negatieve emoties.

En voor de derde basisfunctie kunnen we dus heel mooi het beeld van de koetsier gebruiken. Een goede (mentale) koetsier maakt gebruik van de (emotionele) kracht van het paard en zorgt dat het rijtuig op het best begaanbare (fysieke) pad blijft. Evenzo kunnen we ons verstand gebruiken om te zorgen dat we op een goede manier de aandrijvende kracht van onze emoties kunnen benutten en dat we ons fysieke lichaam niet onnodig averij laten oplopen.

Ons verstand heeft ook goede voeding nodig. Ons brein vraagt om elektrische prikkeling, zodat de neuronen en hun onderlinge verbindingen gestimuleerd blijven worden. Positieve gedachten zijn de

beste manier om ons verstand te voeden. Natuurlijke indrukken kunnen dienen als uitstekende ingrediënten voor dit voedsel. Daarom is het waarnemen van de ongerepte natuur zo goed voor ons. En daarom zijn negatieve gedachten en kunstmatige, elektromagnetische straling zo schadelijk voor ons.

Ook heeft ons verstand onderhoud nodig. Wanneer we ons verstand niet dagelijks 'trainen', dan wordt ons verstand steeds luier. Denksporten zijn voor veel mensen een plezierige manier om dit onderhoud te plegen aan ons verstand. Het maakt eigenlijk niet zoveel uit welke denksport we kiezen – go, schaken, dammen, bridge, backgammon, sudoku of noem maar op – als we onze hersentjes maar lekker laten kraken, bij voorkeur iedere dag.

In het voorgaande hebben we gezien dat ons rijtuig, ons paard en onze koetsier behoefte hebben aan gezonde voeding en aan goede verzorging of onderhoud. Zonder dat zijn we niet in staat de eventuele passagier met onze koetstaxi naar de plaats van bestemming te brengen. De passagier is ons bovenbewustzijn oftewel onze Geest.

Het Latijnse woord 'ego' betekent letterlijk 'ik'. Maar ons 'ik' is nadrukkelijk niet gelijk aan deze opgeblazen versie van onze persoonlijkheid. Onze persoonlijkheid is de koetstaxi. En de passagier, dat is onze ware 'ik'. We kunnen onze persoonlijkheid ook vergelijken met onze limousinechauffeur. Wij – onze Hogere Zelfen – zitten rustig achterin de limousine terwijl de chauffeur (ons lagere zelf) ervoor zorgt dat we op tijd op de juiste locatie arriveren. Dat is de functie van onze persoonlijkheid: ervoor zorgen dat we in de fysieke realiteit op de juiste moment op de juiste locatie zijn. Ons lagere zelf is dus het voertuig van ons Hogere Zelf dat ons in staat stelt (ook onze (illusoire) werkelijkheid van ruimte en tijd te bestaan.

Maar wat is er gebeurd? Onze chauffeurs zijn vergeten dat ze voor ons werken. Sterker nog, ze zijn zich helemaal niet bewust dat wij achterin de limousine zitten. Ze doen maar gewoon waar ze zin in hebben. Sommigen zijn aan het racen geslagen met andere slaaprijders, en willen de snelste zijn. Anderen willen de mooiste limousine hebben, en lopen de wagen de hele dag te poetsen. En een derde groep probeert zo zuinig mogelijk te zijn met de benodigde brand-

stof, want de prijs hiervan blijft maar stijgen. Dit zijn inderdaad respectievelijk de waarnemers, voelers en denkers, waarmee we twee hoofdstukken geleden kennis hebben gemaakt.

Gelukkig gaan steeds meer mensen waarnemen, bedenken of aanvoelen dat hun ware identiteit iets geheel anders is dan hun (opgeblazen) persoonlijkheid. Iemand die denkt dat de eigen opgeblazen persoonlijkheid (het ego) de ware eigen identiteit is, die noemen we een egoïst. Bij een iemand die egoïstisch of egocentrisch is, draait alles immers om de negatieve hartstochten van de persoonlijkheid. We zien daarin altijd heel duidelijk lust, boosheid, hebzucht, gehechtheid of ijdelheid terug. Dit alles heeft dan betrekking op een negatieve staat waarin ons tussenbewustzijn - onze koetstaxi of chauffeur - verkeert. Het staat volledig los van de passagier, ons Hogere Zelf.

Indien onze koetstaxi er niet al te beroerd aan toe is krijgen we toch af en toe even contact met de passagier. Er komt dan zomaar iets in ons tussenbewustzijn, zonder dat we enig benul hebben waar het vandaan kwam. We hebben daar allerlei namen aan gegeven, zoals intuïtie, wijsheid, creativiteit of inspiratie. Ook intelligentie hoort in dit rijtje thuis, maar daarover zodadelijk meer.

Wanneer de passagier (ons Hogere Zelf) ons lagere zelf iets probeert te vertellen dan krijgt ons tussenbewustzijn letterlijk een ingeving van boven. Deze ingeving komt terecht in één van onze basisfuncties. We hebben opeens een ongewoon idee of gevoel. Of we nemen zomaar iets ongewoons waar.

Wanneer we niet weten waar de ingeving vandaan komt, dan heeft onze persoonlijkheid de neiging om zich deze 'verdienste' toe te eigen. Zo is mijn eigen persoonlijkheid van mening dat hij een ongekend groot genie is omdat hij niet alleen dit boek heeft geschreven, maar ook alle voorgaande boeken, artikelen, websites, presentaties en ga zo maar door. De waarheid is echter dat mijn persoonlijkheid mij alleen maar heeft geholpen met het structuren, verbinden, formuleren, intypen en vormgeven. De essentiële inzichten heeft de passagier bij mijn persoonlijkheid ingefluisterd.

Onze Geest of bovenbewustzijn is er altijd, maar we zijn ons dat vaak niet bewust. De passagier is voortdurend bezig ons te helpen. Ons voor gevoel is bedoeld om ons te begeleiden in het maken van juiste keuzes. Een helder moment (in ons denken) kan ons opeens een oplossing aanreiken. Een visioen, zomaar op klaarlichte dag, kan ons opeens iets duidelijk maken. Op tal van manieren probeert de passagier met ons te communiceren. Helaas 'deleten' heel veel mensen deze berichten omdat ze de afzender jammer genoeg niet kennen. Deze vaak (ten onrechte) als 'spam' aangemerkte berichten zijn juist essentieel voor ons, en zijn bedoeld om ons op ons eigen pad te houden of te brengen.

Onze aandacht kunnen we verdelen in tweeën. Hiervoor worden veelal de begrippen willekeurige- en onwillekeurige aandacht gebruikt. Bij zogenaamde 'willekeurige' aandacht gaat onze aandacht als vanzelf van het ene naar het andere. Dit wordt ook wel de Springende Aap genoemd. We kunnen, wanneer we dat willen, onze aandacht ook bewust op iets richten door onze concentratie. Ongetrainde mensen houden het niet lang vol om deze geconcentreerde aandacht lang op één waarneming, gedachte of gevoel gericht te houden. Onze aandacht wil namelijk graag in beweging blijven. Leven is namelijk gelijk aan beweging.

Wanneer wij bestuurd worden door onze persoonlijkheid, dan zijn we eigenlijk een koetstaxi zonder passagier of waarin de passagier er niet of nauwelijks in slaagt aan te geven waar de reis naar toe zou moeten gaan. Onze (onwillekeurige) aandacht en onze wil wordt dan volledig opgeslokt door de nukken van ons lagere zelf.

Heel af en toe, nemen we zomaar iets waar, denken we zomaar iets of voelen we zomaar iets zonder dat dit afkomstig is van onze persoonlijkheid. We hebben eigenlijk geen idee waarom dit zo is. We zien, horen of ruiken bijvoorbeeld opeens iets bijzonders. We hebben zomaar, opeens, een bijzonder idee. Of we voelen ons opeens iets anders. Dit alles wordt ook wel 'willekeurige' aandacht genoemd, omdat gedacht wordt dat hier willekeur of toeval aan ten grondslag ligt, maar dat kan dus helemaal niet, want toeval bestaat immers niet. Deze aandacht van buiten onszelf – eigenlijk van buiten onze per-

soonlijkheid – is, zoals we nu kunnen begrijpen, afkomstig van onze Geest, van ons Hogere Zelf.

Onze aandacht bevindt zich per definitie in het 'nu' (maar wij zijn zelf zeker niet altijd in het 'nu'). We nemen nu waar, we denken nu en we voelen nu. Onze persoonlijkheid is gebaseerd op vaste patronen afkomstig van waarnemingen, gedachten en gevoelens uit het (verre) verleden. De bovenste lagen van ons verleden zijn in het tussenbewustzijn toegankelijk. De diepere lagen behoren tot ons onderbewustzijn.

Ons onderbewustzijn biedt niet alleen toegang tot ons eigen verleden in dit leven, maar ook die van voorgaande levens. En omdat alle zielen via de zielenocean onderling verbonden zijn is daarmee de totale geschiedenis van alle zielen toegankelijk via ons eigen onderbewustzijn.

Zoals onze ziel toegang biedt tot het (totale) verleden, zo staat onze Geest tevens in verbinding met (alle mogelijke varianten van) de toekomst. Onze Geest is verbonden met alle Geesten, die gezamenlijk alles weten, voelen en waarnemen, in het heden, het verleden en de toekomst. De Geesteswereld kent geen tijd. Alle Geesten overal in de Cosmos vormen samen een ondeelbare geheel.

Laten we onze aandacht nu eens richten op het fenomeen van 'intelligentie'. Velen verwarren intelligentie met het redeneervermogen van ons verstand. En omdat dit alleen gaat over de verwerkingscapaciteit en de associatierijkheid van ons cognitiebrein, is er ook iets bedacht voor ons emotiebrein. Aan het empathisch- of inlevingsvermogen van ons gevoel is de aanduiding van emotionele intelligentie gegeven.

Het redeneervermogen van ons verstand en het inlevingsvermogen van ons gevoel hebben niets te maken met de ware oorsprong van intelligentie. Natuurlijk kunnen we het vermogen van ons cognitiebrein vergroten door deze te trainen. Dat is ook heel gezond, zoals zojuist benadrukt. En hetzelfde geldt voor ons empathisch vermogen van ons emotiebrein. Maar laten we daarbij niet de fout maken om

dan te denken dat we daar meer intelligent van worden. Een papegaai wordt ook niet intelligenter door steeds meer woordjes te leren.

Intelligentie is een kenmerk van onze Geest, van ons bovenbewustzijn. Onze passagier is uitermate intelligent. En daar kunnen wij ons voordeel mee doen. Des te meer we ons afstemmen op de berichten van de passagier, des te intelligenter worden we. Met het allergrootste gemak lost onze passagier alle puzzels op. De score van de passagier op iedere zogeheten intelligentietest is gelijk aan het maximum, voor ieder mens!

De zuivere waarnemingen, gedachten en gevoelens van de passagier helpen ons om ons eigen leven te zuiveren. Ware intelligentie is de ultieme wijsheid die wij allemaal in ons dragen. Ultieme wijsheid is intuïtief weten, intuïtief voelen en intuïtief waarnemen. Onze basisfuncties worden dan rechtstreeks gevoed vanuit ons bovenbewustzijn, onze Geest, ons karakter, onze essentie, onze natuur of onze innerlijke meester. Al deze woorden verwijzen naar hetzelfde, namelijk naar de ware kern van ons zelf: ons Hogere Zelf.

De titel van dit boek is *Liefde voor Wijsheid*. Wijsheid komt dus van boven, van ons bovenbewustzijn. En de werkelijke betekenis van Liefde is eenheid, zoals reeds is uitgelegd. De diepere betekenis van de titel van dit boek is dus *Eénheidsbewustzijn*.

Iemand die contact maakt met het bovenbewustzijn die wordt helderder. Mensen die met hun bewustzijn naar boven zijn gegaan, beschikken nog steeds over hun basisfuncties. Maar in het bovenbewustzijn werken deze basisfuncties opeens kristalhelder. Dit is de verklaring voor helderziend, helderhorend, helderruikend, helderhorend, heldertastend, heldergewaarwordend, heldervoelend en helderwetend. Wanneer we het lage waakbewustzijn als normaal beschouwen, dan is het contact met boven inderdaad paranormaal. Het woord 'para' komt namelijk van het Latijnse voorvoegsel *prae*, dat we hier daarom het beste als 'boven' kunnen interpreteren.

Het begrip 'zesde zintuig' wordt vaak verward met helderheid. Bij helderheid beschikken we nog steeds over precies dezelfde vijf zintuigen, alleen staan ze dan afgestemd om een veel hogere golf-lengte. En op dezelfde manier bestaat er dus ook niet zoiets als bui-

tenzintuiglijke waarneming. In het Engels wordt dit *Extra Sensory Perception* genoemd, of kortweg ESP. Het gaat hier om normale waarnemingen met onze gewone zintuigen die daartoe rechtstreeks gevoed worden vanuit onze Geest.

Er zijn tal van manieren waarop de Geesteswereld contact met ons lagere zelf kan proberen te maken. Iedere paragnost of medium kan daartoe gebruik maken van communicatiemethoden die het beste of het meest plezierig werken. Zo kunnen we intuïtief leren duiden van voorwerpen (die energetisch gekoppeld zijn aan levende of reeds overleden personen) of intuïtief leren 'lezen' van bloemen (bewust uitgezocht door de persoon in kwestie), roettekeningen (gemaakt door de persoon in kwestie) of ingekleurde mandala's (bewust gemaakt met de gedachte 'dit is mijn weg'). Eigenlijk maakt het niet uit welke vorm we kiezen. Toeval bestaat immers niet. En dat wat wordt aangeleverd, gemaakt of geselecteerd, dat laat precies dat zien wat de bedoeling is. Door goed te luisteren naar onze intuïtie (ingefluisterd door de Geesteswereld) kan iedereen een paragnost of medium zijn.

Wij hebben allen de mogelijkheid om naar 'binnen' te gaan. Hierop wordt bijvoorbeeld gedoeld met de opmerking dat het Koninkrijk der Hemelen in u is. Ook de uitspraak 'zo boven, zo beneden' kunnen we overeenkomstig interpreteren. In de mens treffen we een miniatuurversie van de algehele Cosmos aan. De mens (microcosmos) is geschapen naar het evenbeeld van God (de macrocosmos), is bijvoorbeeld één manier om deze uitspraak van betekenis te voorzien.

Wij treden 'binnen' via het (zesde) chakra dat veelal wordt aangeduid als ons derde oog. Dit is alleen mogelijk wanneer we ons tussenbewustzijn leeg hebben gemaakt. Het gewone, dagelijkse tussenbewustzijn wordt ook wel voorgesteld met een glas vol met troebel water. Er kan alleen zuiver water in wanneer het glas helemaal leeg en schoon is. Zo is het ook met ons bewustzijn. Pas wanneer het troebele tussenbewustzijn helemaal verdwenen is, dan pas kan ons lege bewustzijn zich van bovenaf vullen met zuiverheid.

Via meditatie maken wij het werkgeheugen van ons tussenbewustzijn leeg. Alle sporen van waarnemingen, gedachten en gevoe-

lens verdwijnen hiermee uit ons bewustzijn. Onze aandacht is naar binnen gericht en houdt niets vast. Waarnemingen, gedachten en gevoelens, zowel oude als nieuwe, drijven voorbij als wolken in de lucht. Als ze er al zijn, dan zijn wij het in elk geval niet.

Het is, om te mediteren, echt niet nodig om doodstil in lotushouding te gaan zitten. De kunst van voortdurende meditatie is om de aandacht zowel naar binnen te richten als naar buiten. Mediterend lopen is lopen met de volle aandacht gericht op ons dynamisch proces van lopen. Mediterend eten is eten met de volle aandacht gericht op ons dynamisch proces van eten. En ga zo maar door. Met onze volle aandacht nemen we gelijktijdig binnen en buiten waar. Dit is de sleutel tot ons bovenbewustzijn: aandacht als een stok met twee punten.

Zodra we onszelf hebben verlost uit de wurggreep van het tussenbewustzijn gaat er letterlijk en figuurlijk een nieuwe wereld voor ons open. In de wereld van ons bovenbewustzijn zijn geen hartstochten die ons omlaag trekken. Daar zijn geen gedachten die ons bedwelmen. Daar zijn geen waarnemingen die ons niet meer los willen laten. Onze koetstaxi doet dan precies wat de passagier – een Verlichtte Meester – wil. Dan leven we vanuit onze Geest, ons karakter, ons bovenbewustzijn, onze essentie, onze natuur, ons Hogere Zelf.

In het voorgaande is de werking beschreven van ons onder-, tussen- en bovenbewustzijn. Deze drie niveaus van bewustzijn vormen tezamen een onlosmakelijke drie-eenheid. Deze drie-eenheid wordt ook wel aangeduid als lichaam, Geest en ziel. Onderstaande tabel legt vanuit deze fundamentele drie-eenheid de relaties tussen diverse kernbegrippen die verderop worden uitgelegd.

Geest	bovenbewustzijn	Vuur	spiritueel	wijsheid
lichaam	tussenbewustzijn	Aarde	fysiek	aandacht
ziel	onderbewustzijn	Water	psychisch	geheugen

Ons bewustzijn wordt gevuld met behulp van onze aandacht. We worden ons bewust van datgene waaraan we aandacht geven. Zo creëren we onze eigen realiteit, zowel innerlijk als uiterlijk. Via onze

waarnemingen, gedachten en gevoelens scheppen we voortdurend onze eigen werkelijkheid. Wanneer we iets in onze werkelijkheid aantreffen dat ons niet bevalt, dan is het goed om te weten dat we de oorsprong – ook hiervan – in onszelf kunnen vinden.

In de drie-eenheid van lichaam, Geest en ziel staat ons fysieke lichaam voor ons *tussenbewustzijn*. Ons tussenbewustzijn is geheel gebaseerd op onze waarnemingen, gedachten en gevoelens. Onze persoonlijkheid is daarbij ons persoonlijk samenspel van waarnemen, denken en voelen. Wij *zijn* echter niet onze persoonlijkheid, wij *hebben* er één, zoals reeds eerder benadrukt. Onze ware kern (dat wil zeggen ons Hogere Zelf) heeft dus de beschikking over een persoonlijkheid (ons lagere zelf). De wil van onze ware kern staat vaak haaks op het standaard reactiepatroon van onze persoonlijkheid. Onze persoonlijkheid en onze ware kern zijn nadrukkelijk twee volstrekt verschillende zaken, beiden van een geheel andere orde.

In de drie-eenheid van lichaam, Geest en ziel staat onze ziel voor ons *onderbewustzijn*. Ons onderbewustzijn betreft alles dat ooit bewust of onbewust door ons is waargenomen en zich ergens op onze ‘harde schijf’ heeft genesteld. Deze harde schijf is echter niet zomaar toegankelijk. Dit wordt ook wel voorgesteld als het deel van de ijsberg dat zich onder de waterspiegel bevindt.

We kunnen nu ook het woord 'zielig' een plekje geven. Wanneer iets voor ons zelig is, dan raakt dit een gevoelige snaar in ons onderbewustzijn. Waarschijnlijk hebben zoiets dan (zelf) al eens eerder meegemaakt. Op eenzelfde manier kunnen we nu de aanduiding ‘psychisch’ een nieuwe betekenis geven.

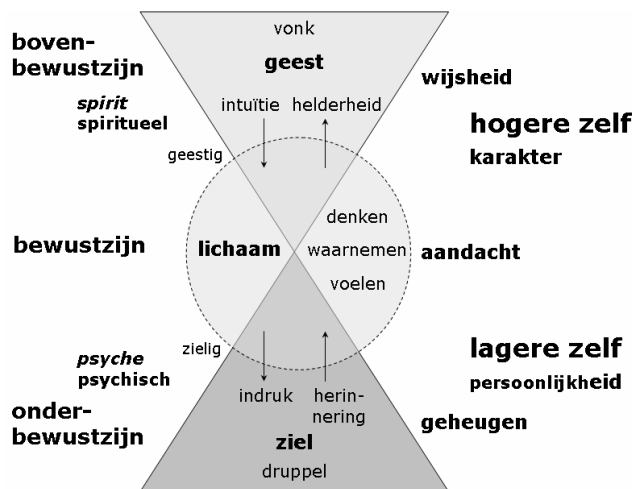
Onze ziel is (magnetisch) verbonden met alle andere zielen overal in de Cosmos. In onze ziel is aanwezig in het water in ons (waaruit ons fysieke lichaam voor het grootste gedeelte bestaat). Feitelijk zijn wij allemaal zieleddruppels in een oneindige Oceaan van Eénheid.

En in de drie-eenheid van lichaam, Geest en ziel staat onze Geest voor ons *bovenbewustzijn*. Onze Geest wordt geassocieerd met een vonk, waarin we de verwijzing naar de Hemelse energie Vuur zien.

Ook via onze Geest zijn wij verbonden met alle andere Geesten, maar dan via een elektrische verbinding.

Onze Geest kan op verschillende manier communiceren met ons wanneer wij verkeren in ons tussenbewustzijn. Hiervoor worden veelal de aanduidingen intelligentie, wijsheid, inspiratie, intuïtie of creativiteit gebruikt, zoals reeds aangeven. Ook een plotseling komische ingeving komt vanuit onze Geest, zoals het woord 'geestig' heel mooi laat zien. Wanneer we doen wat onze Geest ons aanraadt, dan zijn bijvoorbeeld naastenliefde en gelijkmoedigheid het resultaat.

Onze Geest is als een heel bijzondere supercomputer verbonden met een razendsnel Cosmisch netwerk dat voor de meesten van ons ergens stilletjes op de achtergrond aan staat en eigenlijk nauwelijks wordt gebruikt. We kunnen ook vanuit ons tussenbewustzijn zelf inloggen via onze Geest op het Cosmisch netwerk. Dat doen we namelijk wanneer we een pendel raadplegen of een wichelroede gebruiken. Onze Geest – ons bovenbewustzijn – maakt dan contact met het Cosmische Geestesnetwerk.

Onze Geest wordt ook wel aangeduid als *spirit*, wat we terugzien in het woord spiritualiteit. En wat dacht u van de gelijkens tussen de woorden inspiratie en spirit? Toeval bestaat immers niet. Ook via het woord spirit komen we weer uit bij vuur (via spiritus). Spiritualiteit

gaat over leren leven vanuit onze Geest, ons bovenbewustzijn, onze spirit, ons Hogere Zelf, ons karakter, onze essentie, onze natuur, ons ware 'ik'.

Bovenstaand figuur toont de meeste van de zojuist genoemde begrippen in één plaatje. Een plaatje zegt soms meer dan duizend woorden. In dit plaatje staan sommige van deze (duizend) woorden er voor de duidelijkheid ook nog maar weer een keertje bij. Dit plaatje laat tevens zien dat Vuur (elektrisch) boven is en Water (magnetisch) onder. Gezamenlijk creëren ze het elektromagnetische veld van ons bewustzijn.

De gestippelde ovaal in bovenstaand figuur is tevens een weergave van het astrale 'ei' om ons fysieke lichaam. Dit astrale ei kan worden waargenomen als ons aura. De kleuren van ons aura vormen een afspiegeling van onze waarnemingen, gevoelens en gedachten. Ons aura toont als het ware de kleuren die overeenkomen met inhoud van ons tussenbewustzijn.

Wij kunnen ons ook bewust worden van onszelf. Hierbij richten we de onwillekeurige, geconcentreerde aandacht (van ons gewone- of tussenbewustzijn) op onszelf. We nemen dan waar dat wij het zijn die waarnemen. We denken dan dat wij het zijn die denken. En we voelen dan dat wij het zijn die voelen. Dit is voor velen de definitie van ons bewustzijn. Bewustzijn is dan het bewust zijn dat wij het zijn die waarnemen, denken of voelen.

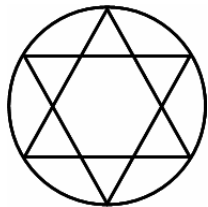
In mijn boeken hanteer ik een ruimere definitie van bewustzijn. Bewustzijn is voor mij gewoon hetgeen wij ons bewust zijn. Ons bewustzijn kan betrekking hebben op onszelf, en dat spreken we van *zelf*bewustzijn. Maar het kan ook ergens anders betrekking op hebben. Soms hebben we een ruimer bewustzijn, waardoor aandachts-ei (in bovenstaand figuur) wat groter wordt. En op andere momenten is ons bewustzijn wat nauwer, wat met een gekrompen aandachts-ei weergegeven kan worden. Door spirituele groei wordt dit ei steeds groter. Maar net als een slak die overdag omhoog kruipt uit en 's nachts weer terug zakt, zo vergaat het ons ook vaak op het spirituele pad. Dit alles is een voortdurende bewustzijnsdynamiek.

Met behulp van de begrippen uit ons onder-, tussen- en bovenbewustzijn kunnen we nu ook onze dromen een plekje geven. In onze dromen gaan we op reis met onze persoonlijkheid. In deze reis kunnen we alle mogelijke belevingen ondergaan, gebaseerd op de ingrediënten uit ons heden, ons (verre) verleden of onze (optionele) toekomst. In ons droombewustzijn kunnen we namelijk afdalen in ons onderbewustzijn (en daarmee in ons (verre) verleden) evenals opstijgen in ons bovenbewustzijn (waarin tijd niet bestaat). We kennen daarom zowel verwerkende dromen als voorspellende dromen.

Ook op klaarlichte dag kunnen we (flarden van) dromen beleven. Dan komen er plotseling delen van ons onder- of bovenbewustzijn terecht in ons tussenbewustzijn. Bij het laatste spreken we dan ook wel over visioenen. Een hiermee vergelijkbaar fenomeen heet 'deja vu'. We hebben iets dan al eens eerder beleefd, veelal vanuit ons tijdloze bovenbewustzijn, terwijl we het toch echt voor de eerste keer meemaken in ons tussenbewustzijn.

Wanneer we fantaseren of dagdromen, dan scheppen we, via onze persoonlijkheid, een innerlijke realiteit (net zoals we dat doen door waar te nemen, te denken en te voelen). Hierbij kunnen we (delen) van 'werkelijk' beleefde waarnemingen, gedachten en gevoelens hergebruiken.

Mensen met een laag bewustzijn kennen alleen de onderste driehoek uit het bovenstaande plaatje. Hun bewustzijn wordt dan bespeeld door de (onbewuste) reactiepatronen opgeslagen in de ziel. In dat geval wordt 95% van iemands bewustzijn bepaald door het onderbewustzijn. Bij mensen een hoog bewustzijn speelt ook de bovenste driehoek (van de Geest) uit bovenstaande plaatje mee. In dit geval

liggen beide driehoeken over elkaar heen. Dit wordt doorgaans gesymboliseerd met het Zegel van Salomon, zoals hiernaast is weergegeven (en die we verderop nogmaals zullen zien bij de dans van Terra en Mercurius). We kunnen dit symbool dus interpreteren als de weergave van een mens met een volledig bewustzijn.

DEEL III. LEVEN EN DOOD

Ons leven is onze leerschool. De lesstof (voor zowel de onder- als de bovenbouw) is steeds opnieuw weer gebaseerd op de Cosmische Wetten, die altijd en overal voor iedereen gelden.

De werking van de Cosmische Wetten is gebaseerd op onze *intentie*, dat wil zeggen het geheel van onze innerlijke energieën via onze waarnemingen, gedachten en gevoelens. Ons feitelijk gedrag (ons uiterlijk handelen) is daarbij van ondergeschikt belang. Wanneer we stelen van een ander, dan zijn we volgens door mensen bedachte wetten strafbaar, los van onze intenties. Wat nu wanneer we door het stelen van voedsel het leven van ons kind redden? Of wanneer we dit juist niet doen, uit angst voor bestraffing door medemensen?

Er zijn 13 afzonderlijke Cosmische Wetten die gezamenlijk de spelregels vormen van het Spel des Levens. Deze 13 Cosmische Wetten werken altijd in onderlinge samenhang. Onderstaand kader toont een overzicht van de 13 Cosmische Wetten. Daarna worden ze afzonderlijk kort toegelicht.

- Wet van **Behoud van Energie**: energie verdwijnt nooit
- Wet van **Omzetting van Energie**: energie draait rond in kringlopen
- Wet van **Polariteit**: iedere energie kent twee uitersten
- Wet van **Complementariteit**: tegengestelden zijn altijd complementair
- Wet van **Ritmische Beweging**: alles beweegt heen en weer
- Wet van **Overeenstemming**: elk kleinste deel draagt het geheel in zich
- Wet van **Vergankelijkheid**: alles dat wordt geboren, zal ooit weer vergaan
- Wet van **Aantrekking**: het gelijke trekt het gelijke aan
- Wet van **Compensatie**: iedere intentie wordt gecompenseerd
- Wet van **Karma**: alles wat we geven, mogen we ook weer ontvangen
- Wet van **Handeling**: handeling × intentie = karmisch effect
- Wet van **Oorzaak en Gevolg**: alles is een gevolg van een oorzaak
- Wet van **Betrekkelijkheid**: alles is betrekkelijk

De *Wet van Behoud van Energie* zorgt ervoor dat energie nooit verdwijnt. Aangezien alles energie is verdwijnt er dus feitelijk nooit iets. Wanneer energieën in de ene vorm vergaan, dan gaat ze daarmee over naar een nieuwe vorm.

De *Wet van Omzetting van Energie* zorgt ervoor dat alle energieën voortdurend worden omgezet (van de ene vorm in de andere). Niets staat stil, nergens in de Cosmos. Alles beweegt. Alle energieën gaan hierdoor dus in kringlopen rond. En hogere energieën absorberen daarbij lagere.

De *Wet van Polariteit* zorgt ervoor dat iedere energie twee uitersten kent: de snelste en de traagste trillingsfrequentie. Dit zijn bijvoorbeeld Ether & Aarde, warm & koud, droog & nat, Oost & West. Het midden houdt beide uitersten in balans.

De *Wet van Complementariteit* zorgt ervoor dat tegengestelden complementair zijn aan elkaar. Bekende voorbeelden zijn Yin & Yang, Water & Vuur, negatief & positief, vrouw & man, duisternis & licht, implosie & explosie, Zuid & Noord. In het midden vinden we niets (van beide). Hier gaat het om het versmelten van de complementaire delen.

De *Wet van Ritmische Beweging* zorgt ervoor dat alles heen en weer beweegt tussen beide energetische uitersten. In & uit (-ademen), op & neer, eb & vloed, leven & dood, dag & nacht, expansie & contractie, om een paar voorbeelden te noemen.

De *Wet van Overeenstemming* zorgt ervoor dat elk kleinste stofje de eigenschappen van het totaal in zich draagt. Het allerkleinste is hierdoor altijd een afspiegeling van het allergrootste. Zo is een atoom een afspiegeling van een sterrenstelsel.

De *Wet van Vergankelijkheid* zorgt ervoor dat alles wat (fysiek) wordt geboren, ook weer (fysiek) zal vergaan. Vanwege deze Wet kan niets oneindig lang blijven bestaan.

De *Wet van de Aantrekking* zorgt ervoor dat het gelijke altijd het gelijke aantrekt. Soort zoekt soort. Het maakt daarbij niet uit of om welke energievorm het gaat. Alle energieën trekken gelijksoortige energieën aan.

De *Wet van Compensatie* zorgt ervoor dat onze intenties altijd worden gecompenseerd worden. Daarom gaat materiële rijkdom veelal samen met spirituele armoede, of omgekeerd.

De *Wet van Karma* zorgt ervoor dat alles wat we anderen geven, vroeg of laat ook aan ons wordt gegeven. Omwille van onze Vrije Wil mogen wij doen en laten wat ons goed dunk. We kunnen ons

echter nooit onttrekken aan de vruchten van dit gedrag, vanwege deze Wet.

De *Wet van Handeling* zorgt ervoor dat handeling en intentie beiden nodig zijn voor het beoogde effect. Deze Wet benadrukt het principe van geen woorden, maar daden. Alleen wanneer onze intentie en ons gedrag in dezelfde richting wijzen, zullen we in staat zijn om het gewenste resultaat te bewerkstelligen.

De *Wet van Oorzaak en Gevolg* zorgt ervoor dat elke oorzaak een gevolg heeft, en elk gevolg een oorzaak. Toeval bestaat daarbij niet. Toeval is niets anders dan onbegrepen dynamiek (of causaliteit).

De *Wet van Betrekkelijkheid* zorgt ervoor dat alles betrekkelijk is. Deze spelregel voorkomt dat we levenslessen te leren krijgen die voor ons te hoog gegrepen zouden kunnen zijn.

Alles wat ons in ons leven overkomt, zijn lessen waarvan we mogen leren (in overeenstemming met de Wet van Betrekkelijkheid). En via vele levens mogen we (wanneer we daar zelf voor kiezen) in alle mogelijke verschijningsvormen zelf alles ondervinden, van het allermooiste tot het allerergste, als gever en als ontvanger. En omdat eigenlijk alles kan worden beschouwd als een dynamisch evenwicht ontvangen we vroeg of laat ook alles wat we anderen geven (conform de Wet van Karma). We mogen oogsten, wat we zelf zaaien! Daarom ook het advies om anderen niet dat aan te doen wat we voor onszelf liever ook niet willen laten geschieden. Juist door het goede te doen, mogen we zelf ook het goede ontmoeten. De werking van het Spel des Levens wordt aldus volledig bepaald door de 13 Cosmische Wetten.

Wij mensen zijn nadrukkelijk veel meer dan alleen een fysiek lichaam. Wij zijn feitelijk allemaal geïncarneerde Geesten (ons Hogere Zelf) die in dit leven op Terra gelijktijd beschikken over vijf verschillende lichamen. Incarneren betekent letterlijk in het vlees gaan.

Veelal worden vlees en bloed samengenomen. Vlees is echter Aarde en verwijst naar ons fysieke lichaam. Bloed is Water en verwijst naar onze ziel.

In essentie zijn we Geesten, dat wil zeggen vormloze energieën. Om het incarnatiespel te kunnen spelen hebben we allereerst een geheugen nodig, want anders zouden we oneindig lang in cirkels rond blijven dwalen (nog langer dan we nu al doen). Daartoe hebben we onszelf voorzien van een ziel. Vervolgens incarneren we (dat wil zeggen dalen we af in het vlees – in de fysieke, materiële werkelijkheid) als Geest voorzien van een ziel in een vleeselijk lichaam. Vervolgens bouwt zich om ons fysieke lichaam een astraal lichaam op met behulp van de uitstralingen van onze energieën. Voor de daarvoor benodigde energietransformaties wordt eveneens een etherisch lichaam opgebouwd. Dat is het lichaam van onze chakra's en de energiebanen daartussen.

lichaam	energie	typering
<i>fysiek</i>	Aarde	vlees
<i>astraal</i>	Lucht	aura
<i>etherisch</i>	Ether	chakra's
<i>causaal</i>	Water	ziel (bloed)
<i>licht</i>	Vuur	Geest

Ons fysieke lichaam gaat maar één leven mee. Wanneer we sterven, dan laten we ons levensloze, fysieke lichaam achter. We ervaren onszelf dan via ons astrale lichaam. Onze persoonlijkheid, dat is gekoppeld aan ons fysieke lichaam, blijft in tact zolang we onszelf blijven identificeren met ons lagere zelf. Pas wanneer we onszelf weer herinneren dat wij in werkelijkheid ons Hogere Zelf zijn, dan zullen ook ons astrale en etherische lichaam ophouden te bestaan.

Onze reis in het hiernamaals begint met het verlaten van Aarde-sfeer. Met Aarde wordt hier dus bedoeld op de fysieke werkelijkheid, wat plaats kan hebben gehad op veel meer planeten dan alleen Terra. Het eerste station wat we op deze reis aandoen is de *Rustsfeer*. In de Rustsfeer worden we (uiteindelijk) bewust van onze nieuwe toestand en onze nieuwe mogelijkheden. We gaan daarin begrijpen dat we vrij zijn van onze fysieke tekortkomingen, ook al geloven we dat vaak niet direct. Gedurende deze rustperiode neemt ons oude (tussen) bewustzijn af. En alles uit ons onderbewustzijn komt geleidelijk aan

omhoog naar ons nieuwe bewustzijn, wat weer één wordt met ons bovenbewustzijn. We worden ons daarbij steeds meer bewust van de herinneringen van de ziel. Afhankelijk van onze eigen starheid duurt deze rustperiode korter of langer. Pas daarna kunnen we de reis in het hiernamaals vervolgen.

Tijdens ons verblijf in de Rustsfeer evalueren we eerst wat wij anderen hebben aangedaan. Onze ziel toont ons daartoe alles van dit leven en we mogen er zelf een oordeel over vellen. Niets ontkomt daarbij aan ons eigen oordeel. We ervaren kraakhelder wat het resultaat was van onze intenties en ons gedrag op anderen. Daarna ervaren we wat het resultaat was van het gedrag en intenties van anderen op ons. De vraag die we ons daarbij stellen is of we het hen kunnen en willen vergeven. Kortom, in de Rustsfeer wordt de film van ons afgelopen leven (op Terra) afgespeeld en bij elke belangrijke gebeurtenis worden we geconfronteerd met de volgende drie vragen:

1. Hebben wij anderen schade toegebracht?
2. Hebben wij vanuit Liefde gehandeld jegens onze medemens?
3. Hebben wij anderen kunnen vergeven?

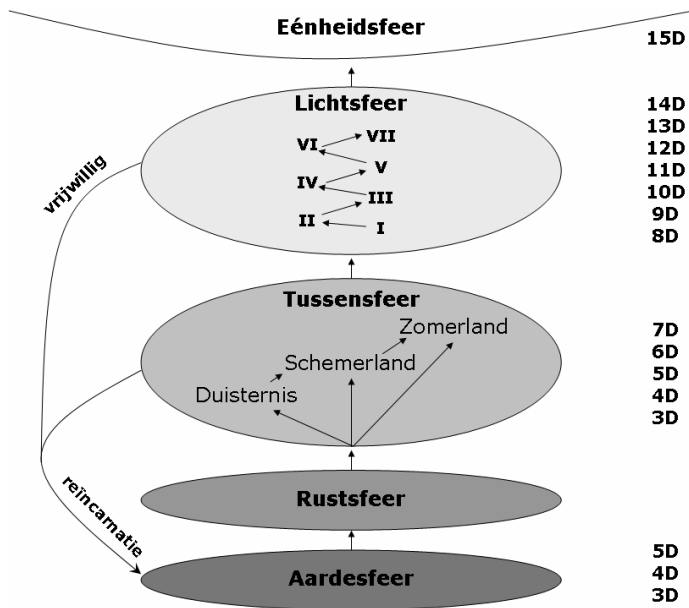
Het resultaat van deze zelfevaluatie maakt duidelijk hoe we de reis in het hiernamaals zullen gaan vervolgen. Afhankelijk van de uitkomsten komen we terecht in een omgeving die bij het bereikte niveau van begrijpen past. Reïncarnerende Geesten komen terecht in één van de drie niveaus van opklimmend Licht, genaamd de *Tussensferen*:

- Duisternis (bedoeld voor de meer haatdragenden)
- Schemerland (bedoeld als algemene Tussensfeer)
- Zomerland (bedoeld voor de meer vergevingsgezinden)

In de *Duisternis* hebben we uitsluitend te maken met extreme egoïsten. Hun verblijf in deze sfeer duurt niet langer dan hun eigen hardnekkigheid. Deze duisternen worden regelmatig door Lichtwezens (afkomstig uit de hogere Lichtsferen) bezocht om hun hardnekkig-

heid te masseren. Het donkerste gedeelte in de Duisternis is de Hel. Iedereen die hier wordt geplaatst is zo achterop geraakt, dat een te vroege terugkeer naar Terra (of welke planeet dan ook) grote narigheid zou veroorzaken. Zelfs deze duisternen zijn niet eeuwig verdoemd en kunnen bij voldoende groei opnieuw reïncarneren.

In *Schemerland* komen de meeste mensen als eerste aan, omdat onwetendheid en lichtgelovigheid hun deel was in hun voorgaande incarnatie. Ze hebben wel schade aangericht aan anderen, maar waren vaak onwetend en weinig vergevingsgezind. Zij gebruikten hun Vrije Wil nauwelijks en leefden volgens de heersende, weinig liefdevolle, regels van de groep (gemeenschap of samenleving) waartoe ze behoorden. Bij hen was sprake van veel gedrag vanuit rigide regels en weinig gedrag vanuit hun hart. Zij hebben zich aan de kudde aangepast en zijn vergeten zichzelf te blijven. Pas als zij zich dat (weer) bewust worden, dan kunnen ze verder.

In *Zomerland* komen de mensen die spiritueel voldoende zijn gegroeid. In Zomerland is het licht en plezierig toeven en kunnen zij tegelijkertijd werken aan verder spirituele groei. Zij oefenen met intentiekracht om vormen te creëren en zo hun omgeving te verfraaien. Huizen en landschappen in allerlei varianten zijn hier te vinden.

Bewustzijns groei is in elke (Tussen-) sfeer mogelijk. Iemand kan beginnen in de Duisternis en doorgroeien naar Zomerland voordat deze Geest met ziel opnieuw afdaalt in het vlees. Geïncarneerd kunnen mensen doorgroeien tot in de vijfde trillingsdichtheid (5D met de D van Dichtheid). In de Tussensfeer is groei mogelijk tot en met de zevende trillingsdichtheid (7D).

Het incarnatiespel - als *level 1* van het Spel de Levens - is een doorlopende cyclus van het leven in Aardesfeer (van geboren worden tot sterven), dan de reis naar de Rustsfeer, dan door naar de Tussensferen en dan weer opnieuw geboren worden in Aardesfeer. Dit incarnatiespel spelen we iedere keer opnieuw samen met telkens dezelfde Geesten, maar dan iedere keer in een andere rol. Dit wordt onze *Zielengroep* genoemd, en is ongeveer 1000 zielen groot. Ouder en kind, geliefden en 'tegenstanders', dichtbij en veraf, alles wordt steeds door elkaar gehusseld in een andere beginopstelling bij iedere nieuwe ronde van het incarnatiespel. Wij mogen er vanuit gaan dat de geïncarneerde Geesten die nu een duidelijke rol spelen in ons leven behoren bij onze zielengroep.

Tussen sterven en opnieuw geboren worden zit doorgaans een periode van tussen de 50 en 150 Aardse jaren. Er kunnen ook redenen zijn om juist sneller of langzamer te reïncarneren. Eén zo'n reden is bijvoorbeeld de eindfase waarin we nu met elkaar zitten. Naar verluide zijn er nu extra veel Geesten op Terra geïncarneerd om de unieke overgang naar de Nieuwe Tijd te beleven.

In de Tussensferen staat het zelf bewust worden en persoonlijke groei centraal. Hierbij gaat het om het *afleren*. Het *aanleren* daarentegen staat centraal in hogere sferen, genaamd de *Lichtsferen*. Dit kunnen we zien als *level 2* van het Spel de Levens. Geluiden en licht

spelen hier een grote rol. Gebouwen en landschappen spelen nauwelijks een rol in de Lichtsferen.

In de Lichtsferen kunnen we in zeven niveaus opklimmen van leerling naar Meesterschap. Dit staat gelijk aan het groeien van de achtste trillingsdichtheid (8D) tot en met de veertiende trillingsdichtheid (14D). We gaan daartoe gericht onderzoek verrichten om kennis, inzicht en wijsheid te verkrijgen. Er zijn zeven opklimmende niveaus in de Lichtsferen. In de zevende en hoogste Lichtsfeer, ook wel de Zevende Hemel genoemd, verblijven de Lichtmeesters. De Lichtmeesters hebben zich diepgaande kennis, inzicht en wijsheid eigen gemaakt op verschillende vakgebieden. Elke Lichtmeester heeft verantwoordelijkheden toegewezen gekregen, passend bij het eigen vakgebied.

De Lichtwezens afkomstig uit één van de zeven Lichtsferen kunnen uit eigen initiatief ervoor kiezen om ook in vleeselijke lichamen geboren te worden. Hun vrijwillige incarnatie is dan bedoeld om de geïncarneerde Geesten op Terra te helpen bij hun leerprocessen. Vele oude geschriften beschrijven de aanwijzingen die deze spirituele gidsen ons in het verleden hebben gegeven. Op dit moment zijn vele van deze vrijwillig geïncarneerde Lichtwezens aanwezig op Terra gezien de belangrijke eindfase (en dus gelijk ook beginfase) waarin het leven op Terra (en daarbuiten) zich momenteel bevindt.

Het pad terug naar de Eénheid gaat gepaard met onthechting. Wanneer we fysiek sterven worden we losgekoppeld van ons fysiek lichaam. Maar we kunnen de onthechting ook realiseren zonder fysiek te sterven. Dat wordt Verlichting genoemd. We maken onszelf daarmee lichter doordat we onszelf ontkoppelen van de trage, zware fysieke energieën van het fysieke lichaam. En tegelijkertijd komt er veel meer Licht in ons bewustzijn.

Op het pad naar Verlichting wordt onze Geest steeds intenser en speelt onze individualiteit (letterlijk onze ondeelbaarheid) een steeds kleinere rol. Zodra we alleen nog maar pure Geest zijn, dan hebben we helemaal geen individualiteit meer (nodig) en is ook onze ziel overbodig geworden. Dan hebben we het besluit genomen om ook de Hoogste Lichtsfeer – de Zevende Hemel – achter ons te laten. We

treden dan de *Eénheidsfeer* binnen (15D), oftewel het derde en hoogste *level* van het Spel des Levens. Hierdoor worden we weer één met alles. Hiermee eindigt onze reis (van precies 13 niveaus tussen 3D en 15D). Sommige Lichtmeesters zien bewust af van deze laatste stap in dit spel en blijven daarmee in de Lichtsferen om de mensheid bij te staan in hun groei naar het Licht. Zij zijn als de herders die pas rusten wanneer ook het laatste lam is teruggekeerd.

Zoals gezegd heeft ook onze ziel een einde, en daarmee ook een begin. Bij het ontstaan van onze ziel is gelijktijdig ook onze tweelingziel geschapen. Ieder mens heeft dus een tweelingziel, die we soms mogen ontmoeten, vaak zonder het ons te beseffen. In de huidige eindtijd vinden vele tweelingzielen elkaar.

Wat gebeurt er nu precies wanneer we op Terra sterven? Sterven is, zoals gezegd, eigenlijk het (opnieuw) geboren worden aan de andere kant. We komen aan de andere kant aan, zoals we hier tijden onze dood zijn vertrokken. Zo beneden, zo boven. Ga we hier met haat dood, dan komen we daar met haat aan.

We kunnen eigenlijk maar op twee manieren dood gaan: we zien het aankomen of niet. In het eerste geval weten we dat we fysiek dood zijn, maar tegelijkertijd merken we dat we er nog steeds zijn en dat het dus niet is afgelopen. We blijven dan nog enkele dagen in Aardesfeer. Daarna worden we door Lichtwezens opgehaald. We verlaten dan Aardesfeer en gaan op reis naar de Rustsfeer.

Wanneer we de dood niet zagen aankomen, denken we nog in leven te zijn op Terra. Wij nemen alles ook gewoon nog waar, maar de levenden nemen ons niet meer waar. We kunnen dan niet langer communiceren met levenden, en we begrijpen aanvankelijk niet waarom dit zo is, zelfs al zien we ons eigen levenloze, fysieke lichaam.

Als ‘dolende’ Geesten kunnen we pas verder wanneer we ons bewust worden dat we fysiek overleden zijn, en verder willen en durven. Tot die tijd kunnen we Aardesfeer niet verlaten en worden we niet opgehaald. Sommigen hebben hier meer tijd voor nodig. Angst voor het onbekende weerhoudt hen verder te gaan. Ze vervelen zich

zich te pletter en een enkeling gaat ‘spoken’. Wanneer wij in dit leven contact zoeken met gene zijde – via glaasje draaien, pendelen en dergelijke – dan krijgen we deze dolenden vaak als eerste aan de lijn. Ze kunnen zich voordoen als een gestorven dierbare, maar ook als Jezus of als God en vaak liegen en bedriegen ze er op los. Lichtgelovigen en avonturiers opgelet, de dolenden kunnen onze gedachten lezen en vertellen ons precies wat we willen horen! Zuivere helderen worden door hun eigen bovenbewustzijn (hun eigen Geest) afgeschermd voor deze dolende Geesten.

Wat gebeurt er wanneer we op Terra (of elders) worden geboren? Wij kiezen er zelf voor wanneer we terug willen keren naar het leven op Terra. Ons leerproces in de Tussensferen heeft dan een verzadigingspunt bereikt. We krijgen dan een steeds grotere behoefte om terug te keren naar Terra, meestal met de wens om het geleerde in de praktijk te mogen gaan brengen.

Omdat we aan gene zijde kiezen, kiezen we een lichaam met spirituele maatstaven en niet met maatstaven bedacht door het sterfelijke verstand dat is gebaseerd op een materiele werkelijkheid. Rijk zijn, invloed hebben, mooi zijn, gezond zijn en succes hebben spelen geen enkele rol bij deze – op spirituele waarden gebaseerde – keuzen. Immers, ons toegenomen bewustzijn gaan we dan op Terra proberen toe te passen.

De tijd om terug te keren is dan aangebroken. Gevorderde Geesten hebben ons geholpen bij het kiezen van het gezin waarin we geboren gaan worden en de omstandigheden die we zullen gaan meemaken. Dat is een mengeling van ons eigen positieve- en negatieve karma. Het nieuwe leven is vaak een test van hetgeen we ons bewust zijn geworden aan gene zijde. In onze ziel vinden we de leerdoelen van ons nieuwe leven. We weten precies waaraan we beginnen. Maar bij de daadwerkelijke geboorte gaat het luik dicht en zijn we ons hiervan niet langer bewust. Een miskraam kan ontstaan doordat een Geest zich uiteindelijk toch terugtrekt, om welke reden dan ook.

Onder begeleiding van leden van onze zielengroep gaan we naar een plaats waar we worden geholpen wordt bij het ontkoppelen met onze

Geest. Dit is nodig om de karaktertrekken en herinneringen uit vorige levens achter ons te laten. Hiermee zakt dit alles naar ons onderbewuste – onze ziel – en starten we met een leeg tussenbewustzijn aan het nieuwe leven. Tot een jaar of zeven kunnen we als kinderen soms nog in contact komen met ons onderbewustzijn en flarden ervaren uit een vorig leven en daar over vertellen of in ons spel verwerken.

Geboren worden op Terra is dus tevens opnieuw doodgaan. Deze wedergeboorte is alleen noodzakelijk wanneer we nog karma te vereffenen hebben. Onze ziel en onze Geest worden, als het tijdstip gunstig is, geplaatst bij het nieuwe embryo. Dit is de feitelijke wedergeboorte of reïncarnatie. Dat is kort na de conceptie, zodra de celdeling begint. Tijdens de zwangerschap ontwikkelen zich naast een nieuw fysiek lichaam met een nieuwe persoonlijkheid ook de benodigde fijnstoffelijke lichamen (het astrale- en het etherische lichaam).

Een nieuw (mensen-) leven is begonnen. Alles past daarin bij de opdracht die we vooraf aan onszelf hebben gegeven. Toeval bestaat immers nergens en nooit. Alles past precies bij onze opdracht: onze ouders, onze persoonlijkheid, de omstandigheden, de plaats, het tijdstip, de gebeurtenissen en ga zo maar door. Een nieuwe episode van het optreden van onszelf en de andere leden uit onze zielengroep gaat beginnen. En het programma voor dit reizende theatergezelschap staat geschreven in de sterren. Niets gebeurt voor niets en voor alles is een reden (conform de Wet van Oorzaak en Gevolg).

Zoals het hierboven is uitgewerkt, zo hebben we heel lang geleden samen het Grote Spel des Levens bedacht. Door het spel te gaan spelen hebben we dus vrijwillig de Eénheid verruild voor de dualiteit. In het Grote Spel des Levens speelt het Licht met de Duisternis. Zonder de Duisternis heeft het Licht geen betekenis, en omgekeerd geldt hetzelfde. Ook dit mogen we beleven, vanuit beide perspectieven. Wat in bovenstaande beschrijving ontbreekt is de invloed die de Duisternis speelt in alle trillingsdichtheden. In het vierde deel zal worden beschreven hoe de Duisternis tracht het Spel in de onderste trillingsdichtheden helemaal naar haar hand te zetten. Wie zich niet langer voor de gek wil laten houden, die weet dat de Duisternis niet

alleen in het fysieke vlak dominant aanwezig is, maar ook in het astrale en het etherische vlak. Tot en met de Zevende Hemel treffen we de Duisternis aan. Velen beschouwen deze Duisternis als iets buiten zichzelf. Zij hebben het Spel nog niet helemaal begrepen.

Zolang we onszelf nog vasthouden in de dualiteit, zolang zal er voor ons Duisternis zijn. Wie in het hiernamaals denkt hiervan verlost te zijn, die laat zich ook daar weer foppen en arriveert vervolgens weer met bepak met vele (onderbouw-) leerdoelen in een volgende reïncarnatie. Zo boven, zo beneden.

In het bovenstaande hebben we uitgebreid stil gestaan bij het leven na de fysieke dood. Het volgende hoofdstuk gaan op het leven voor de fysieke dood. Het fysieke leven speelt zich in essentie op celniveau af. Een levend organisme is immers een geheel van samenwerkende (lichaams-) cellen. Volgens sommigen gaat het hier in totaal om 50 triljoen afzonderlijke cellen, oftewel een 5 met daarachter 19 nullen! Iedere cel leeft daarbij zelfstandig en tegelijkertijd als onderdeel van steeds grotere gehelen. Iedere cel beschikt over precies dezelfde functies als het geheel. Iedere cel neemt waar, denkt en heeft gevoel. En zoals al 'onze' lichaamcellen gezamenlijk ons (fysieke) lichaam maken, zo maakt alles wat leeft op, in of om Terra deel uit van haar fysieke lichaam. Vervolgens maken Terra, Luna, Helios en de andere omringende planeten deel uit van het gezamenlijke fysieke lichaam van het zonnestelsel. Alle zonnestels in de Melkweg maken gezamenlijk deel uit van het fysieke lichaam van het sterrenstelsel. En alle sterrenstelsels te samen maken deel uit van het fysieke lichaam van het universum. Zo kunnen we zowel omhoog als omlaag gaan om het geheel te begrijpen. In dit boek gaan we nu eerst omlaag. In het volgende hoofdstuk wordt de cellulaire wereld verder beschreven.

6. Celkern, cytoplasma en celmembraan

Een cel bestaat uit een *celkern* en een celwand, genaamd het *celmembraan*. We kunnen ons een cel voorstellen als een mango. De dikke pit in het midden is dan de celkern, en de groene schil de celmembraan. Het leven vinden we in het vruchtvlees van deze metaforische mango. Dat gedeelte van een cel wordt het *cytoplasma* genoemd.

In de celkern vinden we de chromosomen met daarin het desoxyribonucleïnezuur, doorgaans afgekort vanuit het Engels als DNA. Een molecuul DNA bestaat uit twee ketens van vele duizenden aan elkaar gekoppelde *nucleotiden*. Een nucleotide is een molecuul bestaande uit drie componenten: een *fosfaatgroep* (een tetraëder met een zuurstof-atoom (O) op iedere punt en een fosfor-atoom (P) in het midden), *deoxyribose* (een suiker met vijf koolstof-atomen (C) in vorm van een pentose) en *stikstofbase* (een purine of een pyrimidine).

Purine is Latijn voor zuiver urinezuur en is een heterocyclische verbinding met de chemische formule $C_5H_4N_4$. Purine is de basis voor organische basen die bestaan uit gesubstitueerd purine. Hierbij zijn één of meer waterstof-atomen uit het purine vervangen door bijvoorbeeld een zuurstof-atoom of een NH_2 -groep.

Pyrimidine is een organische base die bestaat uit een heterocyclische aromatische ring met twee stikstof-atomen. Pyrimidine is de basis voor de groep organische basen die bestaan uit gesubstitueerd pyrimidine. Hierbij zijn een of meer waterstof-atomen uit het pyrimidine vervangen door bijvoorbeeld een zuurstof-atoom of een NH_2 -groep.

In het DNA zijn de stikstofbasen *adenine* ($C_5H_5N_5$) en *guanine* ($C_5H_5N_5O$) purinen. En de stikstofbasen *thymine* ($C_5H_6N_2O_2$) en *cytosine* ($C_4H_5N_3O$) zijn pyrimidinen. Beide nucleotidketens zijn via de stikstofbasen onderling verbonden. Hierbij kunnen de purinen alleen met elkaar kunnen worden verbonden (via drie waterstofbruggen). En hetzelfde geldt voor de pyrimidinen (via twee waterstofbruggen). Voor RNA – het ribonucleïnezuur dat dient voor het kopiëren van genetische informatie opgeslagen in het DNA – wordt in

plaats van thymine de pyrimidine *uracil* gebruikt, en is de suiker *ribose*. De specifieke volgorde van deze baseparen werkt als een (binair) code. Een *gen* is een theoretisch concept waarmee bedoeld wordt op een gedeelte van deze baseparencode, als een eenheid van erfelijke informatie.

De beide nucleotideketens van het DNA-molecuul zijn in een dubbele spiraal om elkaar heen gewonden. Deze dubbele helix kan tijdelijk uit elkaar wijken omwille van replicatie. Replicatie is het verdubbelen van het DNA in de chromosomen voorafgaande aan de celdelingen. Bij replicatie worden er dankzij de complementaire basen een tweetal nieuwe ketens aangemaakt die als het ware het omgekeerde zijn van de oorspronkelijke dubbele helix.

Gewoonlijk heeft een mens 46 chromosomen (23 paren). Bij de celdeling verdubbelt ieder chromosoom zich en bestaat dan tijdelijk uit twee identieke *chromatiden*. De celkern bevat dan 92 chromatiden. Als de chromatiden van elkaar gescheiden zijn blijven er 92 dochterchromosomen over, die later verdeeld worden over twee dochtercellen, zodat elke cel weer 46 chromosomen heeft.

Bovenstaande beschrijving van onze ‘genen’ is vooral chemisch. De werkelijke functie van het DNA is echter elektromagnetisch. Op elektromagnetisch niveau zien we dat ons hart voortdurend bioelektrische signalen uitwisselt met de hersenen. In dit communicatieproces speelt het DNA de rol van het alfabet. De woorden zijn daarbij elektromagnetische eenheden die *biofotons* worden genoemd.

In iedere cel worden voortdurend nieuwe stoffen opgebouwd (met behulp van de genetische coderingen die worden geactiveerd door de communicatie via het innerlijke, elektromagnetische veld). Dit gebeurt voor een groot deel in het cytoplasma. Enkele processen vinden daarnaast plaats in organellen. Organellen zijn ‘cellen in een cel’. Elk organel is verantwoordelijk voor een bepaalde stof.

De energierijke stof adenosinetrifosfaat – ATP – wordt gebruikt voor elk proces in een cel dat energie verbruikt. Een dergelijke proces is bijvoorbeeld de omzetting van suikers en vetzuren in water en koolstofdioxide (CO₂). Voor deze omzetting is ook zuurstof nodig.

Een deel van de cel houdt zich bezig met de vetstofwisseling. De stoffen die hierbij gemaakt worden zijn onder andere vetten en vetzuren. De stoffen uit vetstofwisseling worden in ons fysieke lichaam gebruikt voor de bouw van membranen.

In de koolhydraatstofwisseling worden monosachariden (zoals glucose en fructose), disachariden en polysachariden (zoals zetmeel en glycogeen) gemaakt. Het ene deel van deze stoffen wordt gebruikt als bouwstof (voor bijvoorbeeld receptoren), het andere deel wordt gebruikt als brandstof.

Eiwitten worden gemaakt in de ribosomen (de eiwitbouwplaatsen) van een cel. Dit gebeurt door middel van het DNA dat zich in de chromosomen bevindt (in de celkern). In de ribosomen worden *aminozuren* (ieder met een eigen genetische code) aan elkaar gekoppeld tot eiwitmoleculen, die soms vele honderden aminozuren lang zijn. In menselijke eiwitmoleculen treffen we slechts twintig verschillende aminozuren aan. Deze worden hieronder genoemd.

alanine	arginine	asparagine	asparaginezuur
cysteine	fenylalanine	glutamine	glutaminezuur
glycine	histidine	isoleucine	leucine
lysine	methionine	proline	serine
threonine	tryptofaan	tyrosine	valine

Leven betekent *intrinsieke* beweging, oftewel beweging die van binnenuit komt. De beweging in een cel wordt veroorzaakt doordat eiwitten zich in een andere (driedimensionale) vorm vouwen. De volgorde en de lengte van deze aminozurenketens is uniek voor ieder eiwit. Zo heeft ieder eiwit een andere vorm. En deze vorm bepaalt bijvoorbeeld of twee samenspelende eiwitten in elkaar passen of niet.

De vorm van het eiwit ontstaat door de onderlinge aantrekking en afstoting tussen de aminozuren (waaruit het eiwit is opgebouwd). De vormverandering van een eiwit komt door de omgeving waarin het eiwit zich bevindt. Met andere woorden, het eiwit neemt de omgeving waar en reageert hierop. Dit is de essentie van leven!

Het eiwit heeft dus een soort antenne, dat signalen van buiten de celmembraan kan opvangen. En wanneer exact het juiste signaal

wordt ontvangen, dan zet het eiwit zichzelf ‘aan’. Om precies te zijn verandert het ontvangen signaal de onderlinge aantrekking en afstoting tussen de aaneengeregen aminozuren, en daardoor floept het eiwit van de ‘uit’-vorm in de ‘aan’-vorm.

Wanneer we de Hemelse energieën er bijhalen, dan kunnen we zeggen dat het ontvangen signaal de *magnetische* eigenschappen (Water) van één of meerdere aminozuren verandert. Hierdoor veranderen de *fysieke* eigenschappen (Aarde) van het eiwit, wat resulteert in andere *chemische* eigenschappen (Lucht). Deze volgorde kent een omgekeerde richting ten opzichte van de mannelijke lijnen in het pentagram.

We kunnen eiwitten zien als driedimensionale maatwerksleutels. In de ene fysieke vorm past de sleutel exact (‘aan’ of 1), en in de andere vorm helemaal niet (‘uit’ of 0). Het geheel van alle eiwitten kunnen we zo dus beschouwen als de binaire *software* van het leven. Het zijn immers allemaal ééntjes en nulletjes. Deze software is erg intelligent (op een natuurlijke manier) en past haar eigen code aan in reactie op de waargenomen (of beleefde) omgeving.

De eiwitsoftware past niet alleen heel intelligent haar eigen programmacodes aan. Er zijn namelijk ook nog eens speciale eiwitten die als taak hebben om de genencatalogus *up to date* te houden. Hiermee beschikt het (fysieke) leven dus een superslimme manier om te blijven leven in de fysieke realiteit. Indien het zaak is te overleven, dan herschrijven deze ‘postorder’-eiwitten gewoon de genetische coderingen in de catalogus.

De levensloze genencatalogus is dus ook helemaal niet bepalend voor het ontstaan van aandoeningen of afwijkingen, zoals velen beweren. Bovendien hebben we hiermee ook (eindelijk) een bevredigend antwoord gevonden op het vraagstuk dat al tijden knaagt aan bepaalde wetenschappers. Dit vraagstuk wordt aangeduid met Engelstalige woorden, omdat het zo mooi klinkt. Dit is het vraagstuk van *nature* versus *nurture* (oftewel: genen versus omgeving). Het antwoord van op dit vraagstuk is echter kinderlijk eenvoudig: De waargenomen celomgeving (*nurture*) bepaalt welke aminozuren (*nature*) op welke wijze worden gebruikt.

Door de omgeving (die de eiwitten waarnemen) te beïnvloeden, bepalen wij dus zelf welke genen worden geactiveerd en welke niet. De rollen zijn dus precies andersom als door velen altijd is gedacht. Deze ultieme *empowerment* (overtuiging) betekent niet alleen dat alles mogelijk is, het betekent ook dat we zelf voor alles volledig verantwoordelijk zijn. Iedereen die dit ten volle begrijpt zal nooit meer de schuld kunnen geven aan anderen, aan de omgeving of aan de ‘toevallige’ omstandigheden (pech). De wijze waarop wij ons leven (onbewust) beleven (ons zelf, onze omgeving en de gebeurtenissen) bepaalt welke genen we activeren. Wij zijn dus de schepper van ons eigen leven, oftewel *Master of Our Destiny* (in het Engels).

Ongeneeslijk ziek bestaat dus ook helemaal niet, want het leven blijft altijd zoeken naar een manier om te overleven. Het enige wat we hoeven te doen is meewerken met deze natuurlijke overlevingsdrang en de eiwitten alle ruimte bieden om hun intelligente werk te doen. Maar hoe doen we dat eigenlijk? Daarvoor is het nodig om ons innerlijk communicatieproces te begrijpen.

Ons fysieke lichaam is een samenwerkend geheel van 50 triljoen lichaamscellen. Zoals gezegd spelen ze allemaal altijd precies hetzelfde spel. Dit is of overleven, of groeien. Het navolgende hoofdstuk gaat hier dieper op in.

Iedere cel stemt zich af op de eigen omgeving en beïnvloedt deze omgeving voor zover nodig en mogelijk. De communicatie hierover vindt plaats via de vormveranderingen van de eiwitten. Dit gebeurt op celniveau en op alle hogere niveaus tot en met het niveau van het gehele organisme. In ons geval gaat het dus om de onderlinge afstemming tussen 50.000.000.000.000.000.000 lichaamscellen. Om deze afstemming op en beïnvloeding van de omgeving zo goed als mogelijk te laten plaatsvinden zijn gezamenlijke, centrale functies ingericht. Dit zijn onze drie basisfuncties van het bewustzijn: waarnemen, voelen en denken.

Ons geheel van al deze triljoenen lichaamscellen speelt gezamenlijk het overleefspel wanneer we meer negatieve waarnemingen, gevoelens en gedachten hebben dan positieve. Is de totale optelsom van

wat we op gedurende een bepaalde tijdseenheid waarnemen, voelen en denken negatief, dan spelen we innerlijk het overleefspel. Naar buiten trachten velen dit te camoufleren door mooi weer te spelen, maar van binnen kunnen we onszelf niet voor de gek houden.

Het omgekeerde geldt voor het groeispel. Het enige wat we hoeven te doen om het groeispel te kunnen gaan spelen is onze innerlijke negativiteit liefdevol te onderzoeken. Het onderdrukken van negativiteit of het te camoufleren met trucjes werkt alleen maar averechts. Een schimmel gaat ook niet weg door er behang overheen te plakken. De negativiteit (net als de schimmel) voedt zichzelf ergens mee. Stoppen we met dit voeden, dan verdwijnt de negativiteit als sneeuw voor de zon (of water voor vuur).

In het innerlijk communicatieproces spelen de hormonen een cruciale rol. In het volgende hoofdstuk wordt daartoe allereerst toegelicht hoe dit precies in zijn werk gaat. Daarna wordt het verschil tussen groeien en overleven verder uitgediept. In ons eigen leven is dit het verschil tussen onderling samenwerken (coöperatie) of onderling strijden (competitie).

7. Chakra's, klieren en hormonen

De chakra's verbinden de etherische energieën (van de Hemel) met het fysieke lichaam (van de Aarde) via de chemische werking (Lucht) van hormonen. Deze hormonen worden daartoe op maat geproduceerd door zeven endocriene klieren.

Dit hoofdstuk begint met de beschrijving van endocriene klieren en de werking van de hormonen die door deze klieren worden geproduceerd. Vervolgens wordt de psychologische werking van ieder overeenkomstig chakra uitgewerkt.

chakra	naam	ingang	klier	hormoon
kruin	<i>Sahasrara</i>	schedeldak	hypofyse	endorfine
oog	<i>Ajna</i>	'derde' oog	epifyse	melatonine
hals	<i>Vishuddi</i>	keelgebied	thyroïd	calcitonine
borst	<i>Anahata</i>	hartgebied	thymus	thymosine
vlecht	<i>Manipura</i>	zonnevlecht	pancreas	insuline
buik	<i>Svadhishthana</i>	onderbuik	gonaden	testosteron
stuit	<i>Muladhara</i>	staartbeen	adren	adrenaline

Hypofyse (kruinchakra)

Hypofyse betekent letterlijk hersenaanhangsel. Hiermee wordt verwezen naar de locatie van deze klier, namelijk midden in het hoofd, direct onder de hersenen. Om precies te zijn ligt de hypofyse in een holte in de schedelbasis, achter de neusrug. Bij geringe activering krimpt deze klier tot te omvang van een erwt (doorsnede circa één centimeter en een gewicht van nauwelijks 200 milligram), terwijl deze bij ruime activering de omvang van een pingpongbal kan bereiken.

De voorkwab van de hypofyse, genaamd de adeno-hypofyse, produceert hormonen die de werking stimuleren van de overige endocriene klieren, zoals met name de thyroïd (schildklier), de gonaden (geslachtsklieren) en de adren (bijnieren). Ook reguleert de adeno-hypofyse hormonaal de groei van lange pijpbeenderen en van spierweefsel. Wellicht het meest bekende hormoon dat wordt geprodu-

ceerd door de adeno-hypofyse is *endorfine*, dat zowel een gevoel van gelukzaligheid (euforie) kan bewerkstelligen als kan zorgen voor het onderdrukken van het gewaarworden van pijn.

Epifyse (oogchakra)

De epifyse wordt in het Nederlands ook wel aangeduid als de pijnappelklier. Deze vreemde naamgeving is gevolg van een bizarre vertaalfout waarbij het eerste deel van het Engelstalige 'pineal gland' verward is met 'pineapple' wat vervolgens fonetisch is vertaald tot pijnappel. Deze klier lijkt inderdaad aan de buitenkant op een 'pineapple', oftewel een ananas (en dus niet op een appel; en ook heeft het helemaal niets van doen met pijn!).

De epifyse bestaat uit een verzameling zachte weefsels. Nadere analyse toont dat de epifyse bestaat uit honderden 'ogen'. Deze 'ogen' zijn microscopische bolletjes opgebouwd uit concentrische lagen van naaldvormige calciet-, apatiet- en magnetietkristallen. De laatste zijn gevoelig voor sterkte- en richtingsveranderingen in het aardmagnetische veld. Deze ogen zijn functioneel gezien allemaal echte ogen, alleen kijken ze niet naar buiten, maar naar binnen. Sterker nog, ze kijken allemaal naar één en hetzelfde punt, precies in het midden van deze klier. Dit punt kunnen we beschouwen als een geheel van ontvangers waardoor allerlei informatie binnenkomt over natuurlijke ritmen. Op basis van deze informatie produceert de epifyse *melatonine*, waarmee zowel het slaap-waakritme als het voortplantingsritme wordt gereguleerd. Melatonine is tevens een anti-oxidant en ondersteunt het innerlijk balanswaarborgsysteem (ook wel het immuunsysteem genoemd, of afweersysteem).

Thyroid (halschakra)

De thyroid of schildklier is een endocriene klier gelegen aan de voorzijde van de hals, voor het strottenhoofd, tegen de luchtpijp aan. Het bestaat uit twee kwabben, opgebouwd uit follikels (blaasjes). Tussen de follikels van de schildklier liggen de parafolliculaire cellen. De schildklier wordt van bloed voorzien door vier slagaders en is hiermee het meest doorbloede orgaan van het menselijk lichaam.

De thyroid scheidt drie verschillende hormonen uit, te weten thyroxine, trijodothyronine en *calcitonine*. Deze hormonen zorgen voor normale groei en ontwikkeling en hebben veel effecten op metabole processen. Zo spelen ze een belangrijke rol bij de ontwikkeling van het zenuwstelsel en bij de synthese, mobilisatie en afbraak van vetten.

De schildklier wordt omringd door (vier) bijschildklieren. Deze bijschildklieren bewerkstelligen een negatieve terugkoppeling met de schildklier door de afscheiding van een hormoon met een antagonistische (tegengestelde) werking ten opzichte van calcitonine.

Thymus (borstchakra)

De thymus of zwezerik bevindt zich tussen het borstbeen (sternum) en de luchtpijp (trachea) in het voorste deel van het mediastinum – de ruimte tussen de beide longen in. De thymus is van nature sterk ontwikkeld bij kinderen (en alle andere en jonge zoogdieren), maar zonder voldoende energetische activering verschrompelt het na de puberteit.

De thymus produceert hormonen zoals *thymosine*, die de groei en het innerlijk balanswaarborgsysteem stimuleren. De thymus is tevens essentieel voor de aanmaak van zogenaamde 'geheugencellen' die iedere succesvolle balansherstelprocedure onthouden.

Pancreas (vlechtchakra)

De pancreas of alvleesklier (ook wel buikspeekselklier genoemd) is een klier dat zich retroperitoneaal (retro betekent tegengesteld en het peritoneum is het buikvlies) in de buikholte, gedeeltelijk achter de maag en de twaalfvingerige darm bevindt. Bij de volwassene is de pancreas 12 tot 15 centimeter lang en weegt 70 tot 100 gram.

De pancreas produceert *insuline*. Dit hormoon transporteert glucose (bloedsuiker) door celmembranen en verlaagt daarmee (als enige hormoon) het glucosegehalte van het bloed. Insuline heeft daardoor een antagonistische werking ten opzichte van suikerspiegelverhogende hormonen als adrenaline en cortisol. Ook stimuleert insuline diverse syntheses (van glycogeen in spier- en levercellen, van vetzuren en van eiwitten, onder andere in spierweefsels).

Gonaden (buikchakra)

De mannelijke gonaden of geslachtsklieren zijn de testes of zaadballen en de vrouwelijke gonaden zijn de ovaria of de eierstokken. De mannelijke gonaden produceren vooral androgenen met als belangrijkste hormoon *testosteron*, dat onder andere verantwoordelijk is voor vergroting van de spieren. De vrouwelijke gonaden produceren vooral oestrogenen en progestagenen waarvan respectievelijk oestradiol en progesteron de belangrijkste zijn. De verschillende mate waarin deze hormonen geproduceerd worden, leidt ertoe dat de meeste vrouwen menstrueren en borsten hebben en de meeste mannen een lagere stem en meer lichaamsbeharing hebben. De gonaden produceren ook hormonen die bevorderlijk werken voor de groei en rijping van follikels in de ovaria en de spermatogenese in de testes.

Adren (stuitchakra)

De adren of bijnier bestaat uit het bijnierschors (adrenocortex) en het bijniermerg. Beide bijnierdelen liggen gedeeltelijk bovenop de nieren en er gedeeltelijk overheen. Het bijniermerg produceert de hormonen *adrenaline* en *noradrenaline*. Adrenaline stelt het fysieke lichaam in staat om plotseling in actie te komen. Noradrenaline controleert de bloeddruk. Samen zijn ze bekend als de vecht- en vluchthormonen, omdat ze het fysieke lichaam onmiddellijk in staat stellen extra inspanning te verrichten om met gevaar of stress om te kunnen gaan.

Het bijniermerg reageert op alle beleefde stresssituaties, zowel fysiek als emotioneel en mentaal. Adrenaline zet het hart aan om sterker en sneller te kloppen. Dit verhoogt de bloeddruk, terwijl de bloedvaten aan de oppervlakte van het lichaam zich samentrekken om het bloed naar het hart te stuwten. Dit is de manier waarop we 'verbleken'. Ook wordt glycogeen, opgeslagen in de lever en de spieren, omgezet in glucose die nodig is voor extra brandstof. Wanneer de ervaren stresssituatie constant aanwezig is, dan blijft het fysieke lichaam door de aanhoudende aanmaak van (nor-) adrenaline klaar om te handelen. Dit kan leiden tot aanhoudende hoge bloeddruk.

De bijnierschors produceert een aantal hormonen, genaamd de steroïden, waarvan de meest belangrijke aldosteron, cortison en cortisol zijn, die allen het onmiddellijk kunnen overgaan tot vechten of

vluchten ondersteunen. Aldosteron beïnvloedt indirect de hartslag en de bloeddruk door de nieren te laten weten dat er minder zout via de urine moet worden uitgescheiden, aangezien het zoutgehalte bepalend is voor de hoeveelheid circulerend bloed. Cortison zorgt voor de omzetting van eiwitten in glucose. En cortisol stimuleert de aanmaak en opslag van glucose.

Zo zien we dat iedere klier (of chakra) inwerkt op verschillende delen van het fysieke lichaam.

chakra	klier	inwerking op het fysieke lichaam via:
kruin	hypofyse	zenuwstelsel, hersenschors
oog	epifyse	ogen
hals	thyroïd	keel, oren, mond
borst	thymus	longen, hart, armen, handen
vlecht	pancreas	spierenstelsel, spijsvertering
buik	gonaden	baarmoeder, geslachtsdelen, nieren, blaas
stuit	adren	benen, botten, dikke darm

De werking van iedere chakra (of klier) komt tevens overeen met verschillende psychologische effecten.

	chakra	actie	uitleg	gebrek
7	kruin	ik weet	onbegrensd ontvouwen	apathie
6	oog	ik zie	één focuspunt	illusie
5	hals	ik uit	vibraties, zuivering	leugens
4	borst	ik bemin	zachtheid, relaties	verdriet
3	vlecht	ik wil	omgeving - invloed	schaamte
2	buik	ik voel	versmelting polariteit	schuldgevoel
1	stuit	ik ben	wortelen	angst

Stuitchakra (adren)

De stuitchakra, ook wel wortelchakra genoemd, houdt verband met het zich thuis voelen, ons veilig voelen en aanwezig zijn in situaties. Muladhara, de oorspronkelijke naam van deze chakra, betekent wor-

telondersteuning. Als onze stuitchakra open is, dan voelen we ons gegrond, stabiel en veilig. We zijn dan aanwezig in het hier en nu. Is onze stuitchakra te weinig actief, dan zijn we angstig en nerveus, hebben we gebrek aan discipline, worden we te mager en zijn we te gehaast. We voelen ons dan onveilig. Een overactieve stuitchakra maakt ons materialistisch, hebzuchtig, zwaarlijvig en traag.

Buikchakra (gonaden)

De buikchakra, ook wel sekschakra genoemd, staat voor emotie en seksualiteit. Svadhishtana, de oorspronkelijke naam van deze chakra betekent 'eigen woonplaats'. Als de buikchakra open staat kunnen we onze emoties vrij laten gaan en uiten zonder overemotioneel te worden. We staan dan open voor intimiteit en zijn gepassioneerd en levendig. Wanneer de buikchakra te weinig actief is, dan worden we frigide, stijfjes, afgepast, gesloten en kunnen we niet meer genieten (via een blokkerend schuldgevoel). Een overactieve buikchakra zorgt dat we overgevoelig en te emotioneel reageren. Ook kan dit leiden tot seksverslaving en ander dwangmatig gedrag.

Vlechtchakra (pancreas)

De zonnevlechtchakra, of kortweg vlechtchakra, staat voor wilskracht en macht. Manipura, de oorspronkelijke naam van deze chakra, betekent fonkelend fluweel. We gebruiken dit woord nog steeds in de vorm van manipuleren, wat eveneens te maken heeft met wiloplegging. Is deze chakra open dan hebben we genoeg zelfwaardering, kunnen we spontaan reageren en voelen we dat we onszelf onder controle hebben. Wanneer de vlechtchakra te weinig actief is, dan zijn we passief, besluiteloos en verlegen (schaamte) en hebben we weinig zelfvertrouwen. We voelen ons dan machteloos. Is onze vlechtchakra overactief, dan worden we dominant, agressief en overactief.

Borstchakra (thymus)

De borstchakra, ook wel hartchakra genoemd, staat voor liefde, vriendelijkheid en affectie. Anahata, de oorspronkelijke naam van deze chakra, betekent onaantastbaar. Als onze borstchakra open is,

dan zijn we meelevend en vriendelijk en in staat om harmonieuze relaties aan te gaan. Is onze borstchakra te weinig actief, dan zijn we verlegen, eenzaam, bitter en kritisch, en hebben we weinig gevoel voor anderen. En we worden afhankelijk, bezitterig en jaloers wanneer onze borstchakra overactief is.

Halschakra (thyroïd)

Vishuddi, de oorspronkelijke naam van deze chakra, betekent zuiver. De halschakra, ook wel keelchakra genoemd, staat voor onszelf uiten en kunnen aangeven wat er in ons omgaat. Via de energie die ons halschakra in beweging brengt kunnen we onszelf uitdrukken, zowel letterlijk als op artistiek gebied. Liegen kan onze halschakra afsluiten. Wanneer onze halschakra te weinig actief is, dan hebben we angst om te spreken. En is onze halschakra overactief, dan praten we teveel en kunnen we niet meer goed naar anderen luisteren.

Oogchakra (epifyse)

De oogchakra, ook wel het voorhoofdchakra of het chakra van het zogenaamde 'derde oog' genoemd, staat voor inzicht en visualisatie. Ajna, de oorspronkelijke naam van deze chakra, betekent waarnemen of sturen. Als de oogchakra open is, dan hebben we een goede intuïtie en een levendig voorstellingsvermogen. Wanneer de oogchakra te weinig actief is, dan hebben we geen visie, geen inzicht, een slecht geheugen en zijn we rechtlijnig. Is onze oogchakra overactief, dan leven we te veel in een fantasiewereld met hoofdpijn, nachtmerries en hallucinaties als mogelijke gevolgen.

Kruinchakra (hypofyse)

De kruinchakra, ook wel kroonchakra genoemd, staat voor wijsheid en één zijn met alles. Sahasrara, de oorspronkelijke naam van deze chakra, betekent duizendvoud. Als onze kruinchakra open is, dan zijn we onbevooroordeeld en ons bewust van onszelf en de wereld om ons heen. Wanneer de kruinchakra te weinig actief is, dan hebben we moeite met leren, zijn we apathisch en staan we niet open voor spiritualiteit. Is onze kruinchakra overactief, dan gedragen we ons overintellectueel en zijn we van binnen in grote verwarring.

Iedere chakra vervult dus een verschillende functie, die we met onderstaande kernwoorden kunnen typeren.

chakra	functie	kernwoorden
kruin	verbinden	schoonheid - creativiteit - inspiratie
oog	inzien	intuïtie - mystiek - begrijpen
hals	uitspreken	kennis - gezondheid - besluitvaardigheid
borst	afstemmen	balans - liefde - zelfcontrole
vlecht	voelen	wijsheid - helderheid - zelfrespect
buik	vertrouwen	blijheid - vertrouwen - vindingrijkheid
stuit	aarden	vitaliteit - moed - zelfvertrouwen

Aan de hand van deze (zeven) chakra's kunnen we tal van processen doorgronden, zoals op diverse plaatsen in dit boek wordt toegelicht. Zo vormen bijvoorbeeld de chakra's van onderen naar boven een groeipad waarbij ieder (lager) chakra overeenkomt met een onderdeel (of spelniveau) van het Spel des Levens.

Ook kunnen we heel duidelijk de drie aspecten van het ego begrijpen aan de hand van de onderste drie chakra's. De ego-behoefte aan zekerheid (om angst te voorkomen) is een gevolg van een gebrek aan gronding (via het stuitchakra). De ego-behoefte aan onschuld (om een schuldgevoel te voorkomen) is een gevolg van een gebrek aan innerlijke versmelting van het mannelijke en het vrouwelijke (via het buikchakra). En de ego-behoefte aan erkenning (om een schaamtegevoel te voorkomen) is een gevolg van een gebrek aan acceptatie van alles zoals het is (via het vlechtchakra).

8. Overleven of groeien

Iedere levensvorm is, zoals gezegd, een spelend geheel van één of meerdere samenwerkende cellen (gezien vanuit de fysieke energievormen). Bij dit spelen heeft een levensvorm (op het onderste niveau van het spel) de keuze uit maar twee spelsoorten: *overleven* of *groeien*. Om te bepalen welke spelsoort wordt gespeeld, stemt een levensvorm zichzelf af op de eigen omgeving. Wanneer deze omgeving als positief wordt beleefd, dan speelt een levensvorm het (lichte) vrolijke *groeispiel*. Maar is de beleving van de omgeving negatief, dan wordt het (zware) serieuze *overleefspel* gespeeld.

Tijdens het positieve groeispiel is alles in balans. Iedere cel voert de eigen taak uit om zo bij te dragen aan het gezamenlijke doel, namelijk de groei van het geheel. Via onderlinge afstemming geeft iedere cel zelf aan wanneer het tijd wordt voor vervanging. Het geheel straalt tijdens het groeispiel een rustgevende balans en harmonie uit.

Maar wordt het negatieve overleefspel gespeeld, dan is overleven (op welke manier dan ook) het gezamenlijke doel. Iedere cel weet ook dan precies wat de eigen taak is. Hierdoor worden alle activiteiten onmiddellijk stopgezet die niet van levensbelang zijn en wordt direct overgeschakeld op taken die wel vitaal zijn.

Om iedere lichaamscel te informeren over welk spel gezamenlijk wordt gespeeld (groeien of overleven), wordt gebruik gemaakt van hormonen. Hormonen vormen steeds de verbindende schakel in alle innerlijke communicatieprocessen. Wanneer bijvoorbeeld een cel het hormoon adrenaline waarneemt, dan weet deze cel dat het nu dus zaak is om (als geheel) te overleven. In een levensbedreigende situatie wordt razendsnel volop adrenaline aangemaakt, zodat het fysieke lichaam onmiddellijk tot actie kan overgaan, zoals beschreven in het vorige hoofdstuk. We mogen dan zelf kiezen of we vervolgens gaan vechten of vluchten.

Het verschil tussen het groeispiel en het overleefspel is zo belangrijk dat we voor beide spelvormen een apart zenuwstelsel hebben. De gebruikelijk naamgeving voor beide zenuwstelsel is echter nogal vreemd. Het zenuwstelsel voor het overleefspel wordt 'orthosympa-

tisch' genoemd. Het Griekse *ortho* betekent echter normaal. Het zenuwstelsel voor het groeispel wordt 'parasymptisch' genoemd, waarmee gesuggereerd wordt dat groeien *paranormaal* zou zijn. Het moge duidelijk zijn dat het voor gezonde mensen precies omgekeerd is. Groeien is de normale modus voor ieder levend organisme. Alleen wanneer het voortbestaan van een organisme (mogelijk) bedreigd wordt, dan schakelt dit organisme over op het andere, subnormale zenuwstelsel.

Op het onderste niveau van het Grote Spel des Levens kan voortdurend de keuze worden gemaakt tussen overleven of groeien is. Positiviteit vormt de sleutel om dit spelniveau te voltooien.

Op het tweede niveau wordt het kuddespel gespeeld. De kernvraag bij dit spel is of we bij de kudde willen blijven horen ten koste van onszelf (zelfverloochening). De kudde kan daarbij de vriendenkring zijn, of de familie. Maar ook de buurtgemeenschap, een geloofsgemeenschap (met kuddegeloof), een politieke groepering (met kuddepolitiek) of zelfs een gehele samenleving (met kuddenormen). Staan we voor onze eigen overtuigingen, gevoelens en waarnemingen? Of gaan we mee met de kudde? Authentieke individualiteit (innerlijk en uiterlijk) vormt de sleutel om dit spelniveau te voltooien.

Op het derde niveau wordt het machtspel gespeeld. Machtspelers proberen daarin alles en iedereen naar hun hand te zetten. Machtspelers zijn alleen maar bezig met nemen, nemen en nog meer nemen. De sleutel om dit spelniveau te voltooien vinden we uiteraard in het onbaatzuchtig en onvoorwaardelijk geven.

niveau	chakra	spel	sleutel
niveau 5	bovenste chakra's	vrij spelen	Eénheid
niveau 4	borstchakra	harmoniespel	illusies
niveau 3	vlechtchakra	machtspel	geven
niveau 2	buikchakra	kuddespel	authenticiteit
niveau 1	stuitchakra	overleefspel	positiviteit

Spelers kunnen gelijktijd spelen op de onderste drie spelniveaus. We kunnen deze drie niveaus ook aanduiden als 1D, 2D en 3D. Omdat

de volgorde waarin deze drie niveaus worden gespeeld of voltooid per persoon kan verschillen worden ze doorgaans samengenomen als 3D.

Iemand die alle drie onderste spelniveaus heeft voltooid bevindt zich in 4D en speelt vervolgens mee op het vierde niveau. Op dit spelniveau wordt het harmoniespel gespeeld. Harmonie is echter niet het doel van dit spelniveau, maar het middel om het doel te bereiken. De sleutel om dit spelniveau te voltooien ligt in het volledig bewust worden van het verschil tussen het lagere- en het Hogere Zelf.

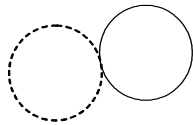
Op het vijfde niveau kunnen we als bewuste (re-) incarnaties van ons Hogere Zelf vrij spelen. We bevinden ons dan in 5D. Tijd en ruimte zoals we deze meenden te kennen in 3D en 4D bestaan daarin niet meer. Om dit te kunnen begrijpen wordt in het volgende en laatste deel uitgelegd wat tijd eigenlijk is en waarom de gebruikelijke beleving van tijd illusoir is.

DEEL IV. DAGEN EN NACHTEN

Dagen en nachten gaan over de manier waarop wij proberen tijd te begrijpen. Tijd is de (persoonlijke) beleving van beweging. De meest in het oog springende beweging is die van onze Vader (veroorzaakt door de rotatie van onze Moeder). Onze Vaderzoon Helios komt 's ochtends op in het Oosten, maakt dan een boog aan de Hemel en gaat 's avonds weer onder in het Westen. Dit is ons eerste belevingsaspect van de tijd.

Voor alle duidelijkheid, onze Vader Helios schuift natuurlijk niet echt op langs het Hemelgewelf. Onze Moeder Terra draait om haar eigen as, waardoor de schijnbare rondgaande beweging van Helios ontstaat, gezien vanaf het buitenoppervlak van Terra.

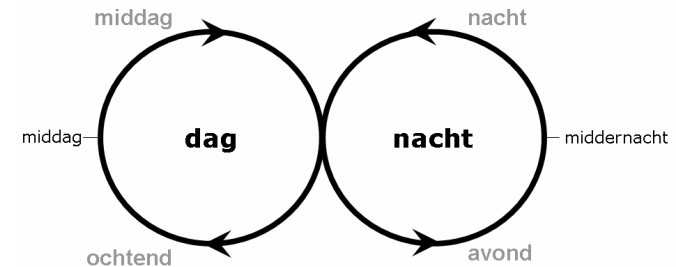
Laten we deze schijnbare rondgaande beweging van Helios eens nader onderzoeken. Hoe lang doet Helios er volgens onze stopwatch over om in onderstaande figuur op te schuiven van de gestippelde cirkel tot de doorgetrokken cirkel, waarbij beide cirkels elkaar dus exact raken?

Er zitten precies twee minuten tussen beide momenten. Precies halverwege (exact na één minuut) is het hart van de tweede cirkel op de rand van de eerste cirkel. En wat krijgen we wanneer we 12 uren delen door 2 minuten?

Vanuit Terra gezien passen er precies 360 'zonnen' in periode van 12 uren. Laten we dat nu eens voorstellen als een volledige cirkel. Dan is iedere volgende positie van Helios precies 1 booggraad. Daarom hebben we dus 360 booggraden in een cirkel. En die andere 12 uren in een etmaal vormen dus nog een cirkel, maar dan geheel omgekeerd aan de eerste. De ene noemen we 'dag' en de andere 'nacht'. Tegenwoordig vormen beide cirkels een lemniscaat, oftewel een

oneindige beweging. Daarom hebben we ook een lemniscaat als symbool voor oneindigheid (∞).

Eén volledige draaiing van Terra om haar as noemen we een etmaal. Dit hebben we, zoals gezegd, verdeeld in twee volledige cirkels (van ieder 360 booggraden), genaamd dag en nacht. Iedere cirkel hebben we vervolgens verdeeld in 12 gelijke delen (van ieder 30 booggraden), die we uren noemen. Vervolgens hebben we diezelfde cirkel nogmaals verdeeld, maar nu in 60 gelijke delen (van ieder 6 booggraden), die we minuten noemen.

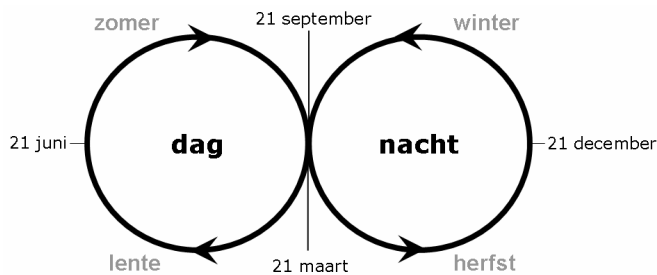
Onze klok heeft twee wijzers. De korte (trage) wijzer geeft de tijd in uren weer, en de lange (snelle) wijzer geeft binnen ieder uur de tijd in minuten weer. Veel horloges hebben nog een derde wijzer die de 60 seconden binnen iedere minuut weergeeft.

De wijzers van onze klok gaan rechtsom, net als de beweging in het daggedeelte van bovenstaande figuur. Een ideale klok zou transparant zijn en zou bij het passeren van hart van het lemniscaat omdraaien, waardoor de wijzers vanaf dat moment linksom draaien.

Precies halverwege de periode van de dag wordt het midden van de dag genoemd, of kortweg middag. Op dat punt staat de zon aan het hoogste punt aan de hemel. Dit punt wordt de *zenit* genoemd. Het deel daarvoor noemen we voormiddag (of ochtend), en daarna komt namiddag (of gewoon middag). En omgekeerd vinden we middernacht precies in het midden van de nacht. Ook hier is er een voormiddernacht (of avond) en een namiddernacht (of gewoon nacht).

Overdag is het licht, en 's nachts is het duister. De periode van licht (dag) begint bij zonsopkomst en eindigt bij zonsondergang, waar de periode van duisternis (nacht) begint, die vervolgens weer eindigt bij zonsopkomst. Dit is een (schier) oneindige lemniscaatbeweging, zoals reeds weergegeven. Via ons gevoel kunnen we onszelf als vanzelf afstemmen op de natuurlijke, dagelijkse tijd. We gaan dan slapen wanneer het donker wordt, en worden als vanzelf wakker zodra de dageraad aanbreekt.

In de dagelijkse dynamiek van dag en nacht vinden we een tweede tijdsbeleving.

Terra draait niet alleen om haar eigen as. Ze maakt gelijktijd een rondgaande beweging om Helios. Terra's rotatieas staat niet haaks op het cirkelvlak dat Terra beschrijft om Helios. Deze hellingshoek is ruim 23° . Hierdoor verandert de lengte van de periode tussen zonsopkomst en zonsondergang ieder etmaal een klein beetje.

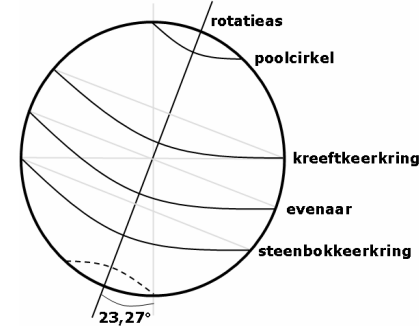
Op (ongeveer) 21 juni is de relatieve lengte van de dag het langste en die van de nacht het kortste. Na dat moment worden de dagen weer korter en de nachten langer. Dat noemen we de zomerzonnewende. Tot (ongeveer) 21 september is de periode van dag langer dan die van de nacht. Na deze herfstzonnewende is er langer duisternis dan licht in een etmaal.

Op (ongeveer) 21 december hebben we de kortste dag en dus de langste nacht. Vanaf dat moment worden de dagen weer langer en de nachten korter. Dat noemen we de winterzonnewende. Tot (ongeveer)

21 maart is de periode van dag korter dan die van de nacht. Na deze lentezonnewende is er langer licht dan duisternis in een etmaal.

Dit alles is echter alleen het geval op de bovenste helft van onze planeet, genaamd het Noordelijk halfrond. Op het Zuidelijk halfrond is het namelijk precies andersom. Hoe verder verwijderd van de middellijn van Terra, genaamd de evenaar, des te sterker deze verschillen optreden.

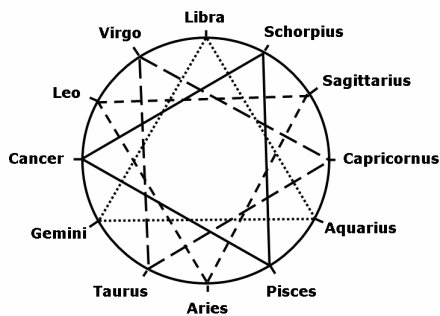
Tijdens de zomerzonnewende valt het zonlicht op het midden van de dag loodrecht neer op de cirkel van de *steenbokkeerkring*. Helios is dan links ten opzichte van Terra zoals hieronder is weergegeven. Vanaf dat moment is het winter op het Noordelijk halfrond en is het permanent nacht in het deel van het aardoppervlak boven de Noordelijke poolcirkel.

Tijdens de winterzonnewende valt het zonlicht op haar hoogste punt loodrecht neer op de cirkel van de *kreeftkeerkring*. Helios is dan rechts ten opzichte van Terra zoals hieronder weergegeven. Vanaf dat moment is het zomer op het Noordelijk halfrond en is het permanent nacht in het deel van het aardoppervlak onder de Zuidelijke poolcirkel.

Vuur <i>Ignis</i>	Aarde <i>Terra</i>	Lucht <i>Aer</i>	Water <i>Aqua</i>
Leeuw <i>Leo</i>	Maagd <i>Virgo</i>	Weegschaal <i>Libra</i>	Schorpioen <i>Schorpionus</i>
Boogschutter <i>Sagittarius</i>	Steenbok <i>Capricornus</i>	Waterman <i>Aquarius</i>	Vissen <i>Pisces</i>
Ram <i>Aries</i>	Stier <i>Taurus</i>	Tweelingen <i>Gemini</i>	Kreeft <i>Cancer</i>

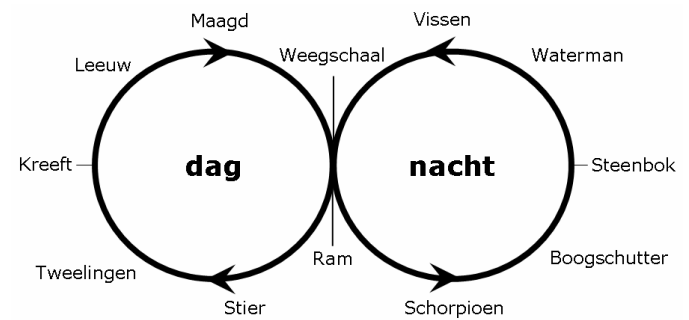
De naamgeving van beide keerkringen is gebaseerd op de Zodiak, ook wel de Dierenriem genoemd. In een volle rondgang van Terra om Helios wordt er telkens een volgende deel van de sterrenhemel aan ons getoond. Ook deze cirkel is verdeeld in twaalf gelijke delen. De constellatie van sterren die in elk van deze twaalf perioden (van precies 30 booggraden) te zien zijn aan het nachtelijk gewelf zijn voorzien van herkenbare namen. Dit is gedaan door lijnen te trekken tussen deze sterren om zo een beeld te maken. Wij doen dit nog steeds met het zogenaamde steelpannetje of de Grote Beer.

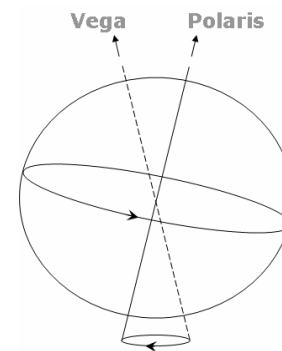
Bovenstaande tabel geeft de namen van de twaalf dierenriemtekens weer, zowel in het Nederlands als in het Latijn. Ook hierin zien we Hemelse energieën terug, eveneens ook in het Latijn weergegeven. In nevenstaand figuur zijn de sterrenbeelden met dezelfde Hemelse energie verbonden met gelijksoortige lijnen.

De lentezonnewende kondigt het begin van het voorjaar aan, waarin het sterrenbeeld Ram verschijnt aan het firmament. De zomerzonnewende kondigt het begin van de zomer aan, waarin het sterrenbeeld Kreeft verschijnt aan de nachtelijke hemel. De herfstzonnewende kondigt het begin van het najaar aan, waarin het sterrenbeeld Weegschaal verschijnt aan het firmament. De winterzonnewende kondigt het begin van de winter aan, waarin het sterrenbeeld Steenbok verschijnt aan de nachtelijke hemel. Deze vier sterrenbeelden maken samen met de overige acht dierenriemtekens wederom een oneindige lemniscaatbeweging.

Zoals het jaarlijkse tijdslemniscat het dagelijks tijdslemniscat beïnvloedt, namelijk via het zogeheten beurtelings lengen van de dagen en nachten, zo wordt ook het jaarlijkse tijdslemniscat op haar beurt beïnvloed door een nog groter tijdslemniscat. Dit grotere tijdslemniscat werd door Plato aangeduid als het *Grootjaar*.

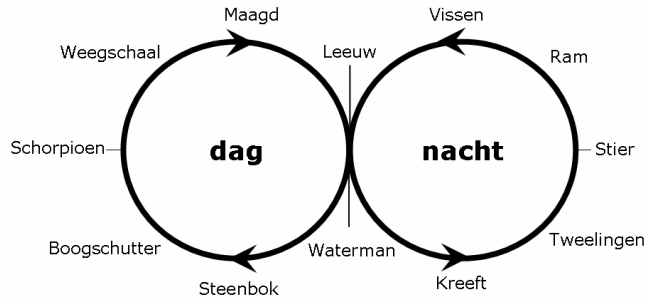
De dagelijkse tijd wordt veroorzaakt door de rotatie van Terra om haar eigen as. De jaarlijkse tijd wordt veroorzaakt door de rondgang van Terra om Helios. De Grootjaarlijkse tijd wordt veroorzaakt door de rondgang van rotatieas van Terra. We kunnen Terra vergelijken met een tuimelende tol. Ze draait keihard rond haar as (roteren, dagelijkse tijd) en ze maakt daarbij heel snel kringetjes (rondgaan, jaarlijkse tijd). Wanneer we al deze bewegingen met deze snelheid zouden kunnen zien, dan zien we heel duidelijk ook deze derde beweging (tuimelen, Grootjaarlijkse tijd).

Op dit moment komen we (bijna) uit bij de Poolster, ook wel Polaris genoemd, wanneer we de denkbeeldige lijn van de rotatieas doortrekken richting wat wij het Noorden noemen. Zo'n 13.000 jaar geleden wees de rotatieas echter een geheel andere kant op, namelijk richting de ster Vega, in het Lyra-stelsel.

Ook hierin kunnen we een alternerend ritme van dagen en nachten herkennen. Wanneer de rotatieas van Terra naar rechts helt, dan noemen we dit 'Nacht'; en wanneer deze as naar links helt, dan noemen we dat 'Dag'. Aangezien dit rondgang van de rotatieas zich eveneens afspeelt tegen de achtergrond van de Zodiak, kunnen we ook dit Grootjaar weergeven met behulp van de twaalf sterrenbeelden. De rotatierichting voor het Grootjaar is echter omgekeerd

aan die van een kalenderjaar. De sterrenbeelden van zonnewendes (of equinoxen) zien we daarbij daarom in een voorgangervolgorde (of precessie) voorbij komen. Daarom wordt dit de 'precessie van de equinoxen' genoemd.

Ieder tijdslemniscat geeft een dag/nachtritme weer. Dit is tevens een slaap/waakritme, maar telkens op een hoger niveau. De dagelijkse tijd is bijvoorbeeld een slaap/waakritme voor onszelf. Wij worden doorgaans 's ochtends wakker en gaan 's avonds slapen. Voor bijvoorbeeld de loofbomen is de jaarlijkse tijd een slaap/waakritme. In het voorjaar groeien de bladeren aan, en in het najaar vallen ze weer af.

De Grootjaarlijkse tijd is ook een slaap/waakritme, maar dan op planetair niveau. Het jaarlijkse niveau daaronder is het niveau van het organische leven op onze planeet. En dagelijkse tijdsniveau is het niveau van individuele organismen.

Zo kent Terra dus ook een slaap/waakritme. Voor ons mensen omvat deze cyclus van slapen en waken een etmaal. Dit wordt feitelijk gestuurd door de hoeveelheid zonne-energie die wordt opgenomen door ons fysieke lichaam (de epifyse om precies te zijn, zoals reeds besproken). Zonlicht wekt ons, en de afwezigheid hiervan maakt ons slaperig (mits we dit systeem niet verstoren met kunstlicht en kunstmatige elektromagnetische straling). Dit komt door de hormonale werking van de epifyse, ons oogchakra, zoals we in het voorgaande deel hebben gezien.

Een gehele slaap/waakcyclus van Terra duurt 25.920 jaar (dit is 72×360 jaar). Deze periode wordt met behulp van de dierentekens verdeeld in twaalf gelijke tijdperken van 2160 jaar (6×360 jaar). Zo'n tijdperk wordt in de oude geschriften een Aeon genoemd.

Op het moment dat het Aeon van Schorpioen aanbreekt is Terra klaar wakker (mid-dag). En helemaal aan het andere einde van het lemniscat is Terra diep in slaap tijdens het aanbreken van Aeon van Stier (midden-nacht). Bij het aanbreken van het Aeon van Waterman wordt Terra weer wakker (ochtend). En bij het aanbreken van het Aeon van Leeuw valt Terra weer in slaap (avond).

Alles wat leeft op, om of in Terra, dat volgt het slaap/waakritme van hun Moeder. We kunnen dit vergelijken met de bacteriën in onze darmen die zorgen dat wij voedsel kunnen verteren. Op het moment dat wij gaan slapen, dan volgen deze bacteriën dit ritme en komt het proces van spijsvertering ook tot rust. Op het moment dat wij klaarwakker zijn, zo rond het middaguur, dan zijn ook de spijsverteringsbacteriën het meest productief. Iedereen die dit weet, die eet de zwaarste maaltijd rond het middaguur en stopt een paar uur voor het slapen gaan met de inname van voedsel.

Verderop zullen we zien dat deze Grootjaarlijkse tijd van nog veel grotere invloed is op het leven op Terra dan de dagelijkse- of jaarlijkse tijd. Het verschil tussen de linker lemniscatlus waarin Terra wakker is en rechter lemniscatlus waarin Terra slaapt is absoluut als dag en nacht!

Onze tijdsbeleving wordt niet alleen beïnvloed door de drie bewegingen van onze Moeder Terra, te weten roteren, rondgaan en tuimelen. Ook de bewegingen van de omringende planeten zijn van invloed op onze tijdsbeleving, zoals wordt toegelicht in het volgende hoofdstuk.

9. Roteren, rondgaan en passeren

In het voorgaande zijn reeds drie tijdsbelevingen besproken, te weten de dagelijkse-, de jaarlijkse- en de Grootjaarlijkse tijd. De dagelijkse tijd ontstaat door de rotatie van Moeder Terra om haar eigen as. Ook Vader Helios roteert om zijn eigen as, maar doet daar 28 maal zo lang over. Daarnaast kent Helios een eigen cyclus van 11 jaar.

De jaarlijkse tijd ontstaat doordat Terra rond Helios gaat. Er zijn meer rondgangen die van belang zijn voor onze tijdsbeleving. Zo gaat onze maan Luna rond om Terra. Gelijktijdig roteert ook (Tante) Luna daarbij om haar eigen as. Zowel de rondgang als de rotatiesnelheid van Luna is 28 dagen. Daarom zien we vanaf het oppervlak van Terra maar één helft van het oppervlak van Luna. Wat zou er aan die andere kant te zien zijn?

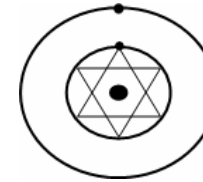
In periode dat Terra één maal om Helios gaat, gaat Luna precies 13 maal om Terra. Het woord maand is afkomstig van het woord maan. Er passen echter 13 maandrondgangen in een periode van 12 maanden. Met een dertienmanenkalender is het heel eenvoudig om de menstruatiecycclus bij te houden, want die duurt ook (gemiddeld) 28 dagen.

Velen denken dat de planeten in ons zonnestelsel onafhankelijk van elkaar rondjes draaien om Helios. Dat is niet zo. Wanneer we goed kijken naar de uitlijningen (of conjuncties), waarmee drie of meer hemellichamen op één lijn staan, die zien dat daarin tal van prachtige ritmes aanwezig zijn. De planeten gaan dus niet zomaar rond. Nee, ze voeren samen een ritmische dans op. Laten we maar eens kijken naar de prachtige dansritmes van onze Moeder Terra met allereerst haar kleinere zusje Venus en vervolgens met haar kleinste broertje Mercurius.

In de periode dat (onze Moeder) Terra 8 rondjes om (onze Vader) Helios heeft gemaakt, heeft Venus er precies 13 gemaakt. In deze periode hebben ze precies tien keer op één lijn gestaan met Helios: vijf maal beiden aan dezelfde zijde van Helios (dit worden sterke conjuncties genoemd), en vijf maal

ieder aan de andere kant van Helios (de zwakke conjuncties). De tijd tussen twee gelijksoortige conjuncties wordt (door astrologen) een Venusjaar genoemd. Wanneer we vervolgens een lijn trekken door deze vijf punten in de volgorde waarin elk van beide conjuncties ontstaan, dan tekenen we een pentagram. Het is alsof Terra en Venus ons al dansend willen wijzen op de geheimen die we in het pentagram kunnen vinden.

En ook in de dans van Terra met Mercurius zien we op eenzelfde manier harmonie. Want in de periode dat Terra 3 maal rond gaat, heeft Mercurius precies 13 rondjes gemaakt. En via het verbinden van respectievelijk de sterke- en de zwakke conjuncties van Terra en Mercurius tekenen we twee tegenovergestelde driehoeken. Dit wordt ook wel het Zegel van Salomon genoemd, wat later is verbasterd tot davidster. We kunnen dit zegel ook beschouwen als een tweedimensionale weergave van de stertetraëder – dat is een tetraëder samen met een tegengestelde tetraëder, beiden precies passend in één bol. Ook symboliseert dit Salomons Zegel de intergratie van boven- en onderbewustzijn, zoals reeds besproken.

In de planeten die gezamenlijk een dans opvoeren om Helios kunnen we nog meer ritmiek zien. Wanneer we de vier binnenste (kleine) planeten vergelijken met de volgende vier (grote) planeten, dan zien we dat bij de groten bijvoorbeeld de gemiddelde stralen en de afstanden tot Helios 20 maal groter is. En wanneer we goed naar de natuur kijken, dan zien we daarin alles in de natuur telkens een factor 20 groter wordt (e^3 om precies te zijn).

	Mercurius	Venus	Terra	Mars
straal ($\times 300$ km)	8	20	21	11
afstand ($\times 725 \times 10^4$ km)	8	15	21	31

	Jupiter	Saturnus	Uranus	Neptunus
straal ($\times 20 \times 300$ km)	12	10	4	4
afstand ($\times 20 \times 725 \times 10^4$ km)	5	10	20	31

Afgezien van de deze acht planeten en Pluto, die volgens astronomen geen planeet meer is, gaat er nog een tiende planeet om Helios. Deze planeet wordt door sommigen aangeduid als planeet X, waarbij de X zowel ‘onbekend’ als het Romeinse cijfer 10 kan betekenen. Op de alleroudste geschriften gevonden op onze planeet wordt gesproken over deze tiende planeet. Deze geschriften stammen uit Sumerië, een hoog ontwikkelde beschaving die schijnbaar uit het niets tevoorschijn kwam. De Sumeriërs beschikten over diepgaande kennis op het vlak van onder andere Cosmologie, wiskunde, astronomie en astrologie. In spijkerschrift vertellen de Sumerische kleitabletten ons het verhaal over deze tiende planeet genaamd Nibiru, en ook over haar bewoners genaamd de Annunaki, wat Sumerisch is voor ‘zij die van de boven naar beneden komen’. Later, in Babylonië, werd deze tiende planeet aangeduid als Marduk. En de Hebreeuwse aanduiding voor haar (machtswellustige) bewoners is Nefilim.

In tegenstelling tot alle andere planeten die om Helios cirkelen, beschrijft Nibiru een rechtsomdraaiende omloop, althans vanuit ons Noorden gezien. Eén omloop van deze planeet staat gelijk aan 3600 omlopen door onze Terra. Nibiru maakt net als Pluto een ellipsvormige baan om onze gezamenlijke zon, evenals vele kometen.

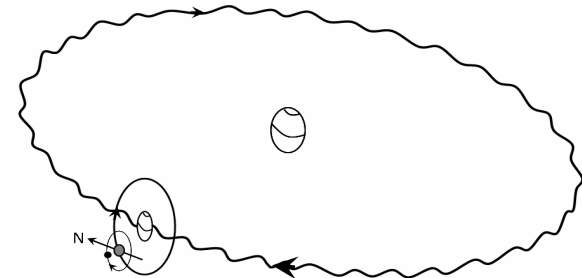
In de periode dat Nibiru rond Helios trekt, heeft de passage van deze planeet met de omvang van Saturnus enorme invloed op het leven op Terra. Eb en vloed wordt veroorzaakt door de aantrekkingskracht vanaf onze maan Luna. Afhankelijk van de afstand tussen Nibiru en Terra zijn aantrekkingskrachten mogelijk tot ruim 250 maal de kracht van die van Luna. Dit heeft dus verstrekende gevolgen voor het leven op het buitenoppervlak van Terra. Verderop zullen we zien welke (ingrijpende) gebeurtenissen uit onze geschiedenis hiermee kunnen worden verklaard.

10. Oorsprong en bestemming

In het voorgaande zagen we dat onze tijdsbeleving wordt beïnvloed door zowel de beweging van onze Moeder Terra als van de bewegingen van de andere celestijnse lichamen in ons zonnestelsel. Dit hoofdstuk laat zien dat de belangrijkste invloed op onze tijdsbeleving afkomstig is uit (het midden van) het universum.

De letterlijke betekenis van het woord ‘universum’ is één (*uni*) lied (*versum*). Dit laatste zien we bijvoorbeeld nog in het woord *versje*. Dit gezamenlijke lied wordt (onder andere) gezongen door de centrale zon van ieder sterrenstelsel.

Het sterrenstelsel waar onze Moeder Terra en onze vader Helios (als één van de ongeveer 400 miljoen zonnen) deel van uitmaken wordt door astronomen de Melkweg genoemd. De enorme zon in midden van de Melkweg wordt door de Maya’s de *Hunab K’u* genoemd. De aantrekkingskracht van onze Grootvader Hunab K’u is zo sterk dat zelfs het uitgezonden licht weer terug wordt getrokken. Astronomen noemen dit een zwart gat (‘black hole’), maar Grootvader Hunab K’u is natuurlijk een Superzon (‘big whole’) die zich momenteel in de fase van imploderen bevindt.

In bovenstaande figuur zien we van linksonder naar rechtsboven Tante Luna, Moeder Terra, Vader Helios en Grootvader Hunab K’u weergegeven. In 28 dagen gaat Luna om Terra. Samen gaan ze in ruim 365 dagen om Helios. Tijdens het sterrenbeeld Boogschutter staat het midden van de Melkweg (ongeveer) loodrecht op de nachtelijke horizon. De enorme zon die door astronomen Sagittarius A is

genoemd is een met het blote oog waarneembare ster die relatief gezien heel dicht bij Hunab K'u in de buurt staat. Gezamenlijk met de overige planeten om Vader Helios gaat dit geheel in 216 miljoen jaar rond om Hunab K'u. In dit rondgaan om Hunab K'u maakt Helios een kleine op-en-neergaande golfbeweging waarbij een volledige golf telkens 11 jaren duurt.

Om het lied toe te lichten dat Grootvader Hunab K'u (samen met de overige centrale zonnen van de ongeveer 200 miljoen sterrenstelsels in het 'bekende' universum)

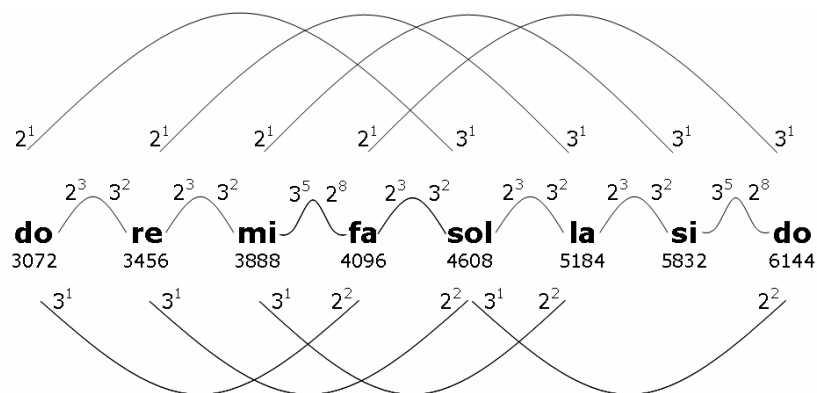
voor ons zingt, wordt eerst de essentie uitgelegd van muzikale harmonieleer.

Een kernbegrip in de muzikale harmonieleer is het *octaaf*. Octaaf is Latijn voor het geheel van 8 (het Latijnse octo betekent acht). Een octaaf is dus een geheel van acht opeenvolgende tonen. Deze acht tonen worden aangeduid als: *do re mi fa sol la si do*. Tussen de begintoon *do* en de eindtoon *do* van een octaaf zien we een verdubbeling van de trillingsfrequentie.

Het octaaf is het eerste verhoudingsgetal, namelijk een verdubbeling. De twee volgende zijn de *kwint* en de *kwart*. Alle harmonieuze verhoudingsgetallen zijn altijd verhoudingen tussen een macht van 2 en een macht van 3.

octaaf	$3^0 : 2^1$
kwint	$2^1 : 3^1$
kwart	$2^2 : 3^1$

In een harmonische toonladder passen binnen een octaaf precies vier kwinten en vier kwarten. In onderstaand figuur geven de bovenste vier bogen de kwinten weer (*do-sol*, *re-la*, *mi-si* en *fa-do*), en de onderste vier de kwarten (*do-fa*, *re-sol*, *mi-la* en *sol-do*). Verder is de frequentie van de *mi* hierin precies 432 Hertz (trillingen per seconde), waarmee de resonantie met ons borstchakra (de thymus) wordt bewerkstelligd.

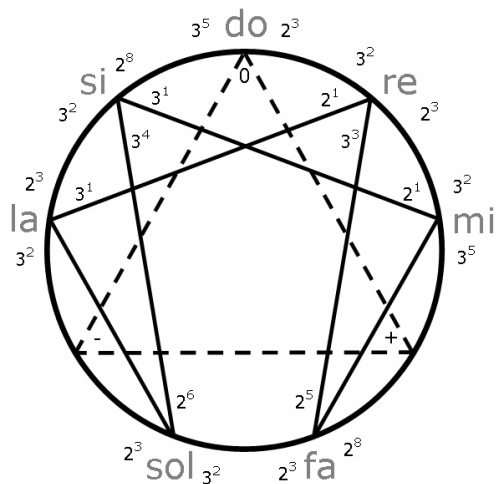

Het weergegeven aantal etherische trillingen per toon in bovenstaand octaaf betreffen telkens perioden van 9 seconden (waarover zodadelijk meer). Het Griekse woord voor negen is *ennea*. Zoals we zodadelijk zullen zien is het enneagram in essentie een symbolische weergave van een octaaf (dat wil zeggen van een volledige toonladder).

$$\begin{aligned} \text{octa} &= 8 = 2^3 \\ \text{ennea} &= 9 = 3^2 \end{aligned}$$

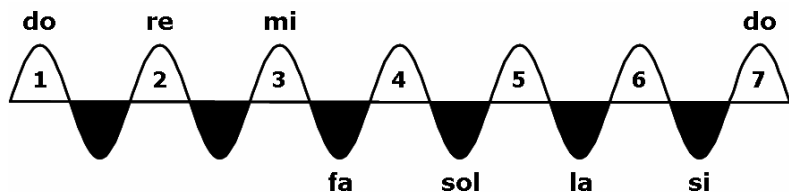
Hierin zien we hoe alles in de harmonieleer draait om verhoudingen waarin de getallen 2 en 3 de hoofdrolspelers zijn. Want ook in de onderlinge trillingsverhoudingen tussen opeenvolgende tonen vinden we alleen maar machten van 2 en 3. De onderlinge verhoudingen vanaf de laagste *do* is eerst 2 maal *standaard* ($2^3 : 3^2$, oftewel 8 : 9), dan één maal klein ($3^5 : 2^8$, oftewel 243 : 256), daarna 3 maal *standaard* (weer $2^3 : 3^2$) en afsluitend weer één maal klein ($3^5 : 2^8$). Ook hierin zien we heel mooi een kwint-verhouding terug (eerst 2 maal standaard, dan 3 maal, oftewel 2 : 3).

Weergegeven als het enneagram geeft iedere verbindingslijn tussen twee tonen de onderlinge trillingsverhoudingen weer.

In het octaaf zien we twee kleinere trillingsverhoudingen tussen de opeenvolgende tonen (naast vijf grotere). De eerste is tussen *mi* en *fa* en de tweede tussen *si* en *do*. De overige vijf overgangen zijn ruim $2^{1/3}$ maal zo groot. De exacte verhouding tussen de twee kleinen en de vijf groten is $(13 \times 2^3 : 3^5)$, oftewel $104 : 243$.

Het 'gat' in de vijf grote opeenvolgende trillingsverhoudingen kan worden opgevuld met zogeheten halve tonen. Samen met de vijf halve tonen kent de trap van het octaaf dus 13 trillingstreden. Wanneer we een hele en een halve toon samen beschouwen als één gehele golfbeweging, en de kleine toonovergangen (tussen *mi-fa* en *si-do*) als een halve golf, dan kunnen we het gehele octaaf als volgt weer-geven:

Dit is het (ene) lied dat het universum zingt, al sinds het begin van de Schepping, want dit is namelijk het *Scheppingslied*. Bij de aanhef

van dit Ene Lied zien we bij de eerste *do* dat de harmonische verhoudingsgetallen 2 en 3 heel mooi hun hoofdrol spelen. In deze allereerste *do* ligt het geheel van alles besloten. Het geheel, zo zagen we eerder, kunnen we weergeven als een oneindige lemniscaatbeweging. Beide cirkels van het lemniscaat geven we weer als 12 delen. Het getal dat het geheel weergeeft is dus 24 (2 cirkels \times 2 helften \times 2 delen \times 3 eenheden). Daarom hebben we dus ook 24 uren in een et-maal.

	1	2	3	4	5	6	7	8	9
<i>do</i>	24	48	96	192	384	768	1536	3072	6144
<i>re</i>	27	54	108	216	432	864	1728	3456	6912
<i>mi</i>	$30^{3/8}$	$60^{3/4}$	$121^{1/2}$	243	486	972	1944	3888	7776
<i>fa</i>	32	64	128	256	512	1024	2048	4096	8192
<i>sol</i>	36	72	144	288	576	1152	2304	4608	9216
<i>la</i>	$40^{1/2}$	81	162	324	648	1296	2592	5184	10368
<i>si</i>	$45^{9/16}$	$91^{1/8}$	$182^{1/4}$	$364^{1/2}$	729	1458	2916	5832	11664
<i>do</i>	48	96	192	384	768	1536	3072	6144	12288

De allereerste (etherische) *do* waarmee het Scheppingslied is begonnen trilde precies 24 maal per 9 tijdseenheden (waar we voor onze beeldvorming seconden van kunnen maken). De 9 tijdseenheden hebben alles te maken met het enneagram, waarin we negen hoekpunten op de omringende cirkel aantreffen. De Cosmische Oerklok tikt dan precies 1 maal per tijdseenheid. In negen tijdseenheden gaat de Ene Wijzer van de Cosmische Oerklok precies één maal rond over de Cosmische Wijzerplaat waarop we het enneagram vinden.

De verhouding van 9 : 12 is harmonisch, want dit is de verhouding van een (muzikale) kwart ($3^1 : 2^2$). Zou het toevallig zijn dat onze zwangerschappen gemiddeld 9 maanden duren? Zou het toevallig zijn dat we 2 maal 3 kwartier tegen elkaar voetballen of hockeyen, wat samen tien maal 9 minuten is?

Ook het gehele Scheppingslied kent precies 9 octaven, want deze vormen samen ook weer een volledige toonladder. De negen enneagrampunten geven de zeven tonen weer samen met beide kleine intervallen waarbinnen geen halve toon mogelijk is. In het enneagram

worden deze kleine intervallen weergegeven met de beide onderste hoekpunten van de driehoek. Op deze punten is een soort zetje of schok nodig om op de volgende trede van de toonladder te komen. De eerste schok komt van buiten en voegt iets toe. Deze schok zien we in het enneagram weergegeven als via het plusteken tussen *mi* en *fa*.

1	2	3	4	5	6	7	8	9
<i>do</i>	<i>re</i>	<i>mi</i>	+	<i>fa</i>	<i>sol</i>	<i>la</i>	<i>si</i>	-

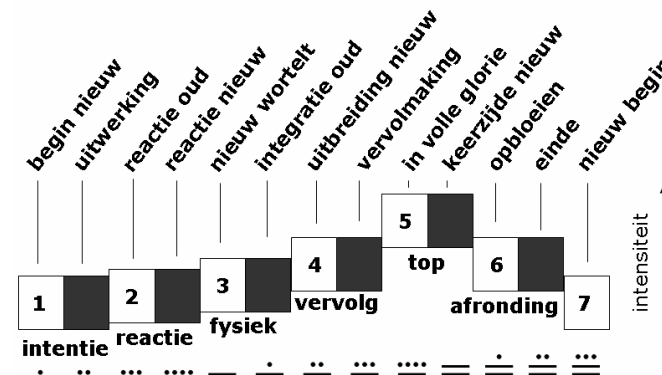
De tweede schok vindt plaats tussen *si* en *do*. Deze komt van binnen-uit en is omgekeerd aan de eerste schok (en dus negatief). De (innerlijke) oorzaak voor deze tweede schok vindt eerder plaats, namelijk al tijdens de *la*-trede. In het enneagram is dat weergegeven door de schok, die feitelijk na *si* optreedt, voor *la* te plaatsen, waar we de oorzaak voor deze tweede schok vinden.

Elk van de dertien delen heeft in ieder van de negen octaven uit het Scheppingslied telkens hetzelfde energetische effect. We kunnen deze dertien effecten benoemen met de begrippen *oud* en *nieuw*. ‘Oud’ is wat er al was voordat het betreffende octaaf werd ingezet, en ‘nieuw’ is wat er daarin wordt geschapen.

In de dertien Scheppingsfasen (zoals hierboven weergegeven) zien we een alternerend ritme van een positieve golfhelft (boven de nullijn) en daarna een negatieve golfhelft (onder de nullijn). De positieve delen zijn in het wit weergegeven en kunnen we Yang noemen. De negatieve delen – in het zwart weergegeven – kunnen we Yin noemen.

De Yang-fase gaat gepaard met verlichting (waarin het nieuwe steeds verder het licht ziet) en kunnen we ook Dag noemen. De Yin-fase gaat telkens gepaard met de toepassing (of verdichting) van de daarvoor in het licht gezette aspecten van het nieuwe. Dit kunnen we Nacht noemen. Zo zien we dat ieder Scheppingsoctaaf uit zeven Dagen bestaat, met niet te vergeten zes Nachten ertussen. Het voor velen bekende Scheppingsverhaal uit het boek genaamd Genesis (letterlijk: oorsprong) verwijst naar deze zeven Dagen van de Schepping. Zonder bovenstaande achtergrondkennis over de Scheppingsoctaven

is de Bijbelse opsomming echter moeilijk te begrijpen. Bovendien wordt in dit boek de totale Schepping zeer verwarrend in één octaaf weergegeven. Er zijn negen Scheppingsoctaven die gezamenlijk een volledige toonladder vormen.

Iedere Schepping begint met intentie om het nieuwe te willen scheppen. Deze intentie is de energetische kiem dat als een magneet begint met het aantrekken van overeenkomstige energieën (conform de Wet van de Aantrekking). Dit gebeurt op de eerste Dag. In de eerste Nacht wordt deze kiem energetisch verder uitgewerkt.

Op de tweede Dag reageert het oude – wat reeds is geschapen – op het nieuwe – wat bezig is geschapen te worden. Tijdens de tweede Nacht volgt de reactie hierop door het nieuwe.

Op de derde Dag vindt de fysieke geboorte plaats van het nieuwe. Het oude heeft daarvoor plaats moeten maken voor het nieuwe. Het oude is daarmee niet verdwenen. De integratie van het oude in het nieuwe vindt plaats tijdens de derde Nacht.

Op de vierde Dag breidt het nieuwe zich verder uit. En tijdens de vierde Nacht volgt de *finishing touch*. Het nieuwe is aan het einde van deze achtste Scheppingsfase (oftewel de toon *sol*) energetisch gezien helemaal af.

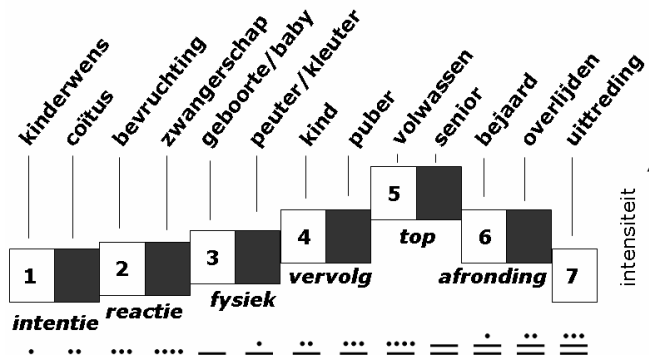
De intensiteit nam in de eerste Scheppingsfasen steeds verder toe. Het toppunt hierin wordt gevormd door de vijfde Dag. Op deze Dag straalt het nieuwe in haar volle glorie, dat wil zeggen overdag. Want

's nachts vindt de omslag plaats. De keerzijde van het nieuwe mag zich ook laten zien. De vijfde Nacht is telkens (energetisch gezien) de meest heftigste fase van ieder Scheppingsoctaaf.

Het zesde en feitelijk laatste etmaal van de Scheppingscyclus staat in het teken van de afronding. Het nieuwe bloeit tijdens de zesde Nacht nog eenmaal op, zoals we ook zien bij bloemen. De glorie-tijd van het nieuwe komt ten einde op de zesde Nacht.

De zevende Dag is de overgangsdag naar het volgende Scheppingsoctaaf. Zo ontstaat bijvoorbeeld een aardbeivruchtje in de tweede Scheppingsronde uit wat in de eerste Scheppingsronde een bloem opleverde (op de zesde Dag).

We kunnen (uiteraard) dit Scheppingsproces van zeven Dagen en zes Nachten heel treffend illustreren aan de hand van de natuurlijke fasen van een mensenleven.

De intentie die ten grondslag ligt aan het menselijk leven ligt is de (bewuste of onbewuste) kindertwens. Deze intentie vormt de aftrap voor de Schepping van een nieuwe mens (op de eerste Dag). Vervolgens wordt (op de eerste Dag) deze intentie uitgewerkt en omgezet in daden (of in de daad).

Een succesvolle bevruchting vormt de aftrap van de tweede Dag. Deze levensvrucht wordt in de daarop volgende 40 weken (de tweede Nacht) uitgewerkt in alle vijf energievormen.

De geboorte vindt plaats bij het aanbreken van de derde Dag, waarop de periode van baby tot en met kleuter volgt (tot en met de derde Nacht). Dit ontwikkelproces gaat geleidelijk over in de kindfase (vierde Dag), waarna de pubertijd volgt tijdens de vierde Nacht. Het hoogtepunt van het nieuwe (de vijfde Dag) is het bereiken van volwassenheid: lichamelijk, verstandelijk en emotioneel (voor vrouwen doorgaans enkele jaren eerder dan mannen).

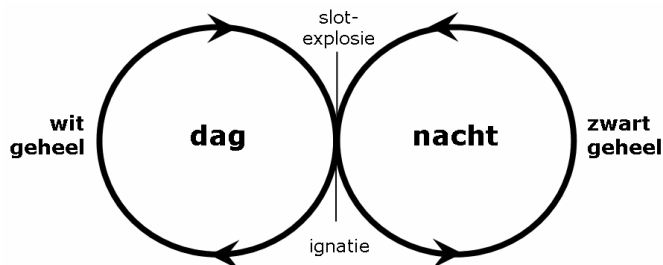
De overgang naar de vijfde Nacht (senioriteit) wordt ook zo genoemd. Vooral voor vrouwen gaat dit gepaard met allerlei fysieke veranderingen. Na de senioriteit volgt de fase van bejaard zijn (zesde Dag). En een natuurlijke levensloop eindigt op de zesde nacht. Dan is het lijden (lees: het leven in een wereld van lage trillingsenergieën) over. Daarom noemen we dit overlijden. Het levensloze fysieke lichaam blijft dan achter, en met onze hogere lichamen verlaten dan de oude realiteit op de zevende Dag, waarna we mogelijk later via een volgend Scheppingsproces opnieuw in het vlees mogen afdalen.

De 13 afzonderlijke Scheppingsfasen zien we dus haarscherp in onze eigen levens. We kunnen dit Scheppingsproces terugzien in alles wat leeft. En, misschien wel het allerbelangrijkste, we kunnen deze Scheppingsoctaven ook zien in onze totale geschiedenis. Want alles in ons verleden, heden en toekomst verloopt precies volgens het ritme van Ene Lied. Voor ons wordt dit Ene Vers gezongen door Grootvader Hunab K'u. Hij is voor ons sterrenstelsel de Schepper.

Zo zien we dat Schepper en God niet hetzelfde is. De Schepper schept door het doorgeven van de Cosmische Scheppingsfrequenties van het Ene Lied. Iedere schaalgrootte heeft daartoe een eigen Schepper. Op het niveau van ons zonnestelsel is onze Vader Helios de Schepper. En op planetair niveau van onze Moeder Terra de Schepper. En op individueel niveau zijn ook wij Schepper.

De Allerhoogste Schepper wordt ook wel de Eerste Beweger genoemd. De Allerhoogste Schepper is de oorspronkelijke trillingsbron voor het Ene Lied. Voor mij is deze Allerhoogste Schepper de centrale energiebron van de Cosmos. Het fysieke deel van de Cosmos wordt het universum genoemd. Volgens sommigen bestaat de Cosmos zelfs uit zeven universa: één centraal universum en zes parallelle

daaromheen, waarvan die van ons er één van is. Voor mij is het op dit moment belangrijker om te begrijpen hoe alles op het fysieke niveau is geschapen met behulp van de ethertrillingen van het Ene Lied. Laten we daartoe maar eens de gehele Schepping bestuderen.

De Schepping van ons sterrenstelsel begon met de explosie door Hunab K'u, ruim 16,4 miljard jaar geleden. Deze explosie werd veroorzaakt door etherische *do* die met een frequentie van 24 per 9 tijds-eenheden vanuit de Centrale Superzon in ons universum werd doorgegeven aan alle omringende Superzonnen, waaronder dus onze Grootvader Hunab K'u. Etherische energieverplaatsingen in Ether vinden alleen in de ruimte en niet in de tijd plaats, daarom vond de slotexplosie van Hunab K'u gelijktijdig plaats met deze allereerste, universele *do*.

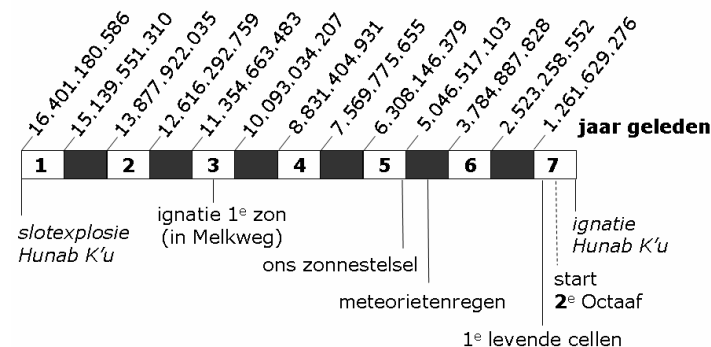
Voor deze mega-explosie was Hunab K'u een schijnende Superzon, die astronomen een supernova noemen. Schijnen betekent het uitstralen van energie als gevolg van aanhoudende waterstofexplosies. De periode dat een (super-) zon schijnt is Dag. Dit in de explosiefase, waarin de zon hogere trillingsenergieën omzet in lagere. De zon is dan een wit geheel, waarin onder andere het gehele zichtbare spectrum aan elektromagnetische straling wordt uitgezonden.

Vanaf de megagrote slotexplosie, waarin het gehele resterende deel van de hogere trillingsenergieën in één klap wordt omgezet, begint de implosiefase. De Superzon is in deze Nacht een zwart geheel ('black whole'), waarin lagere trillingsenergieën (zoals fysieke energieën genaamd materie) worden omgezet in hogere (zoals elektromagnetische stralingsenergieën genaamd licht).

Deze Nacht gaat vervolgens weer over in de volgende Dag bij de eerste ontsteking. Dit wordt de *ignatie* genoemd (gebaseerd op 'ignis', het Latijnse woord voor vuur). En zo zien we dat ook Superzonnen een levenscyclus kennen waarin we heel mooi de lemniscaatbeweging kunnen zien.

Na de slotexplosie zorgde de Wet van de Aantrekking ervoor dat de gelijksoortige energievormen in wat we nu de Melkweg noemen elkaar gingen aantrekken. Hierdoor ontstonden steeds grotere materiebollen. In deze bollen werd steeds meer energie bijeengebracht. Op een gegeven moment, ruim 10 miljard jaar geleden, was de hoeveelheid energie in één van de bollen in onze Melkweg zo groot geworden dat deze zichzelf met behulp van de eerste *mi* van het Ene Lied in vuur en vlam zette en een zon werd. Vanaf dat moment was er (weer) licht in de duisternis (in ons sterrenstelsel).

De Dagen en Nachten duren in dit eerste Scheppingsoctaaf ruim 1,26 miljard jaar. Op de vijfde Dag (precies op het hoogtepunt van deze eerste Scheppingsronde), ruim 5 miljard jaar geleden, ontstonden de hemellichamen van ons zonnestelsel. En op de vijfde Nacht trokken deze samengeklonterde materiële lichamen allerlei rondvliegende brokken aan, wat resulteerde in tal van meteorietinslagen, waarvan de kraters nog steeds zichtbaar zijn op het buiten oppervlak.

Het resultaat van het eerste Scheppingsoctaaf was leven. Leven is hetzelfde als trilling. Op de derde Dag ontstonden er in de Melkweg weer trillingen in het voor ons waarneembare deel van het elektro-

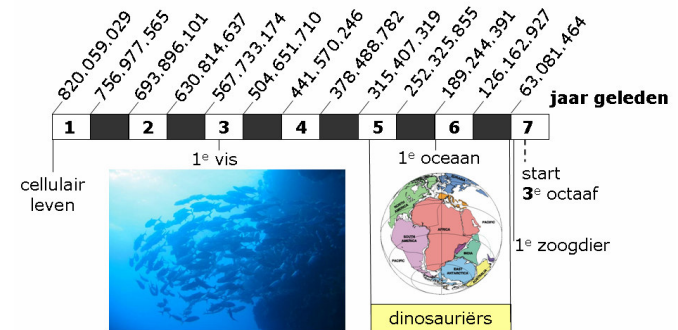
magnetische spectrum. En op het begin van de zevende Dag ontstonden de eerste levende cellen in de zogeheten oersoep in Terra: eerst eencellige organismen, later gevolgd door meercelligen. Dit alles is geschapen vanwege de werking van de Cosmische Wetten. Naast de genoemde Wet van Aantrekking zorgde de Wet van Oorzaak en Gevolg voor de introductie van het nieuwe principe dat iedere actie leidt tot een reactie.

Ieder Scheppingsoctaaf komt het nieuwe bovenop het oude. Het nieuwe is telkens een combinatie van een nieuw *principe* dat ten grondslag ligt aan een nieuw- en hoger bewustzijnsniveau. Onderstaande tabel geeft de betreffende bewustzijnsniveaus en principes weer van ieder Scheppingsoctaaf (van onder naar boven). De Schepping van het onderste niveau is zojuist toegelicht. In de rest van dit hoofdstuk worden de gebeurtenissen in de overige acht Scheppingsoctaven beschreven (dus inclusief het heden en de toekomst).

	bewustzijns-niveau	omschrijving	principe
9	universeel <i>schok (-)</i>	absolute gelijkheid (universum)	bewuste co-creatie (Eénheid)
8	galactisch <i>si</i>	gelijke bestemming (Melkweg)	harmonie (balans) (intuïtie)
7	planetair <i>la</i>	gelijke invloeden (Terra)	macht (controle) (ego)
6	nationaal <i>sol</i>	gelijke wetten (land)	wetgeving (opgelegde regels)
5	cultureel <i>fa</i>	gelijke gewoonten (streek)	gedeelde redenen (logica)
4	stammen <i>schok (+)</i>	gelijke herkomst (gemeenschap)	differentiatie (verstand): goed & kwaad
3	familie <i>mi</i>	gelijke genen (bloedlijnen)	stimulus = response (individueel: gevoel)
2	kudde <i>re</i>	gelijke leefplek (thuis)	stimulus = response (collectief: instinct)
1	organisch <i>do</i>	gelijke identiteit (zelf)	actie = reactie (organisch) leven

Het tweede Scheppingsoctaaf begon 820 miljoen jaar geleden. De Dagen en Nachten duren daarin ruim 63 miljoen jaar. Deze Scheppingsronde bracht het kuddebewustzijn. Dit zien we nog steeds heel duidelijk een school vissen die wordt aangevallen door bijvoorbeeld een haai. De school manoeuvreert als één geheel. Het kuddebewustzijn, of in dit geval het schoolbewustzijn, stelt de vissen in staat om dit te doen. De eerste vis op Terra ontstond precies tijdens de derde Dag, ongeveer 530 miljoen jaar geleden.

In de eerste vier Dagen en Nachten van deze tweede Scheppingsronde vond al het leven in het water plaats. Wat we hierbij niet moeten vergeten is dat er toen nog helemaal geen oceanen aan het oppervlak van Terra waren. De gehele oppervlakte van onze moederplaneet bestond heel erg lang alleen maar uit (vast) land! Pas vanaf ongeveer 180 miljoen jaren geleden was Moeder Terra zo ver gegroeid dat de landmassa's uit elkaar begonnen te gaan en er vloeibare delen tussen ontstonden. Daarom passen Zuid-Amerika en Afrika ook als puzzelstukjes in elkaar. Terra wordt dus steeds groter, en de delen tussen de landmassa's zijn onze oceanen geworden. Het water van de oersoep, waarin uiteindelijk ook de vissen werden geschapen, was dus aanvankelijk *onder* de landmassa.

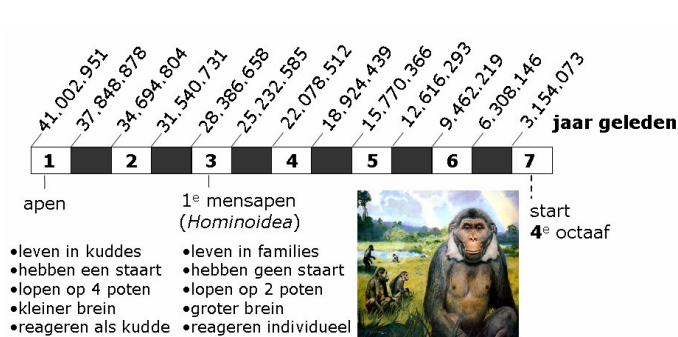

Op Terra, die toen dus nog helemaal bedekt was met land (met hier en daar rivieren en meren), kwamen op de vijfde Dag (het hoogtepunt van deze tweede Scheppingsronde) de dinosauriërs op Terra (ongeveer 300 miljoen jaar geleden). Tijdens hun planetaire heer-

schappij van zo'n 200 miljoen jaren, zagen deze imposante dieren ook de oceanen ontstaan (op de zesde Dag). De energie van de zesde Nacht staat voor het einde. Precies aan het einde van de zesde Nacht stierven de dinosaurïers uit om plaats te maken voor de zoogdieren, die vanaf de zevende Dag hun entree maakten op Terra. Het nieuwe leven kwam niet langer alleen maar uit een ei, maar ook rechtstreeks uit de moederschoot. Sommigen beweren dat de dinosaurïers zijn uitgestorven door een enorme meteorietinslag, maar deze vond zo'n 300.000 jaren eerder plaats.

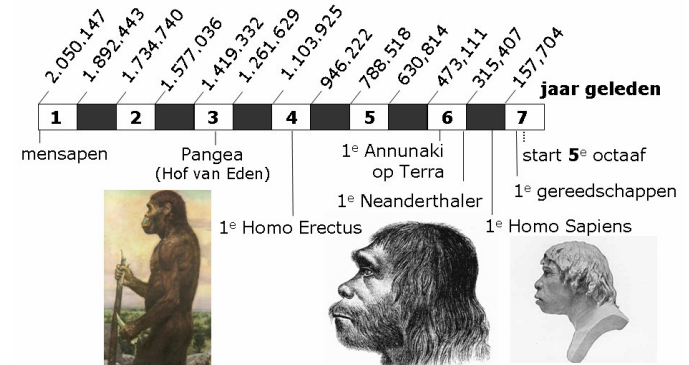
Oud is in dit tweede Scheppingsproces het principe van actie is gelijk aan reactie. Dit heeft plaats gemaakt voor het nieuwe principe van *stimulus* leidt tot *response*. Dit wil zeggen dat een prikkel (bijvoorbeeld een aanvallende beweging van een haai) leidt tot overeenkomstige reacties bij de gehele kudde (of school).

Het derde Scheppingsoctaaf begon 41 miljoen jaar geleden. De Dagen en Nachten duren daarin ruim 3 miljoen rondjes om Helios. In deze Scheppingsronde staan de mensapen – de *Hominoïdea* – centraal. Precies vanaf de derde Scheppingsdag (ongeveer 27 miljoen jaar geleden) zien we allereerste mensapen arriveren op Terra. In tegenstelling tot de 'gewone' apen leven mensapen in families (niet in anonieme kuddes), hebben ze geen staart (meer), lopen ze rechtop (op de achterste twee poten) en beschikken ze over meer hersenen (het zogenaamde limbische systeem). Mensapen dragen daarmee zorg voor de andere leden van hun familie.

Oud is in dit derde Scheppingsproces het principe van stimulus leidt tot *individuele* response. Het nieuwe is dat iedere mensaap zelf ging bepalen hoe te reageren op een stimulus. Dit betekende dus meer vrijheid, zoals iedere volgende Scheppingscyclus meer vrijheid met zich meebrengt (vanwege het steeds hogere bewustzijnsniveau). Het verstand kreeg hierin een belangrijke functie. We zouden kunnen zeggen dat de staart in deze derde Scheppingsronde werd verruild voor een groter brein.

Het vierde Scheppingsoctaaf begon ruim 2 miljoen jaar geleden. De mensapen evolueerden daarin steeds verder. Vanaf (precies) de derde Dag gingen de eerste mensaapfamilies gezamenlijk een stam vormen. Dit gebeurde zo'n 1,3 miljoen jaar geleden. Deze eerste periode van stammen op Terra wordt veelal aangeduid als het Land van Pan of *Pangea*, wat hetzelfde betekent. Sommigen verwijzen naar deze periode als het Hof van Eden. Dit was aanvankelijk als een (Hemels) paradijs op Aarde (Terra) omdat er aanvankelijk nog geen verschil kon worden gemaakt tussen goed en kwaad. Vanaf het moment dat deze differentiatie wel was doorgedrongen tot het collectieve onderbewustzijn hield daarmee ook gelijk het Edense Hof op een paradijs te zijn. Of iets wel of geen paradijs is, is namelijk een bewustzijnskwestie. Het nieuwe principe dat deze Scheppingsronde het stambewustzijn schiep was dus differentiatie (dat wil zeggen de bewustwording van het verschil tussen goed en kwaad).

Ook buiten het (beleefde) paradijs bleven de mensapen doorevolueren en zo ontstond de eerste rechtoplopende mens (de *Homo Erectus*). Dit gebeurde ongeveer een miljoen jaar geleden, tijdens de vierde Dag.

Op de zesde Dag werd Terra voor het eerst bezocht door de bewoners van de planeet Nibiru. Dit gebeurde 442.795 jaar geleden, precies 123 passages van Nibiru geleden. De Sumeriërs hebben dit veel later voor ons in hun zogeheten spijkerschrift vastgelegd op kleitabletten. De Sumeriërs beschouwden de ruimtereizigers afkomstig van Nibiru, de Annunaki, als een godenvolk. De betekenis van Annunaki ('zij die van boven komen') zien we in veel meer oude geschriften terug. De gangbare denkwijze is om dit figuurlijk te interpreteren, terwijl het letterlijk is bedoeld. De Sumeriërs beschreven de Annunaki als grote, reptielachtige wezens. Aan de buitenkant hebben de Annunaki schubben, maar hun skelet lijkt precies op de onze, maar dan variërend van twee tot drie maal groter (sommigen spreken zelfs van vijf maal groter). Dit waren de 'reuzen' op Terra, waarvan vele beenderen nog steeds aanwezig zijn op Terra.

De interpretatie van Zecharia Sitchin van deze Sumerische Kleitabletten toont ons hoe de Annunaki de Homo Erectus (naar hun eigen evenbeeld) genetisch hebben gemanipuleerd tot de *Homo Sapiens* (dat wil zeggen de menssoort die we nog steeds zijn).

We worden officieel verteld dat de Homo Erectus als vanzelf geëvolueerd zou zijn tot de Homo Sapiens. Dit is het (onwetenschappelijke) verhaal van de zogenaamde *missing link*. Genetisch zijn de Homo Erectus de Homo Sapiens meer verschillend dan een orka en een pandabeer. Slechts vijf procent van het menselijk DNA kan de (oude) wetenschap thuisbrengen. Dat al ons DNA via de Homo Erectus van de mensapen zou afstammen is een volkomen onjuiste verklaring. Russische geleerden hebben al vastgesteld dat een groot deel van het menselijk genoom niet van Terra afkomstig is. Kortom, alle tekenen wijzen richting genetische manipulatie (door de Annunaki), maar de oude wetenschap blijft haar hoofd maar in het zand steken.

Ongeveer 100.000 jaar na '*first contact*' tussen Nibiru en Terra verschenen er de zogeheten Neanderthalers op het oppervlak van Terra. Was dit misschien het resultaat van een eerste poging door de Annunaki om slaven te produceren? Hoe het ook zij, vanaf ongeveer 200.000 jaar geleden liepen er voor het eerst mensen (precies zoals wij) rond op het buitenoppervlak van Terra. Het is op zijn minst opmerkelijk dat de oude wetenschap zich alleen met de laatste 5.000 jaren van de mens op Terra heeft bezig gehouden.

De oorsprong van de Homo Sapiens op Terra is een gevolg van de oplossing die de Annunaki hebben gekozen om hun goudbehoefte te kunnen bevredigen. De mens werd door de Annunaki geschapen om goud te delven zodat de zij hiermee de levensduur van zowel hun leefomgeving op Nibiru als die van henzelf konden verlengen.

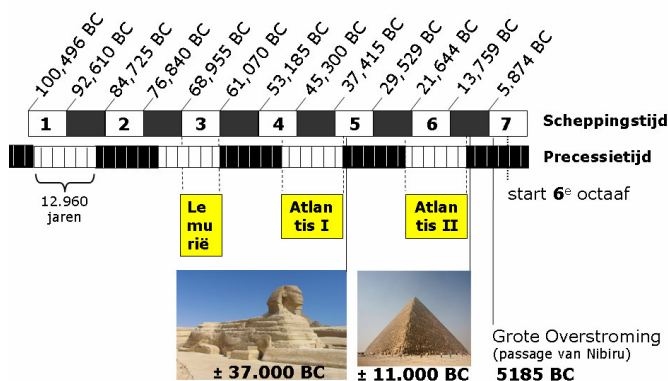
Iedere keer wanneer Nibiru gedurende drie jaren in de buurt van Terra was werd het gewonnen goud naar Nibiru gebracht (telkens op het moment van de kortste onderlinge afstand). Vervolgens werden er Annunaki-wachters achtergelaten om in de tussenliggende 3597 jaren toezicht te houden op de goudwinning. Dit ging enkele tienduizenden jaren zo door. De (gehoorzame) mens was op een gegeven moment zo bedreven geworden in het winnen van goud dat zelfs gehele steden van goud werden gemaakt (in het huidige Zuid-Amerika) om de 'goden' te plezieren.

Na verloop van tijd namen de Annunaki-wachters (onder andere) menselijke vrouwen. Hieruit ontstond een mengras van een menselijk uiterlijk en een Annunaki-innerlijk. Dit mengras was heeft zich van begin af aan boven de gewone (volbloed) mensen verheven gevoeld. Ze waren (en zijn dat nog steeds) trots op hun 'koude' (lees: blauwe) reptielenbloedlijn. Ze vinden het zeer belangrijk dat deze bloedlijn zich niet (verder) mengt met die van de gewone mensen. In alles willen ze de herinnering aan hun reptielen- (of draken-) oorsprong leven houden. Sommigen noemen hun huis naar dit verleden (zoals Drakensteijn), evenals hun boot (De Groene Draeck), beiden overigens volledig gefinancierd met ons gezamenlijke geld, evenals hun draconische uitkeringen. En ze lopen graag over rode lopers, symbool voor het zuiver houden van hun bloedlijn.

Voor de Annunaki waren (en zijn) de mensen in eerste instantie slaven. En voor het (zelfbedachte) mengras zijn de gewone mensen altijd slaaf gebleven. Zo zien we in de gehele geschiedenis dat het deel van de bevolking dat heult met de overheersers vele malen barbaarser handelt richting het eigen volk dan de overheersers zelf. En ook zien we dat de meest doelmatige manier van slavernij is de slaven laten geloven dat ze vrij zijn. Wie doet er immers moeite om iets te verkrijgen (zoals vrijheid) wanneer je meent dit al te hebben?

In het vijfde Scheppingsoctaaf speelt de precessiecyclus een hoofdrol. Zoals in het voorgaande is uitgelegd is dit Dag/Nachtritme van in totaal 25.920 jaren bepalend voor het slaap/waakritme van Moeder Terra. Is ze in slaap, dan zingt ze niet mee in het Ene Lied. Maar eenmaal wakker doet ze weer uit volle borst mee.

Het vijfde Scheppingsoctaaf begon 100½ duizend jaar voor ons jaar 0 (wat we hier weergeven met de Engelstalige afkorting BC: Before Christ). De dagen en nachten duren daarin 7900 jaar. Het nieuwe in deze vijfde Scheppingsronde is cultuur (waarin meerdere stammen hun plek hebben). Een cultuur is een geheel van waarden en redeneringen dat door de gehele bevolking wordt gedeeld.

De eerste menselijk cultuur ontstond (precies tijdens de derde Scheppingsdag) in het land dat *Lemurië* werd genoemd. Naar verluid was dit een zeer groot eiland in het midden van de huidige Stille Oceaan.

Deze hoogstaande cultuur kon ontstaan doordat Moeder Terra het Ene Lied meezong. Op het moment dat ze weer in slaap viel (vanaf 62.789 BC), viel daardoor ook de beschaving van Lemurië uit elkaar.

Op het moment dat Moeder Terra weer wakker werd (vanaf 49.824 BC) ontstond een nieuwe hoogwaardige beschaving op het buienoppervlak van Terra. Deze beschaving werd aangeduid als *Atlantis*. Atlantis lag precies waar nu de Atlantische Oceaan is en het sterkte zich uit in het Noorden uit van de Oostkust van de VS tot West-Europa en aan het Zuiden van geheel Afrika tot aan de Oostkust van Zuid-Amerika. De Atlantiërs herinnerden zich de ondergang van Lemurië en begrepen dat de precessietijd hier debet aan was. Ze wisten dus dat ook aan Atlantis een einde zou komen. Om de mensheid dit alles te helpen te herinneren zodra Moeder Terra weer in slaap is gevallen hebben ze een niet te missen aanwijzing geconstrueerd.

Moeder Terra wordt telkens wakker bij het aanbreken van het Aeon van Aquarius (Waterman), terwijl ze bij het aanbreken van het Aeon van Leo (Leeuw) in slaap valt. Daarom hebben de Atlantiërs ongeveer 37.000 BC een reusachtige Leeuw van steen gemaakt die precies kijkt naar de plaats waar het sterrenbeeld Leeuw ieder jaar (eind juli) voor het eerst te zien is (vlak voor zonsopkomst). Zeer recentelijk is de leeuwenkop van wat nu de Sfinx wordt genoemd veranderd in een mensenhoofd, maar zelfs nu is het nog steeds voor iedereen overduidelijk dat dit een gigantische leeuw voorstelt.

De Nijl migreert heel langzaam Oostwaarts. Deze stenen Leeuw werd ten Oosten van de Nijl gebouwd. Er zijn onontkenbare aanwijzingen dat de Sfinx gedurende langere periode in het water heeft gestaan. Wanneer de oude wetenschappers de migratiesnelheid van de Nijl combineren met bovenstaande bouwdatum dan zal duidelijk worden dat de Sfinx dus gedurende een flinke periode midden in de Nijl heeft gestaan.

Vanaf 23.909 BC wees de rotatieas van Terra weer richting Waterman en begon ze weer mee te zingen met het Ene Lied. Dat vormde het begin van de tweede periode van Atlantis. De Atlantiërs kwamen tot de conclusie dat de stenen Leeuw niet heeft geholpen om de

hoogstaande beschaving van Atlantis I overeind te houden gedurende de slaaperiode van Moeder Terra.

De val van Atlantis II ging gepaard met een vernietiging van ongekende omvang voor onze planeet. De Atlantiërs waren inmiddels meester geworden over Vrije Energie. Nadat Moeder Terra in slaap was gevallen (vanaf 10.949 BC), zakte daarmee ook het bewustzijnsniveau van het leeuwendeel van de mensen op Terra van het bovenbewustzijn naar het onderbewustzijn. Mensen met die lage bewustzijn hebben vervolgens geprobeerd de ultrakrachtige energiesystemen die waren ontwikkeld te gebruiken voor eigen (zelfzuchtige) doeleinden. Dit liep volkomen uit de hand, met als gevolg dat het land in het verticale midden onder Atlantis tot ver onder de zeespiegel zakte, waarmee gelijktijdig de Atlantische Oceaan ontstond.

Na deze letterlijke val van Atlantis hebben hoogontwikkelde Atlantiërs een machine gebouwd die in staat is het zingen van Moeder Terra na te bootsen. Deze machine is de Grote Piramide op het Gizeh-plateau in het huidige Egypte. Door de jaarlijkse overstroming van de Nijl, die toen direct ten Oosten van deze piramide liep, liepen ook de ruimtes onder de piramide (die dus wel degelijk een octaëder is) onder water. Dit water kreeg een elektrische lading via de speciale coating die als deklaag was gebruikt voor de bovenste vier zijvlakken. Hierdoor ontstond een pulserend magnetisch veld dat kunstmatig het algehele elektromagnetische veld rondom Terra naar verluid ongeveer 1000 jaren in een hogere trilling wist te houden.

Dankzij de liedmachine konden de Atlantiërs die de val hadden overleefd, en die tijdig naar het Oosten of het Westen waren gegaan (of daar al waren), de hoogstaande astrologische-, spirituele- en culture kennis van Atlantis doorgeven aan volgende generaties. Echter, tijdens deze slaaperiode van Moeder Terra (inclusief het leeuwendeel van de meeslapende mensheid) raakten deze waarden en wijsheden steeds verder in verval.

We kunnen meten of Moeder Terra slaapt of wakker is. Wanneer ze slaapt is haar trillingsgraad namelijk lager dan wanneer ze wakker is. De trillingsgraad van Terra wordt indirect gemeten als de zogeheten Schumann-resonantie. Deze resonantie, ontdekt via de theoretische basis gelegd door Winfried Otto Schumann (1888-1974), kun-

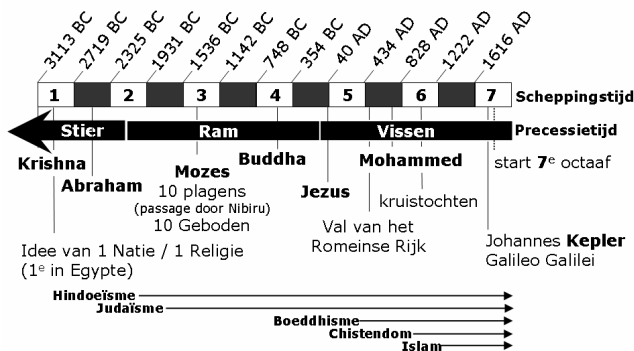
nen we beschouwen als een soort EEG (elektro-encefalogram) van Moeder Terra's bewustzijnsfrequentie. Slaapt ze, dan zien we in het elektromagnetische spectrum van de atmosfeer een eerste piek bij 7,83 Hertz. Is ze (volledig) wakker dan zien we deze eerste piek bij 15,66 Hz, waarmee haar trillingsgraad dus is verdubbeld.

Op 5185 BC werd het buitenoppervlak van Terra meerdere malen overspoeld door een ongekende vloedgolf. Deze werd veroorzaakt door de passage van Nibiru. Nagenoeg alles op het oppervlakte van Terra werd daarbij weggevaagd. De Annunaki hadden dit reeds zien aankomen (of zelfs veroorzaakt of versterkt volgens sommigen) en één van hen heeft vervolgens getracht hiervoor te waarschuwen. Dit verhaal van de Grote Overstroming is opgetekend in tal van oude geschriften. Het oudste geschrift, voor zover nu bekend, dat hierover handelt, is het Epos van Gilgamesh (of Gilgamesj). Velen van ons kennen dit verhaal als de Ark van Noach uit de bijbel. Dit zeer oude verhaal is aanvankelijk verbaal overgedragen van generatie op generatie. Om te zorgen dat het zo goed als mogelijk bewaard werd in de oorspronkelijke betekenis, is het oorspronkelijke Gilgamesh Epos in dichtvorm gegoten, met eindrijm om het onthouden te faciliteren. Daarna is dit oorspronkelijke verhaal ook in allerlei andere geschriften overgenomen, waarbij naar believen veranderingen in het oorspronkelijke verhaal zijn aangebracht. De Bijbel is niets anders dan een verzamelalbum waarin klassieke verhalen zijn gebundeld en vervolgens zijn vertaald (inclusief vele vertaalfouten en opzettelijke manipulaties). Feit is dat we niets weten over het waarheidsgehalte van al deze oude geschriften. Bovendien is er onvoorstelbaar veel historisch materiaal doelbewust voor ons verstopt, vernietigd of vernield.

Alleen de stenen gedeeltes van de bouwwerken uit die tijd hebben deze mega-overstroming (min of meer) doorstaan, zoals de vele piramides en de beelden op Paaseiland. Velen weten niet dat ook de formatie bij Stonehenge en de hunebedden stammen van (ver) voor de Grote Vloed. Zodra we weer samen met Moeder Terra wakker mogen worden zullen we ons weer herinneren wat de werkelijke functies waren van deze geavanceerde bouwwerken.

In het zesde Scheppingsoctaaf werd het bewustzijn van een eigen natie geschapen, met daarin meerdere culturen. Zowel in Lemurië als beide malen in Atlantis was er sprake van slechts één (mono-) cultuur! De zesde Scheppingscyclus begon 3113 jaar voor het jaar nul van onze huidige jaartelling, en de Dagen en Nachten duren hierin 394 jaar. Pas vanaf dit octaaf begint de menselijke geschiedenis volgens de oude, beperkte wetenschap. Voor de ongeveer 195.000 jaar menselijke geschiedenis (op Terra) die daaraan vooraf ging is in deze ‘wetenschap’ geen plaats.

Er is over deze cyclus enorm veel te vertellen (aangezien dit wel grotendeels wordt beschreven in openbare documenten), maar we concentreren ons hier op de hoofdzaken. Op de eerste dag ontstond in Egypte het idee van een natie en één (staats-) religie. In deze Scheppingsperiode ontstonden er in totaal vijf grote religies, telkens na de geboorte (of sterfte) van een groot spiritueel leider. De eerste (religieuze) wetten werden naar verluid geleverd door Mozes, die het (slaven-) volk van Judea uit wist te geleiden met behulp van de passage van Nibiru (want alle tien zogenaamde ‘Plagen van Egypte’ kunnen hiermee worden verklaard).

Mozes is de personificatie van Aeon van Aries (Ram). Dit zien nog steeds in de Judaïstische traditie van het blazen op de ramshoorn. Ram is een Aarde-teken, vandaar dat we bij hem veel verwijzingen vinden naar Aarde (zoals berg, stenen tafels en het beheersen van Water). Hij rekende als het ware af met het voorgaande Aeon van

Taurus (Stier). Daar gaat het verhaal van het Gouden Kalf over. Jezus (die officieel Yehoushua zou hebben geheten) personifieert het Aeon van Pisces (Vissen), een Water-teken. De evangeliën bevatten vele verwijzingen naar zowel vissen als water. Het meest duidelijke is misschien nog wel de verwijzing naar zijn ‘wederkomst’, waarbij letterlijk gesproken wordt over de waterdrager (lees: het Aeon van Aquarius).

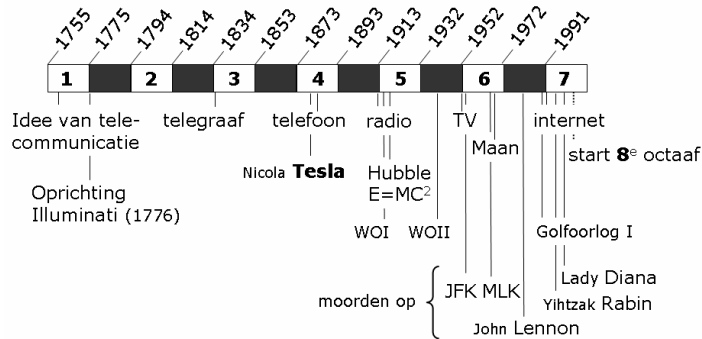
Op het hoogtepunt van deze Scheppingsronde (de vijfde Dag) was er een oppermachtige ‘natie’ ontstaan rond de Middellandse Zee. Op de vijfde Nacht zien we telkens de ‘keerzijde’ van het nieuwe. In dit octaaf betekende dit dat de door Rome veroverde gebieden allen een eigen natie wilden stichten. Dit (nieuwe) nationale bewustzijn was de enige reden waarom het Romeinse Rijk ten val kwam, precies bij het begin van de vijfde Nacht.

De volgende Scheppingsronde staat in het teken van macht. En daar werd in deze periode alvast flink mee geoefend. Religies gaan namelijk alleen maar over macht. Ze brengen mensen alleen maar verder bij God (lees: Liefde) vandaan door hun verstand vol te stoppen met letterlijke beweringen waaraan niet mag worden getornd. Mensen die wel nadachten, en bijvoorbeeld via eigen onderzoek konden vaststellen dat Helios niet om Terra draait, werden door Rome (dat altijd een machtscentrum is gebleven) keihard aangepakt.

De meest eenvoudige manier om macht verder uit te breiden gaat via de aloude strategie van het verdelen van de rest (verdeel en heers). Wanneer twee honden vechten om een been, dan gaat de derde er mee heen. De ‘honden’ die tijdens de kruistochten (op de zesde Dag) met elkaar vochten waren het Christendom (het Westen) en de Islam (het Oosten). Wat zou die derde ‘hond’ zijn geweest? En om welk ‘been’ ging het hier eigenlijk? Heeft dat misschien iets te maken met dezelfde strijd die nog steeds op dat piepkleine stukje aardoppervlak woedt? De derde hond waren (en zijn dit nog steeds) de zogeheten tempeliers die met ‘occulte’ kennis (zoals uit de doeken wordt gedaan in dit boek) weten dat alles mogelijk is op dit (aardse) niveau van het Grote Spel. Sommigen noemen dit vals spelen, anderen juist slim spelen. Hoe het ook zij, deze (elitaire) club wilde

macht, heel veel macht. Daartoe lieten ze (onder andere) christenen en islamieten elkaar uitmoorden in en om Jeruzalem.

Het zevende Scheppingsoctaaf begon in het jaar 1755. De dagen en nachten duren hier nog geen 20 jaar. Op de eerste Dag in deze cyclus ontstond de intentie van telecommunicatie, want het idee van telegraaf werd tijdens de zogeheten industriële revolutie geboren. Op de tweede Dag volgde een eerste aanzet, de optische telegraaf (1794). En op de derde Dag, geheel volgens het ritme van het Scheppingsoc- taaf, kregen we de echte, elektronische telegraaf (1834). Hiermee konden we veel beter communiceren over grote afstanden op onze planeet. Want daarvan, dat we één planeet zijn, daarvan raakten we goed doordrongen. We werden ons dus bewust dat we samen één planeet zijn, bestaande uit meerdere naties. Op de vierde Dag volgde de telefoon. Op de vijfde Dag kregen we de radio, en op de zesde dag de televisie. En met het internet op de zevende Dag was het planetair bewustzijn (voor een heel groot van de mensheid) een feit.

Het planetaire bewustzijn werd versterkt door de telescoop van Edwin Powell Hubble (1889-1953), want nu wisten we pas echt hoe onvoorstelbaar groot ons driedimensionale Universum is. En dan was daar op de vijfde Dag ook nog even de relativiteitstheorie, als voorafje, waarin werd met een 3D-bril op aangetoond dat energie en massa uitwisselbaar zijn. De creatie van dit idee vond plaats op de vijfde Dag, en in de vijfde Nacht werd deze kennis toegepast in twee

atoombommen die zijn ontploft in de Japanse steden Hiroshima en Nagasaki.

Het genie van deze zevende Scheppingscyclus was zeker niet Albert Einstein, maar Nikola Tesla (1856-1943). Hij heeft zo'n beetje in zijn eentje alle innovaties in deze Scheppingscyclus bedacht. De gloeilamp komt bijvoorbeeld echt niet van Thomas Edison (1847-1931), maar van Tesla. Hij bedacht zelfs zoveel dat de verborgen machthebbers op Terra, die in deze zesde Scheppingscyclus volgens het Grote Scheppingsplan de baas gingen spelen, er een beetje zenuwachtig van werden. Tesla heeft ook de fundamenteën gelegd voor wat we nu nulpuntenergie of Vrije Energie noemen. Met deze revolutionaire technologie kunnen we onszelf of onze goederen vrijwel gratis verplaatsen. De onbekende 'schotels' (meestal gewoon van aardse makelij) vliegen met behulp van deze technologie, die verborgen wordt gehouden omdat de verborgen machthebbers enorme winsten behalen met de winning van fossiele brandstoffen. En hoe meer geld (winsten), des te meer macht.

In de zesde Nacht blikten we al vooruit naar de volgende Schepingscyclus. De (nep-) landing op de maan in 1969 opende in ons bewustzijn alvast een spleetje richting een nog ruimere 'wereld' dan alleen onze eigen planeet: galactische bewustzijn (van het Engels *galaxy* dat sterrenstelsel betekent).

De zevende Scheppingscyclus eindigde met één planetaire economie. In deze cyclus heeft het oude van (inter-) nationale wetgeving plaats gemaakt voor het nieuwe: de supranationale macht. Deze macht heeft zich boven de nationale (en internationale) wetten weten te plaatsen. Deze macht, waarvoor Eisenhower ons trachtte te waarschuwen in zijn afscheidsrede als president van de VS gaf de opdracht om president John Fitzgerald Kennedy op 22 november 1963 te vermoorden. Een onschuldige (Lee Harvy Oswald) werd toen onmiddellijk aangewezen als de dader om het volk zand in de ogen te strooien. De uiteindelijk echte moordenaar was de bestuurder van de auto waarin JFK werd rondgereden (omdat geen van de beoogde schutters in staat was geweest hem dodelijk te treffen). Iets verge-

lijkbaars gebeurde in Nederland op maandag 6 mei 2002. Een professionele (Libanese) huurmoordenaar schoot Pim Fortuyn van lange afstand met een geweer door het hoofd. Volkert van der Graaf heeft Pim alleen in de borst geschoten (met een pistool). De echte (verborgen) machthebbers zijn inmiddels zo machtig dat het onderzoek naar de twee soorten kogels snel in de doofpot is beland.

Evenzo is het onderzoek naar de moord op Lady Diana en haar nieuwe vriend gemanipuleerd. Deze liefdesrelatie had een verbinding kunnen vormen tussen West en Oost (tussen Christendom en Islam), want Lady Diana wist de mensen weer in hun hart te raken, evenals Pim dat deed. De machtselite wil verdeeldheid (om zo te kunnen blijven heersen), en dus moest dit stel uit weg worden geruimd, maar wel zo dat het op een ongeluk lijkt.

De machtsmisbruikende elite staat boven de wet. Ze gebruiken onder ander onschendbare diplomaten in hun mensonterende machts spel. Hun doel is om een fascistisch regiem over de gehele bevolking op Terra te realiseren. Ze noemen dit de *New World Order*. Hiermee laten ze duidelijk zien hooguit op het niveau van planetair bewustzijn te zitten, anders zouden ze wel Earth in plaats van World hebben gebruikt (of ze denken dat ze ook op andere planeten de baas kunnen gaan spelen). Tja, en de lijst van vermoorde mensen die de mensheid dichter bij hun hart hadden kunnen brengen is inmiddels vreselijk lang geworden. De meest bekende zijn de moorden op Martin Luther King (1968), John Lennon (1980) en Yitzhak Rabin (1995). En laten we ook alle regeringsleiders in vooral Zuid-Amerika en Afrika niet vergeten die zijn vermoord omdat ze zich niet lieten omkopen of chanteren.

De club van machtswellustelingen koos geheel in lijn met het zevende Scheppingsoetaaf om zichzelf precies bij het aanbreken van de eerste Nacht ook officieel op te richten onder naam van de Illuminati. Dit oprichtingsjaar staat ook vermeld (in Romeinse cijfers) aan de voet van piramide met het alziende oog op de achterkant (lees: Duisternis) van een briefje van één US dollar. En hun doelstelling (New World Order) staat er vervolgens in het Latijn onder geschreven.

De Illuminati vormen de top van de huidige machtspiramide op Terra. Er gaan geruchten dat helemaal bovenin 200 mensen de baas spelen over de andere 6,8 miljard mensen op Terra. In de lagen onder de bovenste top, maar nadrukkelijk binnen het bovenste deel dat opzettelijk gescheiden is weergegeven van het onderste deel (op briefje van één US dollar), horen ook tal van andere geheime genootschappen als de Bilderberg-groep (mede opgericht door de vader van Beatrix) en top van bewegingen als de Vrijmetselaars en Scientology. De leden van al deze geheime clubjes zitten op de hoogste stoelen bij (nationale) banken en multinationals die dienstbaar zijn aan de plannen en overkoepelende doelstellingen van de Illuminati.

Deze machtspiramide heeft de gehele mensheid in haar greep gekregen via allereerst haar controle over het geldsysteem. Vervolgens werd de macht overgenomen op tal van andere terreinen zoals de media, de wetenschap en alle winstgevende industrieën. Het enige wat deze club wil is macht. Ze streven de ultieme macht na over alles en iedereen op Terra. En voor wie weet hoe te kijken, die ziet dat ze daarin (achter de schermen) ook in zijn geslaagd, precies volgens de bedoeling van het zevende Scheppingsoetaaf.

Het achtste Scheppingsoetaaf begon op dinsdag 5 januari 1999. De dagen en nachten duren hierin precies één *Tun*, te weten 360 dagen. Op de eerste Dag ontstond ook het idee (bij sommigen) dat er een einde dient te komen aan het (geheime) spel van de machtswellustelingen. Tijdens de eerste Nacht werd dit idee door de actievoerders uitgewerkt, wat leidde tot betogingen bij de geheime bijeenkomsten van de stromannen en –vrouwen die de belangen van deze machtselite vertegenwoordigen (en dus niet die van het volk!). Wat deden hierop de verborgen machthebbers (en wat doen ze nog steeds)? De reguliere media, die volledig in handen is van de verborgen machthebbers, maakten (en maken) deze goedbedoelende actievoerders belachelijk. En ook zorgden de verborgen machthebbers voor nepactievoerders die opzettelijk voor geweld, vernielingen en verstoringen zorgen. En dit trok weer anderen aan, die zoiets voor de lol doen.

Op de tweede Dag zagen we een ongekend staaltje van machtsvertoon door de machtswellustige elite, geheel in overeenstemming

met de energetische essentie van deze tweede Dag. Met superieure technologie werden twee imposante wolkenkrabbers volledig gecontroleerd verpulverd. Voor de vorm laten ze er nog twee (waren het er wel twee?) vliegtuigen tegenaan botsen, maar daar valt zo'n constructie die tegen aardbevingen bestand is echt niet van om. Iedereen die even nadenkt begrijpt dit. Maar, en nu komt het, iedereen die bij haar of zijn intuïtie te rade gaat voelt dat hier iets op een geweldige manier helemaal niet klopt. Nou, dat is dan ook zo. Iedereen die (een deel van) de leugens van de officiële lezing heeft doorgeprikt, die begrijpt hoe machtig de Illuminati zijn geworden.

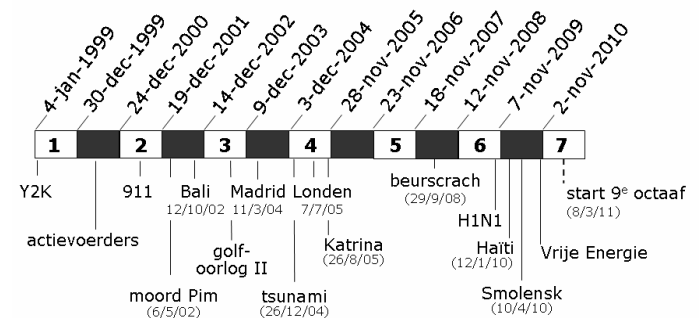
De natuur streeft in alles naar balans. De machtspiramide van de Illuminati vertegenwoordigt de kracht die de balans richting macht trekt. Dat is ook precies hun rol. En hoe meer deze macht grip probeert te krijgen op alles, des te sterker wordt de tegenkracht. Het doel van deze achtste Scheppingscyclus is om de mensheid te helpen bewust en vrijwillig afstand te nemen van iedere vorm van machtsuitoefening met innerlijke- en uiterlijke harmonie als resultaat.

Macht is het speeltje van het ego – de opgeblazen versie van onze persoonlijkheid. De ego is als een ('out of control') computerprogramma dat draait op onze verstandscomputer. Deze verstandscomputer is in staat om maximaal 24 eenheden per seconde te verwerken. Daar zien we wederom het (lemniscaat-) getal 24 dat voor een complete cyclus staat. In een complete cyclus van één seconde passen er in ons verstand precies 24 eenheden. In de eerste films werden daarom ook precies 24 plaatjes per seconde getoond. Plaatjes die daar stiekem tussen worden gestopt nemen we alleen onbewust (subliminaal) waar, en komen rechtstreeks terecht in ons onderbewustzijn.

Ons verstand is kinderspeelgoed vergeleken met onze intuïtie. Onze intuïtie kan met gemak 5 miljoen eenheden per seconde aan. Onze opdracht als mens op Terra is om in deze Scheppingscyclus ons oude gereedschap van het trage verstand in te ruilen voor onze, op ultralichtsnelheid werkende intuïtie, daar waar het gaat om de besturing van ons eigen leven. Het verstand kunnen we nog steeds gebruiken om bijvoorbeeld berekeningen te maken.

De opdracht voor de machtspiramide van de Illuminati is om steeds meer hun macht te laten gelden op Terra (om zo steeds meer mensen te helpen over te stappen op hun innerlijke kracht). Hoe versterken de Illuminati hun macht? Ze lokken bijvoorbeeld Saddam Hoessein, ook geen lekkere jongen, laat daar geen misverstand over bestaan, in 1990 – in de voorgaande cyclus – gewoon in de val. Hij mocht Koeweit wel hebben van de Illuminati. Vervolgens stuurden ze als vergelding de Amerikaanse jongens en meisjes naar de Golf om daar te moorden of vermoord te worden (als een moderne kruistocht). En wij stonden erbij en keken ernaar. En daarna kwam er in 2003 nog een Golfoorlog, deze keer zelfs zonder een echte reden, want die vermeende massavernietigingswapens zijn uiteraard nooit gevonden. Kan het bedrieglijker? Want juist de Illuminati hadden op 9/11 getoond te beschikken over dergelijke wapens. Deze tweede oorlog met Irak vond plaats op de derde Dag en is nog steeds aan de gang.

De 'succesvolle' aanslagen op 11 september 2001 kregen meerdere vervolgen (even afgezien van alle voorgangers!), zoals die op Bali (12 oktober 2002), in Madrid (11 maart 2004) en in London (7 juli 2005). De veiligheidsdiensten deden op 9/11 en op 7/7 oefeningen volgens draaiboeken die exact overeen kwamen met de werkelijkheid. Opzettelijke verwarring ten top. De gelijknamige film op Zeitgeist.com toont vele onthutsende feiten (en enkele manipulatieve conclusies om ons bij onszelf te houden).

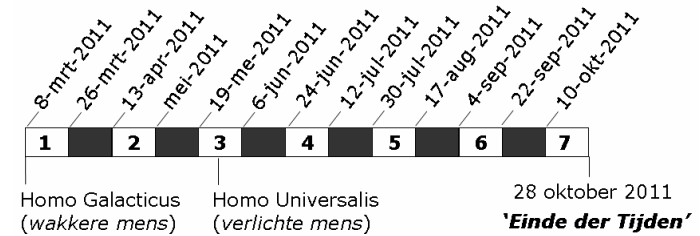
Naast conventionele aanslagen (inclusief het zogenaamde vliegtuigongeluk op 10 april 2010 in Smolensk dat als dekmantel moest dienen voor de massamoord op vrijwel gehele bestuurlijke top van Polen, omdat Polen (onder andere) ‘nee’ durfde te zeggen tegen de H1N1-vaccinatie) kwamen er ook geavanceerde aanslagen waarbij bewegingen in het water of aarde werden veroorzaakt of versterkt. Ook de zogenaamde ‘rampen’ als de tsunami van Tweede Kerstdag 2004, de orkaan Katrina (26 augustus 2005) en de aardbeving op Haïti (12 januari 2010) waren geplande aanslagen. Dit waren slechts vingeroefeningen door de machtswellustelingen, waarbij ze hun HAARP-installatie uitprobeerden, evenals de versterkte vulkaanuitbarsting op IJsland in april 2010. Deze stralingstechnologie is in combinatie met de chemtrails in eerste instantie bedoeld als een anti-liedmachine, die het omgekeerde effect beoogd dan de Grote Piramide bijna 12.000 jaar geleden. Omdat de Illuminati nooit op één paard wedden hebben ze in 2009 ook geëxperimenteerd met een virale manier om het trillingsfrequentie van de mensheid omlaag te brengen.

De machtspiramide zal tot het bittere einde hun rol (moeten) blijven spelen om zo te zorgen dat zoveel als mogelijk mensen overstappen op hun innerlijk weten. Ze verdienen hiervoor ons respect, want dit is bepaald geen fijne rol. Ze worden voortdurend geconfronteerd met hun geweten, en hebben zwaar verdovende middelen nodig om dit uit te schakelen. Al vanaf het allereerste begin hebben de Illuminati zich bezig gehouden met ‘hard drugs’. Dat is ook de reden dat Nederlandse soldaten in Afghanistan oorlog moeten voeren. De opiumhandel in dat land heeft nog nooit zo welig getierd.

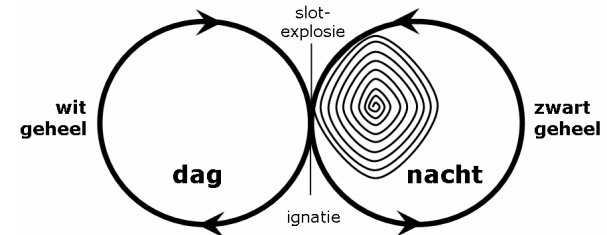
Voor de mensen die (weer) contact weten te maken met hun Hogere Zelf, daarvoor komt in 2010 Vrije Energie beschikbaar. Al in de voorgaande Scheppingscyclus had Nicola Tesla de werking hiervan gedemonstreerd, want hij wist intuïtief contact te maken met de kennis hierover die we in Atlantis (II) al hadden ontwikkeld.

Met name vanaf de derde Dag (in de achtste Scheppingsronde) heeft de antikracht van de macht velen wakker weten te schudden. Deze wakkere mensen noem ik Homo Galacticus: mensen met een galac-

tisch bewustzijnsniveau. Deze wakkere mensen spelen de hoofdrol in het negende en afsluitende Scheppingsoctaaf.

Het negende Scheppingsoctaaf begint op dinsdag 8 maart 2011 en eindigt (gelijktijdig met alle voorgaande Scheppingsoctaven) met het wakker worden van Grootvader Hunab K’u op vrijdag 28 oktober 2011. Hierin zien we vanaf de derde Dag dat wakkere mensen Verlichting bereiken zonder dat ze hiervoor eerst alle gebruikelijk louteringen hoeven te doorstaan. Openstellen voor de Cosmische Energieën is het enige wat hiervoor nodig is. Verlichte mensen gaan in deze afsluitende Scheppingsronde alvast (weer) oefenen met het zelf scheppen met alleen intentiekracht. In Atlantis II waren we daarin al heel erg bekwaam geworden. Daarna bereiden Verlichte Mensen zich voor op de periode na het ontwaken van Grootvader Hunab K’u.

Zodra deze Superzon in het hart van onze Melkweg weer gaat schijnen zal Hunab K’u evenveel Licht naar Terra brengen als nu Helios al doet. Bovendien zal hierdoor ook Jupiter ontsteken en eveneens een zon worden. Ons zonnestelsel heeft dan twee zonnen, en ook de centrale Superzon zal ons volop verlichten. Het hele verhaal over de

overwinning van het Licht op de Duisternis is in eerste instantie letterlijk bedoeld.

Het Licht (lees de enorme toename aan elektromagnetische straling) zal erin resulteren dat alles en iedereen die deze hoge trillingsenergie niet aankan zal verdwijnen (om terug te keren in een deel van de Cosmos waar minder licht is – minder hoge trillingsenergieën). Dat is de reden waarom de Illuminati ondergrondse steden hebben gebouwd. Zij hopen dat ze vanaf het, in vele oude geschriften, aangekondigde ‘Einde der Tijden’ ondergronds door kunnen gaan met hun huidige leven. Daarom zijn ze ook zo druk bezig met het onderzoek doen naar de effecten van elektromagnetische straling. Ze willen graag precies weten wat er vanaf het opnieuw ontsteken van Hunab K’u precies gaat gebeuren op het buitenoppervlak van Terra, Luna, Venus en Mars, want ook hier wedden ze niet op één paard.

Wat voor ons de totale Schepping is, dat is alleen de Schepping door Hunab K’u en gaat dus alleen over ons eigen sterrenstelsel. Deze Schepping begon bij de (slot-) explosie van Hunab K’u, 16,4 miljard jaar geleden, die daardoor een Black Whole werd. De gehele rechter rondgang in bovenstaand lemniscaat representeert deze Schepping. Deze cirkel geeft de eerste 13 Scheppingsfasen weer. Vervolgens sprong het geschapen bewustzijn op 13/20° van de zevende Dag omhoog naar het volgende Scheppingsniveau. In totaal ontstaan er op

deze manier negen niveaus. Deze zien we heel duidelijk gesymboliseerd in nevenstaande Maya-tempel. Het ‘huisje’ er bovenop staat voor het zogenaamde Gouden Tijdperk. Dit zijn de eerste 12.960 jaren dat zowel Grootvader Hunab K’u wakker is als onze Moeder Terra.

Op weg naar dit Gouden Tijdperk laten wakkere mensen zich niet langer voor de gek houden over de werkelijke betekenis van God en de Duivel. Dit vormt het onderwerp van het afsluitende deel van dit boek.

DEEL V: GOD EN DE DUIVEL

In het Engels is het iets duidelijker dan in het Nederlands. Het verschil tussen God en de Duivel is gewoon die tussen:

GO(O)D versus (D)EVIL

In het Nederland is dit het verschil tussen ‘goed’ en ‘euvel’. Euvel is echter een oud woord dat bijna niemand meer gebruikt, waardoor velen de directe relatie hiervan met de Duivel niet zullen opmerken. Bovendien is het in het Engels zonneklaar dat *evil* het omgekeerde is van *live*, zowel letterlijk als figuurlijk.

Aan de hand van de Cosmische Wetten kunnen we het verschil tussen Goed en Kwaad beter leren kennen. Via de werking Wet van Complementariteit worden we in ons spel geconfronteerd tussen Goed en Kwaad als tegengestelden (die complementair zijn aan elkaar: wat de één niet heeft, dat vinden we juist bij de ander). In ons levensspel gaat het erom dat we bewust kiezen voor één van beide (tegengesteld). We kunnen hierin geen twee ‘heren dienen’. Het is of het éne (bijvoorbeeld macht), of het andere (bijvoorbeeld harmonie). Wie denkt voor beiden te kunnen kiezen, die heeft gewoon nog geen bewuste keuze gemaakt.

In de manier waarop wij naar alles kijken, over alles denken en alles voelen, kunnen we dit onderscheid tussen Goed en Kwaad (of God en Duivel) op tal van manieren aanduiden. Iedere keer gaat erom welke van de twee kiezen we in ons bewustzijn. De ene keuze (kwaad) gaat altijd gepaard met een lage trillingsenergie in ons bewustzijn, terwijl de ander keuze (goed) samengaat met een hoge trillingsenergie in ons bewustzijn. We zijn volkomen vrij in het maken van deze keuze, maar gevolg hiervan is letterlijk een wereld van verschil.

Wanneer we voor de lage trillingen kiezen, dan kiezen we daarmee (onbewust) voor het lagere zelf. Wanneer het lagere zelf het Hogere Zelf ontkent, dan blazen we daardoor ons lagere zelf – onze persoon-

lijkheid, dat wil zeggen ons masker (*persona*) dat we ophebben om in de fysieke werkelijkheid te leven – op tot het ego. Iedereen die leeft vanuit het ego voelt zich innerlijk geïsoleerd en eenzaam omdat we dan zelf (onbewust) kiezen voor de afscheiding. We sluiten onszelf af en we beschouwen daardoor ook al het andere als gesloten. We benadrukken daarin de verschillen. We bekijken alles van buitenaf, en menen zo objectief te zijn. Het ego wil controle, wat altijd gepaard gaat met angst om deze controle te verliezen, en verdriet of boosheid zodra dit ook echt gebeurt.

In grote lijnen kunnen we ervoor kiezen om (vanuit ons lagere zelf) als een machine door het leven te gaan (en alles als mechanische machines te beschouwen), of vanuit ons Hogere Zelf vrij te spelen (en alles als een spel te gaan beschouwen).

De bewuste keuze om een innerlijke transitie door te maken impliceert een transitie van de Duivel naar God, van Kwaad naar Goed, van machinebewustzijn naar spelbewustzijn.

machine	spelen
leven vanuit lagere zelf	leven vanuit Hogere Zelf
gesloten	open
(illusoir) objectief	subjectief (innerlijk waarheidsgetrouw)
(van buitenaf) extern	intern (van binnenuit)
(afdwingen) macht	harmonie (meebewegen)
(vanuit angst) controle	balans (vanuit Liefde)
materialisme	energetica
reductionisme	holisme
determinisme	vrijheid
competitie	coöperatie
dualiteit	Eénheid
verschillen	overeenkomsten
(rechtlijnig) lineair	cyclisch (dubbele kringloop)
afhankelijk	soeverein

De Duivel is dus niet een één of ander vervelend geestje dat ons plaagt. En God is ook niet een opperrechter die mensen belooft of bestraft. Dit zijn allemaal fantasieën bedacht door mensen vanuit hun

lagere zelf. De Duivel staat voor een beperkte zienswijze dat geen recht doet aan het geheel. Het geheel is per definitie levend (*live*). De Duivel is anti-leven (*evil*).

Wie de overstap weet te maken van het leven vanuit het lagere zelf naar dat vanuit het Hogere Zelf, die gaat daarmee een trillingsoctaaf omhoog in het gehele bewustzijnsspel. Daarmee wordt de sprong van planetair- naar galactisch bewustzijnsniveau gemaakt. En dat is precies het doel van het achtste Scheppingsoctaaf.

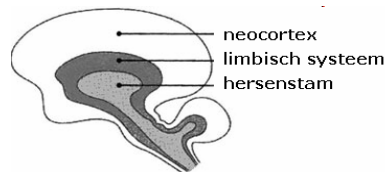
Op tal van manieren zien we de resultaten van de afzonderlijke Scheppingsoctaven terug in onszelf. Allereerst zien we in de eerste vier Scheppingsniveaus heel duidelijk de vier soorten breinen ontstaan die we nog steeds hebben.

	bewustzijn	functie	brein	fysiologie
4	<i>stammen</i>	verstand	mensenbrein	neocortex
3	<i>familie</i>	gevoel	zoogdierenbrein	limbisch systeem
2	<i>kudde</i>	instinct	reptielenbrein	hersenslam
1	<i>organisch</i>	genen	cellulair brein	proteïnen

Op het onderste niveau is ieder mens een samenwerkend geheel van ongeveer 50 triljoen afzonderlijke cellen. Ieder lichaamscel is intelligent en staat volledig ten dienste van het geheel. Deze cellulaire levensintelligentie vinden we in de eiwitten (proteïnen), die via vormveranderingen onderling communiceren over alle relevante omgevingskenmerken. Deze communicatie is bepalend voor de activatie van de genetische codering, en zelfs voor de eventuele aanpassing hiervan.

Naast deze intelligentie op celniveau beschikken we als mens over drie aparte breinlagen. De eerste breinlaag is onze hersenslam. Dit wordt ook wel ons reptielenbrein genoemd. Hierin vinden we ons instinct. Daarbovenop ligt het limbisch systeem (of limbisch brein). Dit is ons gevoelsbrein (of zoogdierenbrein). En daar weer bovenop vinden we de neocortex. Dit is ons verstandsbrein (of mensenbrein).

Ons cellulaire brein en het daaraan gekoppelde organisch bewustzijn hebben we gemeen met alle organismen, vanaf de eencelligen. Het eerste eencellige organisme ontstond in het eerste Scheppingssoctaf, ongeveer een miljard jaar geleden. In het tweede Scheppingssoctaf ontstonden de dinosauriërs, ongeveer 300 miljoen jaar geleden. Net

als deze reptielen hebben wij ook een hersenslam, met het overeenkomstige kuddebewustzijn. Het (instinctieve) reptielenbrein is niet in staat tot leren, en is gevoelloos.

Daarom zijn menselijke kuddes ook oliedom en compleet gevoelloos. Het gevoel ontstond pas in het derde Scheppingssoctaf. Dit zien we nog steeds heel duidelijk bij de zogeheten mensapen, die al zo'n 27 miljoen jaar bestaan, en die net als mensen beschikken over het limbisch systeem. Met dit gevoel beschikken de mensapen over familiebewustzijn. De mens ontstond ongeveer 200.000 jaar geleden tijdens het vierde Scheppingssoctaf, en met deze nieuwe neuronale laag er bovenop (de neocortex) beschikt de mens over verstandelijke vermogens. De mens is geschapen met deze vier, gestapelde breinen. Met het verstand (de bovenste breinlaag) ontstond als eerste het stammenbewustzijn. Via de daaropvolgende Scheppingssoctaven kregen we ook cultureel-, nationaal- en planetair bewustzijn. In totaal zijn dit de zeven bewustzijnsniveaus die precies overeenkomen met de psychologische werking van onze zeven chakra's.

Het onderste chakra stelt ons in staat onszelf te beleven als een levend organisme. Indien ons leven gevaar loopt, dan wordt adrenaline aangemaakt. Hierdoor wordt ons fysieke lichaam paraat gemaakt om ons leven te beschermen of onszelf te voorzien van onze basale behoeften. Hierin zien we de rol van de (streng) vader. Via controle streven we daarbij (bestaans-) zekerheid na. Indien dit onvoldoende lukt, dan ontstaat angst.

De werking van ons buikchakra bezorgt ons de zogenaamde onderbuikgevoelens. Dit is dus feitelijk ons instinct. Hier vinden we onze verlangens, variërend van zeer diep tot heel intiem of ronduit plat. De moederrol koestert onze verlangens. Dit vertroetelen stimu-

leert onze gemakzucht. Aan de keerzijde van verlangens vinden we schuldgevoelens, die ons verdrietig kunnen stemmen. Smetteloosheid is een middel om dit te voorkomen, en onverschilligheid een (negatieve) manier om hiermee om te gaan.

Ons derde chakra, ter hoogte van de zogeheten zonnevlecht of solar plexus, heeft met onze wil te maken. Doorgaans is onze wil of onze innerlijke drijfveer afkomstig van ons gevoelsbrein (het limbisch systeem). In deze wil kunnen we de kindrol herkennen, dat grenzen wil verleggen. Het kind trekt de aandacht om erkenning te krijgen. Blijft dit zelfs na drammen uit, dan volgt (vroeg of laat) een woede-uitbarsting. Lukt dit alles niet, dan volgt schaamte.

	1	2	3
bewustzijn	organisch	kudde	familie
klier	adren	gonaden	pancreas
brein	cellulair	hersenslam	limbisch
focus	behoefte	verlangens	idealen
actie	ik leef	ik verlang	ik beoog
taak	beschermen	verzorgen	verleggen
rol	vader	moeder	kind
doelstelling	zekerheid	gemak	erkenning
vermijding	onzekerheid	schuldgevoel	schaamte
middel	controle	smetteloosheid	aandacht
maskering	streng	onverschillig	drammen
uitbarsting	angst	verdriet	woede

Het woord 'persona' betekent, zoals gezegd masker. Iedereen die zichzelf identificeert met de eigen persoonlijkheid (het eigen masker), die leeft vanuit het ego. De werking van het ego komt volledig overeen met overactivatie van één of meerdere van de onderste drie chakra's. Op het onderste niveau heeft het ego behoefte aan zekerheid door alles onder controle te houden (met angst als keerzijde, en strengheid ter maskering). Op het tweede niveau verlangt het ego gemak (met verdriet als keerzijde, en onverschilligheid ter maskering). En op het derde niveau wil het ego erkenning (met woede als keerzijde, en drammerigheid ter maskering). Het woord **ego** kunnen

we daarom beschouwen als een acroniem van **erkenning, gemak en overleving** (de basale behoeftes van het ego).

De Schepping heeft ons geschapen. En wij (her-) scheppen op onze beurt onze wereld, zowel uiterlijk als innerlijk. Onze beleving van de wereld zegt daarom vooral iets over onszelf. Wij hebben onze samenleving overeenkomstig onszelf geschapen. De strenge vaderrol hebben we aanvankelijk ingericht via religie. Religie heeft als doel om ons via wetten (zoals de tien geboden) en zogeheten godsdienaren onder controle tracht te houden. Daarna hebben we dit versterkt met wetgeving vanuit de overheid, met vele overheidsdienaren om ervoor te zorgen dat we ons ook echt aan deze opgelegde regeltjes houden. Al deze wetten zijn bedoeld om ons gevangen te houden. Daartoe worden we als vrije wezens wijsgemaakt dat we goederen zijn die onder goederenwetten vallen. Daarom worden onze achternamen in al deze (goederen-) systemen gekapitaliseerd (dus volledig in hoofdletters weergegeven, waarmee wordt verwezen naar de geldwaarde (kapitaal) van ons als goed). Het enige waar deze goederenwetten in zijn geïnteresseerd is de bescherming van kapitaalgoederen. Onze volledige legislatie is niets anders dan een geheel van financiële regelgeving over goederentransacties. Iedereen die zich niet langer als goed laat behandelen zal merken hoe misleidend onze (grond-) wetten zijn.

Zoals we in de huidige (verborgen) politiestaat de vaderrol kunnen herkennen, zo zien we in de verzorgingsstaat de moederrol. Deze verzorging gaat ook voornamelijk over geld, want dat is immers wat mensen die niet (langer) zelf voor een inkomen kunnen zorgen van de overheid krijgen.

De kindrol gaat over verleggen. In onze samenleving zien we dat de media voortdurend bezig zijn om onze aandacht te verleggen, bij voorkeur naar negatieve gebeurtenissen, want daar smult het ego van. En zoals de verzorgingsstaat zorgt voor ons (dagelijks) 'brood', zo zorgen de media voor onze (dagelijkse) 'spelen'. En het spel wat nog populairder is dan voetballen of roddelen is (militair) geweld. Sinds mensenheugenis woedt er altijd wel ergens op het buitenoppervlak

van onze moederplaneet een oorlog. Onze media vergroten dit (en al het overige geweld) maar al te graag.

Zoals het ego de baas is geworden op individueel niveau, zo is ook een (geheim) samenwerkingsverband de baas geworden op planetair niveau. En ook hierin zien we weer precies dezelfde driedeling. De strenge vaderrol is ingevuld door het Vaticaan, het centrum van religieuze macht, die achter de schermen ons probeert leefregels door de strot te douwen. Het Vaticaan is een soevereine staat in het hart van Roma (wat het omgekeerde is van *amor*, Italiaans voor liefde).

De vertroetelende moederrol is ingevuld door het geldsysteem, dat voortdurend bezig is ons allerlei verlangens aan te smeren en onze gemakzucht te stimuleren. Het centrum van de financiële macht vinden we in London City. London City wordt omringd door 32 deelgemeenten (*boroughs*) die tesamen London vormen. London City (als zelfstandige borough) maakt hier (in het hart van London) geen deel vanuit en is derhalve een soevereine staat.

En de aandachtverleggende kindrol vinden we in Washington DC, het centrum van de militaire macht. De afkorting DC staat voor District of Columbia, een verwijzing naar het land dat door Columbus 'ontdekt' zou zijn. Dit district behoort niet tot één van de 50 verenigde staten van Amerika. Ook Washington DC is een soevereine staat. Elk van deze drie machtcentra heeft eigen wetten, eigen bestuur, eigen overheidsdienaren en een eigen nationale vlag.

Deze planetaire driedeling werkt (achter de schermen) innig samen. Hun gezamenlijke doelstelling is een totaalregime op planetair niveau. Ze willen een nieuwe ordening, zoals ook in het Latijn (de klassieke taal van Roma) te lezen is op de achterkant (lees: Duisternis) van een briefje van één US Dollar, onder de machtpiramide met bovenin het alziende oog. Op planetair niveau is het Internationaal Monetair Fonds opgericht (gezeteld in Washington DC) om zoveel als mogelijk landen financieel slaaf te maken, door landen zichzelf steeds verder in de schulden te laten steken. In dit alles zien we heel duidelijk het Annunaki-bewustzijn terug. Dit is het reptieleninstinct van het tweede chakra, ook wel het sekschakra genoemd. Daarom zijn vele machtmisbruikers geobsedeerd door seks (met kinderen).

De meest doeltreffende manier om landen in geldnood te brengen gaat via oorlogvoering (waarbij telkens alle strijdende partijen van geld en wapens worden voorzien door de verborgen machthebbers). Zowel de strijd als de wederopbouw kosten bergen geld. Om te voorkomen dat de (geheime) mondiale machthebbers niet zelf de dupe worden van oorlogsgeweld hebben ze de truc van neutraliteit bedacht. In de grote Europese oorlogen uit de vorige eeuw was Zwitserland neutraal. Zwitserland (gelegen in het hart van Europa) maakt ook geen deel uit van de Europese Unie, noch van de NAVO (de concentratie van militaire macht via deze NoordAtlantische VerdragOrganisatie). En de afgelopen eeuwen bewaakten Zwitserse garden de Europese Hoven, iets wat nog steeds het geval is in het Vaticaan. Bovendien vinden we een heel belangrijke uitvoeringsorganisatie van de mondiale machthebbers in Genève (in het hoofdstadloze Zwitserland). Want daar zetelt de zogeheten wereldgezondheidsorganisatie (WHO), die vorig jaar haar allerhoogste alarmfase afkondigde wegens de uitbraak van een ‘verschrikkelijk gevaarlijk’ spookvirus .

Er zijn vele mensen die de misleidende machtspelletjes van deze mondiale grappenmakers doorzien en daarover de (digitale) noodklokken luiden. Zij beseffen veelal niet dat dit alles gewoon een spelletje is. Bovendien heeft het geen enkele zin om als samenleving af te willen rekenen met het planetaire ego (lees: de machtspiramide), wanneer we niet eerst op individueel niveau onszelf hebben bevrijd van ons eigen ego.

We zijn begonnen met de constatering dat alles energie is. Daarin zien we dus heel duidelijk de Eénheid van alles weer, want alles is gewoon een geheel van trillingen. Sommige trillingen gaan sneller dan andere. Op basis hiervan kennen we verschillende soorten energieën. Wij hebben deze benoemd als fysische-, magnetische-, elektrische- en chemische energie. Onze verre voorouders noemden dit Aarde, Water, Vuur en Lucht. Deze vier energievormen waren achtereenvolgens dominant in de eerste vier Scheppingsoctaven. Onze moederplaneet (Aarde) werd geschapen in het eerste octaaf (*do*), ongeveer 5 miljard jaar geleden. De oceanen (Water) op het buitenop-

pervlak ontstonden in het tweede Scheppingsoctaaf (*re*). De uitvinding (op onze planeet) van het zelf vuur kunnen maken vond plaats in het derde Scheppingsoctaaf (*mi*). En de benodigde schok om naar fa te komen kwam letterlijk en figuurlijk uit de lucht.

4	Lucht	verstand	<i>schok</i>	chemisch	geel
3	Vuur	gevoel	<i>mi</i>	elektrisch	wit
2	Water	instinct	<i>re</i>	magnetisch	zwart
1	Aarde	leven	<i>do</i>	fysisch	rood

De schok in het vierde Scheppingsoctaaf werd gegeven door de Anunaki afkomstig van de planeet Nibiru. Zij waren de reuzen zoals beschreven in vele oude geschriften. De Annunaki hebben de Homo Sapiens naar hun eigen beeld (lees met hun eigen genetisch materiaal) geschapen door de Homo Erectus genetisch te manipuleren tot een slimme en volgzame levensvorm. Deze ingrijpende genetische-manipulatie was de schok (uit de lucht) in het vierde octaaf.

Alle leiders (‘gekozen’ of zelfbenoemd) maken deel uit van de (duivelse) machtspiramide. Om de schijn hoog te houden doen Rusland en China net alsof ze hier van los zouden staan (en mogelijk zelfs tegenstanders hiervan zouden zijn). Dat is allemaal uiterlijk vertoon om ons zand in de ogen te strooien. Het enige waar de machtspiramide zich echt zorgen over maakt is dat niet te veel mensen dit hele spel doorkrijgen. Dat is de reden waarom ze alle mogelijk middelen inzetten om de mensheid vast te houden in hun lage bewustzijnsniveaus. Via de media wordt het ego voortdurend gevoed. Onze voedselketen, die inmiddels (via internationale wetgeving) volledig onder controle is van multinationals, die voorziet de mensheid van steeds minderwaardiger voedsel, waarvan er vervolgens steeds meer wordt gegeten. De supermarkten puilen uit van gemakkelijk voedsel (hap- of snelklaar). En alles wat extreem ongezond voor ons is, dat is overal te krijgen (zoals suiker, alcohol, cafeïne, nicotine en fastfood boordevol verzadigde wetten). En het meest barbaars is ontegenzeggelijk de vermeende behoefte aan vlees en andere ‘voedingswaren’ die met onbeschrijfelijk veel dierenleed gepaard gaan. In het Duits

klinkt het zo mooi: “*Mann ist, was mann isst.*” (een mens is dat wat een mens eet). Via laagwaardig (en baarbaars) voedsel voeden wij onze lagere bewustzijnsniveaus.

Met behulp van de vier kleuren van de onderste niveaus, zoals hierboven weergegeven, kunnen we een verhelderend licht werpen op de vier (oorspronkelijke) menselijke huidskleuren op onze planeet. De mensen met een rode huidskleur zijn meester geworden over Aarde-energie. De indianen leefden in volkomen harmonie met onze moederplaneet en al het andere wat via haar mag leven. De mensen met een zwarte huidskleur zijn (noodgedwongen) meester geworden over Water-energie. De mensen met een witte huidskleur zijn via hun meesterschap over Vuur-energie de gehele planeet gaan overheersen. Via vuurwapens werden doelbewust (in opdracht van de machthebbers) zoveel als mogelijk roodhuiden uitgemoord. En ook de zwart-huiden moesten eraan geloven. De mensen met een gele huidskleur zijn meester geworden over Lucht-energie (zoals we weten via de *feng shui* en de *martial arts* die voornamelijk gaan over de beheersing van Lucht-energie). Bovendien ontdekten de geelhuiden als eerste chemische explosie (Lucht staat immers ook voor chemie). De withuiden hebben dit vervolgens snel gebruikt om nog beter vuur te kunnen maken.

Alles inclusief al onze levens (in welke huidskleur dan ook) is één groot spel. Elk van de genoemde (bewustzijns-) niveaus kent een eigen spelvorm, zoals reeds meerdere malen naar voren is gebracht. Op het onderste niveau wordt het overleefspel gespeeld. In deze spelvorm spelen alle 50 triljoen lichaamscellen in dezelfde speelmodus: de overleefmodus of de groeimodus. Is dit de overleefmodus, dan worden alleen de vitale functies uitgevoerd en gaat al het overige op de spaarstand (zoals ons gevoel en ons verstand). In de groeimodus krijgt wel alles volop energie (om te groeien).

Op het tweede niveau spelen we het kuddespel. Hierin kunnen we ons anoniem (instinctief en gemakzuchtig) verschuilen achter de kudde, om zo onze (schijn-) smetteloosheid te garanderen. We kunnen ook ophouden met onszelf te verloochen en authentiek onszelf

tonen zoals we echt zijn (zoals we werkelijk denken, voelen en waarnemen).

Het machtspel wordt op het derde niveau gespeeld. Hierin kunnen we erkenning of succes nastreven. Deze beoogde gevoelens vormen dan onze drijfveer voor ons gedrag. We kunnen dit spel als verdedigende machthebber spelen, maar ook aanvaller, om de (huidige) machthebbers onderuit te halen. Of we nu in de defensie of in de oppositie zitten, in beide gevallen maken we ons druk om de macht. Niet alleen politiek gaat over macht (inclusief de zogenaamde nieuwe politiek), maar ook geld, status en carrière. Het is allemaal één pot nat. Wie stemt op een ander, die blijft meespelen in dit machtspelletje. Wie werkt voor een baas, die is een slaaf (in het machtspel). En wie nummer 1 wil zijn, die is slaaf van het eigen ego, evenals iedereen die ‘hogerop’ wil komen.

5D	Vrij Spelen	geen regels	Geest	intuïtie
4D	harmoniespel	balansregels	ziel	verstand
3D	machtspel	succesregels	ego	gevoel
2D	kuddespel	groepsregels	kudde	instinct
1D	overleefspel	leefregels	organisme	genen

Het Grote Levensspel kent in totaal vijf spelniveaus. Op het onderste spelniveau (1D) gaat om (de illusie van) het verdedigen van wat je hebt en te vechten voor jouw eigen overleving. Dit kunnen we de (genetische) Vader-rol noemen. Op het tweede spelniveau (2D) zien we de (instinctieve) Moeder-rol. Wie bij de kudde hoort, die wordt door de groep gevoed. Op het derde spelniveau (3D) maakt het (gevoelige) Kind zich los van beide ouders en wil zelf (ego) succesvol zijn. Deze drie onderste spelniveaus behoren tot het domein van de Psychologie.

Vanaf het vierde spelniveau (4D) maken we kennis met Filosofie. Via liefde voor wijsheid ontdekken we balansregels waarmee we de innerlijke- en uiterlijke harmonie kunnen herstellen. We ontstijgen daarin de onderliggende bewustzijnslagen, en komen zo los van stress (strijd), het instinct (kudde) en het ego (macht). Met onze Liefde verlichten we onze ziel en komen zo in balans met alle aspecten

van onszelf. Het goddelijke in ons kan alleen bestaan dankzij het duivelse, en omgekeerd. Wanneer we ons daarvan volledig bewustzijn hebben we de sprong gemaakt naar het vijfde spelniveau (5D) en kunnen we aangestuurd door onze Geest (ons Hogere Zelf) vrij gaan spelen.

In het vijfde Scheppingsoctaaf werd het stammenbewustzijn geschapen met behulp van het (verstandelijke) principe van differentiatie (tussen goed en kwaad). Tot en met 4D blijven we geconfronteerd worden met het onderscheid tussen Good en Evil, zowel innerlijk als uiterlijk.

De mens (Homo Sapiens) arriveerde tijdens het vierde Schepingsoctaaf op Terra. Voor de mens is dit het octaaf van de nulde trillingsdichtheid (0D). De Annunaki zagen ons aanvankelijk alleen als biologische goudelfmachines.

Tijdens onze 1D-periode zijn we drie maal (spiritueel) wakker geweest, omdat onze Moeder Terra ons wakker maakte door hardop het Ene Lied voor ons mee te zingen. Wanneer we spiritueel wakker zijn, dan brengen we uitersten (veroorzaakt door de Wet van Polariteit) met elkaar in balans, zowel (eerst) innerlijk als uiterlijk.

Wie de volledige balans (innerlijk en uiterlijk) herstelt, die springt daarmee naar het niveau van 5D (de Homo Universalis, de Verlichte Mens). Bij het herstellen van deze balans gaat het dus *niet* om het kiezen tussen één van de twee ‘heren’. Hier gaat het om het liefdevol laten versmelten van beide uitersten.

In de Westerse cultuur is het gebruikelijk elkaar de rechter hand te geven. De rechterkant van het fysieke lichaam wordt bestuurd door de linker hersenhelft (hemisfeer), waar de ratio zit, het analytische, detaillistische, mannelijke denken. Daarmee benadrukken we (onbewust) dat we het (mannelijke) verstand verkiezen boven het (vrouwelijke) gevoel. Tijdens de 1D-periode (Lemurië en Atlantis) waren beiden in balans (met dank aan onze Moeder Terra). Daarna is het rechter hersenhelft (met daarin ons (holistische) gevoel) zwaar verwaarloosd. Tijdens de beruchte inquisitie zijn in naam van Roma

(anti-Amor) miljoenen vrouwen verbrand die vanwege de dominantie van hun rechter hersenhelft ‘heksen’ waren.

Wanneer we onbevooroordeeld durven zien hoe de mensheid de afgelopen vijf millennia heeft geleefd, dan komen we tot de conclusie dat de balans daarin volkomen afwezig was (met uitzondering van enkele natuurlvolken). Sinds mensenheugenis overheerst het mannelijke (ten koste van het vrouwelijke), het verstand (ten koste van het gevoel) en het nemen (ten koste van het geven). Onze technologie is vrijwel geheel gebaseerd op het principe van explosie. We hebben ons nooit echt bezig willen houden met revolutionaire principes van de implosie.

mannelijk	vrouwelijk
nemen	geven
rechts	links
explosie	implosie
ziel	Geest

Een samenleving waarin het mannelijke overheerst wordt *patriarch* genoemd. Een samenleving waarin mannen en vrouwen in volkomen gelijkwaardigheid samen leven wordt *matriarch* genoemd. Beide begrippen zijn dus geen uitersten. Matriach vinden we op het niveau van 5D, waarin alle complementaire tegenstellingen zijn versmolten, en waarin Geest en ziel beiden aanwezig zijn in het bewustzijn.

Misschien wel de allergrootste vorm van misleiding, samen met religie, is democratie. Democratie is dictatuur van de dwaasheid. In een democratie kiezen onbewuste mensen (3D of lager) enkele onbewuste mensen uit hun midden om namens hen de samenleving te besturen. Dit is de waanzin ten top. Onbewuste mensen zullen vroeg of laat altijd zwichten voor de lust naar meer macht, omdat het lagere zelf daar geen weerstand aan kan bieden. En dat is ook precies de reden waarom we al zo’n 5000 jaar bezig zijn met oorlogvoering. Op alle vlakken staat democratie per definitie gelijk aan strijd (want het gaat altijd om het behartigen van belangen van de machthebbende groep of groepen ten koste van die van anderen).

In een echte beschaving worden de mensen individueel bestuurd vanuit hun Hogere Zelf (5D). Verlichte Mensen zijn niet corrupteerbaar, chanteerbaar of anderszins te beïnvloeden. In een dergelijke beschaving stemmen de mensen alleen op hun (Hogere) zelf, want stemmen op een ander is het vrijwillig afstaan van eigen macht (of kracht). Een dergelijke (echte) beschaving noem ik een *autocratie*. Daarin is geen plaats voor dogma's, zelfzucht, groepsnormen, wetten of andere opgelegde regels.

Velen zitten zo vast in hun geloofsovertuigingen (in 3D), dat ze niet inzien dat vele oude geschriften vaak letterlijk zijn bedoeld. En wanneer daarin gebeurtenissen als personen zijn weergegeven, denken velen (wederom omgekeerd) dat het echte personen waren. Een duidelijk voorbeeld van deze verwarring vinden we bij de beschrijving die velen kennen als het kerstverhaal.

Het kerstverhaal vertelt van een maagdelijke geboorte op 25 december aangekondigd door een ster in het Oosten en aangewezen door drie koningen. Dit verhaal gaat over de strijd tussen Licht en Duisternis, die zich iedere ochtend en avond aan de Hemel afspeelt. Het Licht wordt gebracht door de *Messias* (letterlijk: Lichtbrenger), en dat is in ons geval de zon Helios, onze Vader.

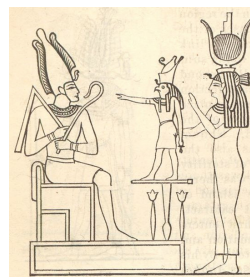
Het onderlinge krachtsverschil tussen Licht en Duisternis verandert ieder etmaal. Op 21 juni is het Licht oppermachtig, en duurt de Duisternis (lees: nacht) maar heel kort. Maar op 21 december zijn de rollen precies omgedraaid, en duurt de Duisternis het langst (van het jaar). Precies halverwege beide momenten vindt de kanteling plaats. Vanaf ongeveer 21 maart is er langer Licht dan Duisternis. En rond 21 september is het net andersom. Dit alles geldt natuurlijk alleen voor het Noordelijk halfrond, want op het Zuidelijk halfrond is het precies omgekeerd. Dit alles hebben we al gezien in het voorgaande deel bij de bespreking van de jaarlijkse Dagen en Nachten.

Tot 21 december schuift de boog die Helios beschrijft aan de hemel (gezien vanaf het Noordelijk halfrond) steeds een beetje op naar het Zuiden. Maar op 21 december stopt deze gang naar het Zuiden. Dit stoppen betekent het einde (van deze beweging), oftewel de dood ervan. Dit stoppen (lees: de dood) houdt precies drie etmalen

aan. Na deze drie etmalen, op 25 december, herrijst de Lichtbrenger uit de dood (en klimt vervolgens weer dagelijks hoger aan de hemel). En vanaf dat vreugdevolle moment neemt het Licht steeds meer toe in kracht en duur. Dat is dus de echte reden voor het Lichtfeest dat velen kerstfeest noemen!

De exacte plaats waar de Messias opstaat uit de dood vinden we via het trekken van een lijn door de drie centrale sterren (lees: de drie Koningen) van het sterrenbeeld Orion en deze lijn te *volgen* richting de heldere ster in het Oosten (genaamd Sirius, feitelijk Sirius A). Wanneer we deze lijn op 25 december doortrekken naar de horizon, dan is dat precies de plaats waar Helios opkomt, of waar de Messias herrijst uit de dood.

De (weder-) geboorte van de Messias is dus gewoon de winterzonnepunt. De 'maagdelijke zwangerschap' die hieraan voorafging begon op de herfstzonnepunt, precies bij de aanvang van het sterrenbeeld Maagd.

Dit Lichtfeest wordt al sinds mensenheugenis gevierd. In het Oude Egypte ging dit Lichtfeestverhaal over Osiris (de sterren van Orion), Isis (de ster Sirius) en Horus (Helios). Links zien we Horus als kind weergegeven tussen beide ouders (vader Osiris zittend links en moeder Isis staand rechts), omdat het tenslotte ging om een (weder-) geboorte (van een kind).

De Duivel wordt vaak geassocieerd met een slang. Dit boek staat vol met deze slangen, want deze slang is het beeld voor het lemniscaat. De slang symboliseert de oneindige dynamiek tussen beide polariteiten: Licht en Duisternis (zowel letterlijk als figuurlijk). Wie strijdt tegen de Duisternis, die zal nooit op het niveau van 5D belanden, want strijd impliceert een tweedeling (gesymboliseerd door de slang). Op 5D vinden we alleen maar Eénheid (God). En de weg naar 5D is de trap omhoog vanaf 0D (de *Stairways to Heaven*).

Iedereen die zichzelf christen, moslim, jood, hindoe of boeddhist noemt, die kiest daarmee (vrijwillig) voor slavernij door een geloof-

systeem wat per definitie niet het gehele verhaal vertelt. In het gehele verhaal is het goede (God) één met het kwade (de Duivel). Religies praten over de strijd tussen het goede (het Licht) en het kwade (de Duisternis). Wie strijdt, die kiest altijd voor een halve waarheid. Iedere (goedgelovige) christen, moslim, jood, hindoe of boeddhist gelooft daarmee in een halve waarheid en verafgoodt dus de Duivel. Iedere (geïnstitutionaliseerde) religie is per definitie satanistisch.

halve waarheden	hele waarheden
Schepping in 7 dagen	7 dagen èn 6 nachten (= 13 fasen)
onze Vader (in de Hemel)	onze Moeder & onze Vader
Vader, Zoon, Heilige Geest	Vader, Moeder, Kind
Heilig (Holy)	geheel (wholy)
Licht bestrijdt Duisternis	Liefde (versmelting van uitersten)
gelovigen & zondaars	bewustzijnsniveaus (9)
beloning & bestraffing	oorzaak & gevolg
in het hiernamaals	tijdens ieder leven
Dag des Oordeels (extern)	zelf oogsten (intern)

De Bijbel staat bol met halve waarheden, evenals vele andere zogenaamde Heilige geschriften als de Koran en de Torah (volgen sommigen vanwege manipulatie door de Annunaki). Niet alleen zijn de duistere Nachten geschrappt uit het Scheppingsverhaal. Ook zijn alle verwijzingen naar de fundamentele gelijkwaardigheid tussen het vrouwelijke en het mannelijke systematisch verwijderd. Velen kennen het gebed genaamd 'het Onze Vader'. Maar er is eenzelfde gebed genaamd 'het Onze Moeder'. En Onze Vader is ook niet God, noch is de Schepper gelijk aan God. God is de fundamentele Eénheid van alles. Het woord wat ons het beste laat zien hoe uitersten samen één kunnen zijn is Liefde, want Liefde laat tegenstellingen versmelten. De gehele waarheid laat ons telkens het geheel zien: de fundamentele Eénheid (vol van Liefde). In het Engels is hier het 'misverstand' over heilig (*Holy*) ook goed duidelijk te maken, want dit dient *wholy* (geheel) te zijn. Evenzo is een black hole geen gat, maar een geheel (black whole). Niets is heilig (holy), en alles is een geheel van Eén! Het is dus geen *hole in one*, maar een *whole of one*! En zou het

woord sacraal (*sacre* in het Frans en *sacred* in het Engels) misschien gewoon van chakra komen?

De Duivel wordt vaak gesymboliseerd via het pentagram. Daartoe wordt deze vijfpuntige ster ook wel met één punt recht naar beneden getekend, zodat de twee bovenste punten de hoortjes van deze plaaggeest kunnen voorstellen. De verborgen machthebbers beschouwen de Duivel openlijk als hun God. Deze afgod kent vele namen (uiteraard minstens evenveel als God), zoals Lucifer, Baphomet, Beëlzebub of Satan. In de namen Lucifer en Illuminati zien we verwijzingen naar het Licht, maar de goede verstaander begrijpt dat dit het 'licht' is zoals we deze kennen in oplichting. Dit 'licht' is niets anders dan omgedraaide duisternis. De duistere machthebbers maken openlijk aan elkaar duidelijk dat ze satanist zijn door het handgebaar waarbij alleen de ringvinger en de middelvinger gebogen worden. De wijsvinger en de pink wijzen vervolgens naar beneden. Dit gebaar moet de geitachtige kop van Baphomet voorstellen.

God is een pentagram met een omringende cirkel. De energetische essentie van dit symbool toont ons hoe energieën (onophoudelijk) samenspelen en hoe we hier gebruik van kunnen maken om vrije energie op te wekken. De pentagramlijnen zijn mannelijk, en vijf de omsluitende cirkeldelen vrouwelijk, zoals eerder beschreven. God is dus mannelijk èn vrouwelijk, leven èn dood, goed èn kwaad.

Nederland heeft openlijk 'nee' gezegd tegen de Europese grondwet. Velen weten niet dat deze grondwet alsnog via het Verdrag van Lisabon tot stand is gebracht. Onze vlag is dus niet het rood-wit-blauw, maar de vlag die we op onze nummerborden zien. De vlag van de Verenigde Staten van Europa kent 12 pentagrammen (zonder de Goddelijke cirkel). Deze vlag toont dus openlijk onze aanbidding van de Duivel. In de vlag van de Verenigde Staten van (middennoord-) Amerika zien we 50 pentagrammen, en in de rode en witte strepen zien we heel duidelijk de 7 Dagen en 6 Nachten van een Scheppings-octaaf afgebeeld. De grappenmakers die gezamenlijk de besturing van het planetaire ego op zich hebben genomen, weten dondersgoed waar ze mee bezig zijn, al honderden jaren lang. Ze zijn onmiskenbare meesters in planning en uitvoering omdat ze weten hoe alles

werkt, wat ze vervolgens zo goed als mogelijk verborgen proberen te houden voor de benodigde toeschouwers voor hun ego-spel. Blijven wij kijken naar hun spel, of gaan we gewoon lekker ons eigen spel spelen?

De Annunaki leverden de eerste schok (in het vierde Scheppingsoc-
taaf); deze was 'positief' en kwam van buiten. In de totale Schepping
zien we dat er nog een schok is, namelijk in het negende Schepping-
soctaf. Deze schok zal plaatsvinden in 2011. Zoals beschreven komt
deze negatieve schok van binnenuit, en kunnen we de oorzaak vinden
in het Scheppingsoc-
taaf van *la* – het octaaf waarin planetair bewust-
zijn werd geschapen (samen met de mondiale machthebbers). Deze
oorzaak brengt ons dus onmiskenbaar weer bij de Illuminati. Zij zijn
de oorzaak voor wat er in 2011 zal gaan gebeuren, tussen 8 maart en
28 oktober. Hierbij vergeleken zal 911 als een vingeroefening zijn!

Wie zich zorgen maakt over 2011 of daartoe aardse maatregelen
treft, die heeft het nog niet helemaal begrepen. Iedereen die dat doet
is nog slaaf van het ego en zit nog vast in 3D. Blijven steken op 3D
betekent blijven leven vanuit een:

Fantaserend **E**go = **A**verrechtse **R**ectiepatronen

Via 4D doorgroeien naar 5D betekent onvoorwaardelijk kiezen voor:

Leven = **O**penheid = **V**ibratie = **E**énheid

De 3D realiteit is een:

Lagere, **O**nbewuste **W**erkelijkheid

De 5D realiteit is een:

Hogere, **I**ntegrale, **G**ezonde **H**eelheid

De Duivel staat voor verdeeldheid (en dualiteit). God is Eénheid:

Grenzeloze **O**neindige **D**ynamiek = **O**pperste **N**aamloze **E**énheid

God = Balans = Eénheid = Vrede = Liefde

Niemand wordt gedwongen om te kiezen voor balans (God). Wij
beschikken allemaal over de Vrije Wil, en deze wordt door alles en
iedereen gerespecteerd. Alles is namelijk gewoon een spelletje, maar
wel een spelletje met gevolgen die ons duizenden jaren (en misschien
nog veel langer) kunnen achtervolgen. We kunnen nu samen met
Moeder Terra en Grootvader Hunab K'u op een natuurlijke manier
wakker worden om zo (als vanzelf) door te groeien naar 5D. Wie dat
nu niet wil en zich hier (tegennatuurlijk) nog steeds niet voor open
kan stellen, die mag het eigen (halsstarrige) leerproces continueren in
een ander, duister gedeelte van de Cosmos (want hier wordt het veel
te licht voor mensen met een laag bewustzijn). De keus is aan ieder
van ons.

De Melkweg wordt vanaf 28 oktober 2011 (weer) een 5D-
trillingsgebied in de Cosmos. De trillingsdichtheid is daarin zo hoog
dat alleen 5D-mensen daarin kunnen leven. Sommige (halsstarrige)
3D-mensen denken ondergronds verder te kunnen leven omdat ze
alleen rekening houden met de elektromagnetische straling vanuit
Hunab K'u. Ze realiseren zich niet dat het gaat om de trillingsfre-
quenties van Ether, die (tijdloos) doordringen in alles.

Wie bang is voor het einde van het oude, die leeft vanuit angst, en zit
via het ego nog steeds vast in 3D. Wie hunkert naar het einde van de
onbalans zit nog vast in 4D. Wie alle sluiers af kan doen, die creëert
in 5D nu al het (weder-) begin van het nieuwe. Het nieuwe was er
altijd al en zal er ook altijd zijn. Wij waren het zelf die even weg
waren, omdat we graag een bewustzijnspel met elkaar wilden spelen.
Dit spelletje (gedurende de gehele huidige Schepping) bleek voor
velen toch iets moeilijker te zijn dan we ons destijds hebben kunnen
voorstellen (vanuit het Eénheidsbewustzijn). En dat is nu ook precies
de reden waarom we het zelf hebben gespeeld, zodat we zelf konden
gaan beleven wat het is om vanuit een fractie van ons bewustzijn te
leven. Dat is namelijk de zin van dit alles, inclusief al onze levens en
belevingen. En daarmee zijn we aan het einde gekomen van dit boek.

(Het boek 'Oorsprong en bestemming van de mens', alleen nog digitaal beschik-
baar via Pateo.nl, gaat op sommige besproken delen dieper in, met name op het
psychologische- en astrologische deel.)

Dankwoord

'Vrede zij met u' is het allerhoogste wat we elkaar kunnen toewensen. Vrede impliceert namelijk dat alle uitersten in balans zijn. Iemand die volledig leeft in innerlijke- en uiterlijke vrede, die leeft in 5D en is een Verlicht Mens.

Steeds meer mensen bereiken in de afronding van het huidige Scheppingsoctaaf het niveau van 4D. Ook wordt steeds duidelijker wie echt wakker zijn, en wie doen alsof, omdat het ego zich in hen maar niet laat leeglopen. Dit wordt ook wel het scheiden van de schapen en de bokken genoemd.

Vanaf 19 mei 2011 zullen steeds meer mensen de staat van Verlichting bereiken. Het zijn meer dan bijzondere tijden waarin we nu leven. Ik blijf me daarin verbazen hoe mooi alles daarin verloopt. Echter, wanneer ik vanuit mijn lagere zelf probeer grip op de zaak te krijgen, dan merk ik dat ik alleen maar tegen muren op loop. Ik ben volgens mij daarin even fanatiek als hardleers. Gelukkig leer ik langzaam maar zeker mezelf steeds beter te richten op mijn Hogere Zelf.

Ik geniet van de huidige transformatie van onze samenleving en het aanbreken van de Galactische Dag. Ik weet dat we daarin allemaal een eigen rol mogen spelen en een eigen taak kunnen uitvoeren. Er zijn geen *good guys* en geen *bad guys*. Er zijn alleen maar *guys*, en niet te vergeten minstens evenveel *dolls*. We spelen gezamenlijk dit Spel om elkaar te helpen spiritueel te groeien. En de medemensen die ons het meest (schokkend) met onszelf confronteren, die bewijzen ons daarbij de grootste diensten. Zij die het in deze enerverende tijden nog steeds buiten zichzelf blijven zoeken, die hebben de afgelopen 12.959 jaar blijkbaar nog niet voldoende geleerd. Alle antwoorden vinden we immers in onszelf.

Dank voor het (gedeeltelijk) lezen van dit boek. Luister naar jouw hart (jouw intuïtie) voor het voelen, weten en inzien wat hiermee in jouw eigen leven te doen of te laten. Vrede is met jou!

Zeist, 13 april 2009

Johan Oldenkamp

Philos is Grieks voor liefde. En *sophia* betekent wijsheid. De oorspronkelijke betekenis van filosofie is dus *Liefde voor Wijsheid*. Wijsheid komt van het hart. Echte filosofie is niet intellectueel. Het is bedoeld voor mensen met gevoel.

Echte filosofie gaat over 'boven' – over de hogere werkelijkheid, die van onze *geest*. En het verbindt 'boven' met 'onder', onze ziel. Boven en onder is een tweedeling en tegelijkertijd een Eénheid. Dit boek laat zien dat alle essentiële twee- en driedelingen ons telkens weer terugvoeren naar de Ultieme Eénheid van LIEFDE.

